

Blatensko

DVOUMĚSÍČNÍK

46

číslo

SOŠ BĚ

SOŠ Blatná ohlédnutí za školním rokem

IX. ročník
září 2015

živě a nově

www.blatensko.cz www.blatensko.cz/mas

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Josef Jančar

Dimitrij Slonim
a Josef Jančar na chodbě školy
J. A. Komenského.

Josef Jančar oslavil na jaře devadesáté narozeniny, jak jinak než na Josefa. O sobě nerad hovoří, občas ve zkratce řekne nějakou vzpomínku. Musím říct, vlastně napsat, že na tento mini rozhovor jsem čekala více než rok. A jsem ráda, že k němu došlo. „Spolužák Míša Slonim mi už mnohokrát říkal, abych to začal sepsovat, ale ještě mám čas.“ Od října 1947 do září 1949 si odsloužil základní vojenskou službu (i když se často užívá slovo „odkroužil“, Josef Jančar toto slovní spojení nikdy nepoužil). Sloužil v Písku, ale častěji vzpomíná na dobu, kdy sloužil v Nepomuku, konkrétně na Zelené Hoře.

Pokračování na str. 4

Žili s námi aneb lidé na Blatensku

Arnošt Adolf

První apoštol Církve československé (husitské) na Lnářsku

Bylo to roku 1904, když osmadvacetiletý Adolf Arnošt vstoupil do kláštera bosých Augustiniánů ve Lnářích. Přítelem z dob bohosloveckých studií P. Ambrožem Kolářem byl uvítán zvesela: „My se zde máme dobře: jíme, pijeme, spíme a trochu se modlíme.“ Tato věta byla jistě z části myšlena v nadsázce. Vždyť lnářský klášter především prostřednictvím převora Aloise Mayera (v čele konventu stál v letech 1894–1911 a 1925–1928) a fráterů Josifka (vlastním jménem Josef Patera) udržoval například blízké kontakty s řadou křesťansky orientovaných umělců, z nichž někteří patřili také k okruhu české katolické moderny a k přispěvatelům *Nového života* (František Bílek, Julius Zeyer, Viktor Foerster,

Pokračování na str. 5

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Martin Holan

Ing. Martin Holan není přímo Kocelovickým rodákem, ale má zde rodinné kořeny a je majitelem domu v Kocelovicích. Z jeho iniciativy vznikl běžecký závod K-H-K (= Kocelovice – Hornosín – Kocelovice, který je dlouhý 6,7 km. Nápad uspořádat tento běh vznikl při jeho účasti na podobném běhu v nedalekých Tochovicích. Trasu z Kocelovic přes Hornosín a zpět do Kocelovic vybral proto, že celá vede po asfaltových cestách, hezkou krajinou, je zde malý provoz a není úplně po rovině. „V našich jihozápadních Čechách“,

Pokračování na str. 6

„Přijela pouť a lidí proud,“, zpívá Karel Gott. I v Blatné pouť přináší ruch, proudy lidí, stánky, ale pro žáky a studenty zároveň signalizuje rychle se blížící konec prázdnin. S nimi se také definitivně uzavírá školní rok. Jaký byl ten minulý na Střední odborné škole v Blatné?

Kdo procházel Jezárkami kolem SOŠ, nemohl si nevšimnout, že v srpnu 2014 vyrostlo okolo budov areálu školy lešení, zmizela stará okna a dveře, aby byla vzápětí nahrazena novými. Nebylo okno či dveře, které by tomuto osudu unikly. Následně začaly budovy získávat nový izolační kabát, kterému pak stavbaři přidali novou krásně barevnou fasádu, takže v dubnu 2015 jsme mohli prohlásit: „Hotovo!“ A protože nic není zadarmo, bylo nutno do rekonstrukce investovat přes 16 milionů Kč. Podstatnou část této sumy, která umožnila snížit energetickou náročnost školy, tvořila dotace z fondu Operačního programu životní prostředí, dále pak finance poskytnuté zřizovatelem školy a také vlastní fondy školy.

Byly to náročné měsíce a to nejen pro stavební firmu realizující zateplení. Také žáci, pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci se museli vyrovnat s komplikovanějšími podmínkami, které na škole, v níž probíhala rekonstrukce, panovaly. Někdy bylo více prachu, hluku a vzhledem k tomu i častých přesunů, někdy s sebou ale stavební práce přinesly i situace veselé či napínavé a ty přece do školního života také patří! Jak to nakonec dopadlo? Dobře. A za to všem patří dík. Učitelé učili, žáci se učili, učení šlo někdy lépe, někdy hůře, jak už to bývá, většina žáků však naplnila síly, zatnula zuby a úspěšně dokončila svůj ročník nebo maturitní zkoušku. Škola ale nežila jen studiem. Organizovali jsme již tradiční přebor středních škol v atletice, krajské kolo soutěže v psaní na klávesnici, reprezentovali region na veletrhu regionálního cestovního ruchu v Brně. Žáci se účastnili odborných i sportovních soutěží v ekonomice, účetnictví, programování, kopané, hokejbalu, florbalu, pracovali jsme na projektu „Studenti čtou a píšou noviny“. V rámci školních exkurzí pak třídy vyjízděly do různých koutů Čech a s učiteli jazyků i za hranice. S e-Twinningem si studenti mohli zdokonalit svou angličtinu prací na mezinárodních projektech. A také ještě..., ale na to by prostor na této stránce nestačil.

Co tedy napsat na závěr? Střední odborná škola, v Blatné známější jako „ekonomka“, tu byla, je a bude. Přijďte se přesevědit na vlastní oči, rádi vás provedeme.

Pavel Kotrouš, ředitel školy

Co se u nás událo a co se bude dít

Každé léto čekám, že konečně poznám, co je to ta okurková sezóna. Má to být letní období, kdy se nic moc neděje, sbírají se jen okurky. Ano, okurky se v létě sbírají, ale že by se v létě na Blatensku nic nedělo? To není pravda, o tom se můžete přesvědčit v našem SOBáčku. Událo se toho hodně, stojí za to, přečíst si podrobnosti.

Od srpna je v prodeji tradiční stolní kalendář SOBu na rok 2016, kde najdete většinu akcí, pořádaných obcemi a dalšími subjekty v roce 2016. Samozřejmě, může dojít ke změnám, ale pevně věřím, že ojedinělou změnu pochopíte a pozvání na společenské, kulturní nebo sportovní akce v našich obcích přijmete. V kalendáři se také dozvíte mnohé o zajímavých osobnostech z regionu, které v roce 2016 tzv. mají kulaté výročí.

Po uzávěrci se ve středu 16. září konalo jednání Valné hromady SOB, na kterém byli starostové seznámeni s projektem mezi obecní spolupráce. Byly zahájeny přípravné práce na rozpočtu SOBu na rok 2016 a byl připraven malý průzkum zájmu o společné projekty SOBu na rok 2016. V říjnu proběhne na SOBu tzv. průběžný audit hospodaření za rok 2015, který stejně jako u obcí musí proběhnout každý rok. Tato povinnost vyplývá ze zákona o obcích.

Během října, listopadu a prosince budou končit projekty, na které SOB získal dotaci z grantového programu Jihočeského kraje. To znamená, že stejně jako všechny obce i SOB bude připravovat vyhodnocení těchto projektů a podklady k vyúčtování dotací.

Předpokládáme, že již v listopadu budou známa pravidla pro získání dotace z Programu obnovy venkov Jihočeského kraje na rok 2016. Budou se tedy u SOBu i v každé obci připravovat žádosti a podklady k získání dotací.

V současné době připravuje SOB podklady k podání žádosti do Operačního programu životní prostředí, osa s č. 3 – to je odpadové hospodářství, společný projekt většiny členských obcí SOBu.

Vzdělávání na Blatensku

Projekt „Vzdělávání na Blatensku 2014 - 2015“ s finanční podporou je u konce, proběhla i hloubková kontrola a nyní již čekáme na proplacení vynaložených uznatelných nákladů. Neznamena to ale, že by se ve vzdělávacích akcích nepokračovalo. Jen bez finanční podpory, kterou prostřednictvím Státního zemědělského intervenčního fondu poskytovala Evropská unie a ČR. Hned v srpnu se konala jedna z nich, kurz pletení z pedigu v Hajanech. Účastnice letního kurzu byly jak začátečnice tak i pokročilé.

Pro představitele obcí a zaměstnance obecních a městských úřadů našeho regionu je připraven seminář k zákonu o veřejných zakázkách s lektorem JUDr. Lubošem Průšou (24. listopadu, zasedací místnost MěÚ Blatná).

Plánované školení pro účetních samosprávných celků je přesunuto s konečnou platností na úterý 1. prosince 2015, velký sál SOŠ Blatná, lektorem tentokrát bude Ing. David Vičar.

Pro kronikáře našich obcí připravujeme nultý ročník soutěže o nejkrásnější kroniku regionu. Vyhodnocení soutěže a setkání kronikářů se uskuteční během listopadu, termín bude upřesněn ze strany lektora Mgr. Hromádky, redaktora časopisu Kroniky a kronikáři.

Ve spolupráci se Svazem měst a obcí ČR by se letos měly konat ještě dvě vzdělávací akce pro představitele našich obcí na téma systému veřejné správy a starosta jako manažer území.

Environmentální vzdělávání u SOBu

Po uzávěrci příjmu příspěvků se konal pracovní seminář pro žáky ze základních škol našeho mikroregionu. Byl určen především těm, kteří se aktivně účastnili soutěží v rámci 12. ročníku cyklu o přírodě Blatenska, letos s podtitulem „Zvířátka, jak bydlíte v přírodě?“ Cílem bylo středisko ekologické výchovy v Národním parku Šumava, komentovaná návštěva Stezky korunami stromů na Lipně a samozřejmě i kreslení v plenéru. Podrobnosti přineseme v dalším vydání. Pro čtyři skupiny žáků ze ZŠ Zábobí a ZŠ Bělčice byla připravena komentovaná prohlídka národní přírodní rezervaci Řežabinec včetně ukázky kroužkování ptáček. Akce byly podpořeny z grantu Jihočeského kraje a darem od Lesů ČR.

Univerzita 3. věku

Od prvního čtvrtka v říjnu zahajuje konzultační středisko Virtuální univerzity 3. věku činnost v zimním semestru akademického roku 2015 – 2016.

První setkání se uskuteční ve čtvrtek 1. října 2015 od 9,00 hodin v klubovně komunitního centra, pak každý čtvrtek ve stejnou dobu, střídát se budou dva kurzy:

1. kurz: Život a dílo Michelangela Buonarroti
2. kurz: Pěstování a využití jedlých a léčivých hub

Zahajujeme 1. kurem tzn. Michelangelem. Nikdo nemá povinnost účastnit se obou. Podrobnosti ve čtvrtek 1. října, přihlášky a ostatní osobně nebo po domluvě na tel. 728 881 358 popř. mejlem. Noví zájemci o účast a studium VU3V se mohou hlásit během měsíce října.

Uzávěrka dalšího vydání zpravodaje je v pondělí 2. listopadu. Pište a posílejte své podněty, články i s fotografiemi, informace o dění u Vás na e-mailovou a adresu: blatensko@blatensko.cz nebo listy@blatensko.cz. Uděláte radost sami sobě, čtenářům i SOBě (tedy Svazku obcí Blatenska).

Radka Vokrojová

Kalendář SOBu na rok 2016

Tradiční stolní kalendář SOBu respektive členských obcí SOBu na rok 2016 je v distribuci. Zájemci si jej mohou zakoupit: Info centrum, tř. J. P. Koubka 4, Blatná; nebo v prodejně Papír a hračky, Alena Tomášková, tř. J. P. Koubka, Blatná; nebo přímo v kanceláři SOBu, Na Tržišti 727, Blatná nebo u některých členských obcí.

Radka Vokrojová

SOB v číslech

Svazek obcí Blatenska (= SOB) byl založen v roce 1998.

Na území SOBu tj. na rozloze 342,32 km² žilo k 1. lednu 2015 celkem 15.970 obyvatel.

SOB sdružuje 32 obcí:

Bělčice	Blatná	Břeží	Čečelovice
Bezdědovice	Bratronice	Buzice	Doubravice

Hajany	Kocelovice	Mečichov	Tchořovice
Hlupín	Lažany	Myštice	Třebohostice
Hornosín	Lažánky	Předmíř	Uzenice
Chlum	Lnáře	Radomyšl	Uzeničky
Chobot	Lom	Sedlice	Velká Turná
Kadov	Mačkov	Škvořetice	Záboří

Z uvedených obcí statut města mají: Bělčice, Blatná, Sedlice.

Statut Městys má Radomyšl.

Pouze Blatná má více než 5000 obyvatel, Bělčice, Radomyšl a Sedlice mají nad 1000 obyvatel. Z celkového počtu 32 členských obcí celkem v šesti obcích žije méně než 100 obyvatel. Skoro polovina obyvatel Blatenska žije v malých obcích do 200 obyvatel.

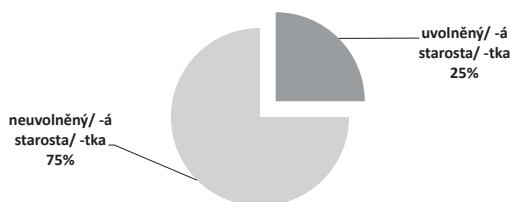
Téměř ve třetině z členských obcí byli na pozici starosty popř. starostky zvoleny nové osobnosti. Tři čtvrtiny starostek nebo starostů je neuvolněných. V čele 7 obcí je žena.

SOB v roce 2004 založil Místní akční skupinu Svazku obcí Blatenska, o.p.s. (= MAS SOB), v roce 2015 došlo ke změně názvu na Místní akční skupinu Blatenska, o.p.s. (= MAS Blatensko) a dalším změnám v souladu s novým občanským zákoníkem.

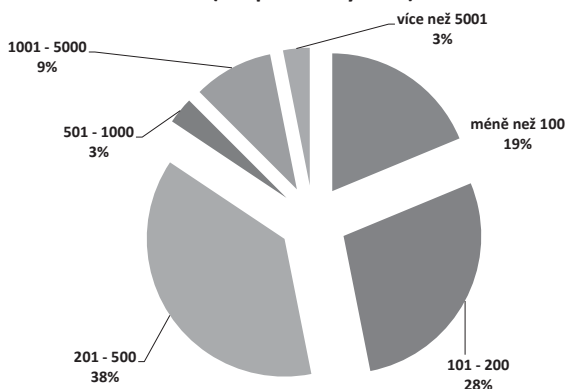
Zastoupení žen ve vedení členských obcí SOB - r. 2015

Poměr uvolněných starostů / starostek členských obcí SOB - r. 2015

Velikost členských obcí SOB (dle počtu obyvatel)

Poměr nově zvolených starostů / -tek

Výlet do Českého Krumlova 26. 8. 2015

Tento článek není cestopis ale poděkování ing. Radce Vokrojové za uspořádání výletu do Českého Krumlova s úžasným celodenním programem. Hned v autobuse jsme byli rozděleni do dvou skupin, první skupina začínala program prohlídkou zámku a druhá komentovanou prohlídkou zámeckých zahrad s velice fundovaným výkladem. Zahradami nás provedl Ing.

Jiří Olšan, vedoucí správy a údržby zámeckých zahrad. Tedy „vrchní zahradník“. Kolem poledne se naše prohlídkové trasy vyměnily.

Poté jsme měli až do půl čtvrté volno, které někteří využili pro vystoupaní na věž, někteří pro návštěvu Muzea vltavinů. V půl čtvrté první skupinu provedla paní Jiřina Kočovská z Kadova křivolakými, stře-

Komentovaná prohlídka zámeckým parkem byla pro mnohé velká novinka. Prý je takto zámecký park mnohem hezčí, zajímavější, užili si procházku mnohem intenzivněji. Vnímali všechno mnohem pozorněji a někteří dokonce vyslovili myšlenku, že začínají chápat diskuzi o točně. Již nejsou tak skálopevně přesvědčení, že „památkáři zase jen zakazují“ a má smysl hledat řešení, aby se hrálo divadlo v Krumlově a současně zámecký park byl tím, čím má být, a ne jen pouhou „kulisou“ divadla

dovčými uličkami města kolem renesančních domů. Druhou skupinu provedla stejnou trasou o hodinu později.

Večer nás čekalo otáčivé hlediště s představením Sluha dvou pánů v režii Jiřího Menzela. Za krásného teplého večera jsme viděli nádherně zahrnanou hru, s obrovským nasazením. Vynikající výkon všech herců, kde exceloval Jan Kaštovský v roli Trufaldina. Nepopsatelný kulturní zážitek! Z Krumlova jsme odjížděli unaveni ale velmi spokojeni.

Tento několik měsíců dopředu připravený výlet studentů třetího věku do Českého Krumlova se setkal s velkým úspěchem. Děkujeme.

Spokojení účastníci zájezdu

Nezaměnitelný pohled na zámek v Českém Krumlově

Milí čtenáři,

po delší odmlce bychom Vám chtěli poskytnout několik informací z naší MAS. V měsíci dubnu proběhlo veřejné představení Strategie komunitně vedeného místního rozvoje v několika obcích Blatenska. Bohužel účast na těchto jednáních nebyla taková, jakou bychom si představovali. Do konce roku připravujeme další kolo veřejného projednávání strategie.

V současné době, jak je již všeobecně známo, jsou schváleny všechny operační programy pro čerpání finančních prostředků z evropských fondů. Čerpání se pomalu rozjíždí na celém území ČR. MAS jsou však omezeny schvalováním svých Strategií komunitně vedeného místního rozvoje, které budou moci podávat ke schválení až koncem roku 2015 a také procesem Standardizace MAS, jehož schvalování ze strany Státního zemědělského intervenčního fondu nabralo velké zpoždění. Naše MAS bude moci čerpat a administrovat prostředky z těchto operačních programů:

Název operačního programu		Výše alokace na území MAS
Integrovaný regionální operační program	Specifický cíl 4.1: Posílení komunitně vedeného místního rozvoje za účelem zvýšení kvality života ve venkovských oblastech a aktivizace místního potenciálu	21,645 mil. Kč
Operační program zaměstnanost	Investiční priority 2.3 – strategie komunitně vedeného místního rozvoje	7,89 mil. Kč
Program rozvoje venkova	Tematický cíl 9 – Podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě a diskriminaci	15,517 mil. Kč

Předpokládaný počátek čerpání dotací přes MAS Blatensko očekáváme tedy začátkem roku 2016. Bližší přehled možností čerpání upřesníme na přelomu roku 2015 a 2016. Další informace můžete získat na portálech jednotlivých ministerstev nebo nás můžete kontaktovat na telefonním čísle 602 400 140 nebo na e-mailu: mas@blatensko.cz

Země živitelka

MAS Blatensko se zúčastnila ve spolupráci s Jihočeským krajem prezentace jihocheských MAS na veletrhu Země živitelka ve dnech 27. 8. – 1. 9. 2015. V letošním roce jste nás mohli najít v pavilonech Z a T1. V pavilonu Z byli zástupci MAS jihocheského kraje připraveni zodpovídat dotazy návštěvníků. V pavilonu T1 potom probíhala propagace místní produkce a regionálních značek. Každý den byla pro návštěvníky pavilonu T1 připravena ochutnávka regionálních produktů a pokrmů z území jihocheského kraje, děti mohly navštívit výtvarné dílny, které byly umístěny v imitaci věže Stezky korunami stromů.

MAS Blatensko děkuje paní Šitnerové a panu Mílotovi za pomoc při prezentaci regionálních produktů.

Za kancelář MAS Blatensko Tereza Ptáčnicková

Lidé na Blatensku Josef Jančar

Pokračování ze str. 1

Vlastně to byla výhoda, mohl prý na své motorce často jezdit domů ke své milé. Dnes vše vypráví se šibalským úsměvem, s nadsázkou a vždy jako velké dobrodružství.

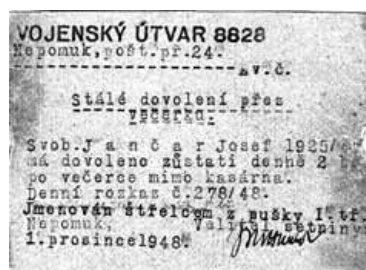

Gustav Ráž gratuluje Josefu Jančarovi k 90. narozeninám

Kdy jste začal s fotbalem?

„Už jako kluk, samozřejmě. Hrál jsem hodně, ale musel jsem přestat. Měl jsem úraz. Ale fotbalu jsem zůstal věrný. V květnu 1948 mě přeložili z Písku. Poznal jsem spoustu zajímavých lidí, od těch, které bych raději nepoznal, až k takovým,

kterých si člověk musí vážit celý život. K takovým patří i kapitán Zdeněk Bárta. To bylo po Únoru 48. Dělal jsem mimo jiné zásobovače. Jednou

jsem ho potkal na štábu nebo kde, a protože jsem si ho vážil, pozdravil jsem ho a podal mu ruku. Pozdravil mě a řekl mi, že jsem to neměl dělat, že to ještě nevím, ale že poznám proč. Měl pravdu, po čtrnácti dnech mě rozkazem přeložili z Písku na Zelenou Horu ze služebních důvodů. Tam jsem sloužil více než

rok. Taková malá výhoda byla, že jsem to měl domů kousek a mohl jsem alespoň jednou za týden dojet do Blatné na motorce. Měl jsem takovou propustku.

A co jste tam dělal?

No, jak to Švandrlík popisuje v Černých baronech, tak to skutečně bylo. Vyprávěl to podle pravdy. Já jsem odchovával kuřata, čuníky tedy ty vepře boubelaté chovali hned vedle. Když vloni otevírali Zelenou Horu na jednorázové prohlídky, byl jsem se tam podívat. Dokonce jsem jim tam donesl svoje staré fotky.“

Josef Jančar (první zleva), základní vojenská služba na Zelené Hoře

A co po vojně? Kde jste dělal? Už u rybářů?

„Ne, z vojny jsem se vracel do mlékárny, kam jsem nastoupil už po škole ještě před vojnou. Hned po válce do areálu mlékárny přivezli vojáci USA koně - jezdecké, páslí se vzhůru na zahradě. Američtí vojáci, příslušníci strážního oddílu, si u nás v mlékárně půjčovali kolo. Občas jsem s nimi jezdil džípem a na koních. V té době jsem potkal svého spolužáka z hospodářské školy z Břežnice Karla Drhu. Před válkou bydlel v Bělčicích, za války odešel a v pětáctýřicátém jsme se potkali v Blatné. On měl na sobě americkou uniformu, slušelo mu to. Chvilku jsme si povídali, rozešli se. Pak jsme se jeden druhému ztratili. V mlékárně jsem pracoval také v oddělení evidence dodávek od zemědělců, ale to bylo jen krátce. Pak bylo zřízeno ministerstvo výkupu, patřilo pod Okresní úřad Blatná. Tam jsme z evidence dodávek přešli všichni, i z hospodářského družstva. Na rybářství jsem nastoupil až v roce 1956.“

Chodil jste taky pytlčit?

„Ne, to ne. Na ryby jsem chodil, ale nikdy nepytlčil. Měl jsem rád i myslivost, ale pro politickou nespolehlivost mi nejprve vzali zbrojní průkaz

Zleva: Ing. Karel Nůs, František Vlach, Ing. Antonín Zikmund, Josef Jančar, Ing. Josef Mašek

a potom mě i vyloučili trvale z mysliveckého svazu v roce 1970. Dnes už se tomu mohu jen smát. Po roce 1989 se mi alespoň omluvili. „Mávne rukou, jako že už je všechno pryč. Že dnes už je to vlastně jedno. Povídám si spíš o těch veselejších vzpomínkách, i když zazní i ty trpké, psát prý o nich nemám. Je pravda, že na to veselejší se vzpomíná častěji. Ne, že by to smutné a bolavé Josef Jančar zapomněl, ale spíš už se s tím vyrovnal.“

Vraťme se k fotbalu.

„Jak už jsem říkal, po úrazu jsem přestal hrát. Ale fotbalu jsem věrný pořád. Tady v Blatné jsem pracoval jako funkcionář fotbalu dlouhá léta a hlasatel a komentátor domácích utkání. Ale nikdy jsem netrénoval ani nebyl rozhodčím. Fandím blatenským pořád.“

V padesátých letech jsem naše fotbalisty a vlastně i hokejisty vozil na zápasy především na Plzeňsko, především na korbě nákladáku, autobusy nebo auta to byl tehdy luxus. Když slavil blatenský fotbal devadesátiny – on je

Se Zdeňkem Ondráškem na blatenském stadionu. Rozhovor s ním jsme přinesli v lednovém vydání 2014, to bylo č. 36.

vlastně o pár dní mladší než já, že. Tak když byla na stadionu ta velká sláva letos v létě, hrála tu Amfora, měli pro mě fotbalisti a další lidi připravené překvapení. Opravdu jsem nic netušil. Dostal jsem kromě jiného malý suvenýr a to minidres s číslem 90, dokonce i fotografii s Jiřinou Bohdalovou z doby, kdy se v Blatné natáčel film Bílá paní. A na té fotografii mám od ní přání. Bylo to moc milé a skutečně mě to dojalo. Pak jsme měli s Jiřinou Bohdalovou slavnostní výkop.“

Potkáváme se občas ve městě, čas od času mě pan Jančar navštíví v kanceláři. Jeho návštěva má pro mě vždy ještě jeden rozměr. Pan Jančar rád fotí. Blatensko má prochozené a nafocené v různých ročních obdobích. Má-li fotky vyvolané, přinese je a občas mě zkouší, zda poznám, kde právě fotil. Ještěže to neznámkuje!

Fotil už před válkou, když si koupil svůj první foták. Focení je jeho velký koníček, ale má prý velký nedostatek, občas někomu půjčí fotky a ony se mu nevrátí. Jestli to nebude tím, že fotky samy nechodí ani nelítají. Přesto věří, že se s těmi starými fotografiemi ještě shledá. Určitě by stálo za to, všechna místa projít se starou fotkou v ruce a nafotit současný stav. Jednak pro vzpomínky, které ta místa znamenají, ale také pro porovnání změn, ke kterým došlo.

Dovolte mi, milí čtenáři, abych Vaším jménem i jménem svým ještě jednou dodatečně popřála Josefu Jančarovi k narozeninám pevně zdraví a hodně štěstí. Těším se na nové fotografie z Blatenska i na občasná povídání si o Blatensku, o lidech i na Vaše vzpomínky. Děkuji za rozhovor.

Radka Vokrojová

Tam Josefa Jančarovi
pro 50. narozeniny
1964 — 2015

Lidé na Blatensku Arnošt Adolf

Pokračování ze str. 1

Jakub Deml). Díky letitému přátelství vzdělaného převora se sochařem Františkem Bílkem a mozaikářem Viktorem Foerstem dodnes zdobí lnářský klášterní kostel Nejsvětější Trojice Bílkem vyřezaná hlava Krista a na stejný motiv Foerstem vytvořená portální mozaika.

P. Alipius, jak znělo Arnoštovo řádové jméno, se již od ledna 1920 připravoval na odchod z kláštera. Oporou se mu stal, tehdejší vikář v Kasejovicích, Jan Pavel Hille, který mu dával čist tisk nově vzniklé Církve československé (husitské) – CČS(H). Den před konáním prvních českých bohoslužeb ve Lnářích opustil Adolf Arnošt zdi kláštera a začal pracovat na díle nově se formující církve. V „kapse neměl ani groš“; jediné co si vedle nadšení odnesl, bylo několik knih, prádlo a peřiny. Čekal ho sice život naplněný lidskou bídou, ale jeho věrnost a poslušnost Bohu mu dávala naději, že Boží milost prozáří jeho službu radostí a pokojem.

Dne 13. června 1920 vykonal farář Arnošt za účasti jednoho ze zakladatelů CČS(H) Emila Dlouhého-Pokorného první české bohoslužby. Ohlas lidu byl ohromující a do týdne se do nové církve přihlásilo na 550 osob. Nově vzniklá CČS(H) samozřejmě neměla ve Lnářích žádný bohoslužebný prostor, a tak se farář Arnošt rozhodl sloužit následně dvoje nedělní bohoslužby v hřbitovním kostele sv. Mikuláše. Za hojně účasti věřících je odsloužil v bílém taláru s rudým kalichem a bílém byretu s dvojramenným křížem. Filiální kostel sv. Mikuláše se tak stal vůbec prvním bohoslužebným místem v celém Plzeň-

A. Arnošt v klášterní zahradě ve Lnářích, 1909, zdroj ÚAM CČSH

Adolf Arnošt při bohoslužbách v Bělčicích, 1921,
zdroj ÚAM ČČSH

ském kraji, kde ČČS(H) začala pravidelně sloužit bohoslužby.

Ještě v červnu 1920 stihl Adolf Arnošt vykonat první křest v Kocelovicích, a v následujícím měsíci vykonal i první dva svaatební obřady. Postupem času se zvěst o nově založené církvi šířila celým krajem a farář Arnošt během roku 1920 sloužil bohoslužby ve Hvozďanech, Kasejovicích, Bělčicích, Sedlicích, Svěradicích, Blatné, na Strakonicku atd. A povinností přibývalo: křty, sňatky, pohřby, výuka náboženství. Jen během roku 1921 vykonal Adolf Arnošt 62 sňatků, 111 křtů a 45 pohřebních rozloučení. Při všech jeho cestách se mu stali věrnými

pomocníky kostelník František Viktora a ministranti Václav Dušek a Jaroslav Růt. O zdařilých počátcích se farář Arnošt zmiňuje v dopise Emilu Dlouhému-Pokornému: „Dobré símě jsi zde zasel, vzešlo a roste. Dvě třetiny mám jich v Československé církvi... Hlásí se pořád noví. Lid přichází z celého okolí. A z ohniska Lnář počíná to i u sousedů hořet.“

Existenční podmínky pro nové kněze ČČS(H) nebyly nijak snadné a jejich hmotné zabezpečení tak bylo do značné míry závislé na obětavosti věřících. Hned po odchodu z kláštera našel farář Arnošt přístřeší u lnářského obchodníka St. Voříška. Dobří lidé hned druhý den přinášeli chléb, buchty, máslo, vejce a dokonce i dort. Darů bylo tolik, že farář mohl obdarovat i chudé a potřebné. O teplou stravu se zase zdarma postaral hostinský a řezník Cyril Šollar. Zkrátka Pán se postaral.

Dne 20. listopadu 1921 se farář Arnošt oženil s Boženou Hatašovou, rozenou Myslíkovou, která ho celý život věrně doprovázela. Svaatební obřad ve lnářském kostele sv. Mikuláše vykonal a novomanželům požehnal budoucí první patriarcha ČČS(H) dr. Karel Farský. Životním heslem faráře Arnošta bylo: „První je vždy povinnost.“ Hned v den svatby si totiž novomanželé naplánovali svaatební cestu do Milče, kde měl farář Arnošt vykonat křest. Když se ho dr. Karel Farský zeptal, proč jedou ke křtu hned v den svatby, dostalo se mu následující odpovědi: „To aby žena věděla, že si vzala faráře, který je určen k povinnosti v každé době.“

Nesmírné pracovní vypětí se však podepsalo na Arnoštově zdraví. Ač nerad, nechal se v říjnu 1938 přeložit do pense. Pán ho na tomto světě ponechal již pouhé dva roky. Smířen odešel v náručí své manželky 7. září 1940. O dva dny později se konalo smuteční rozloučení za účasti druhého patriarchy ČČS(H) dr. Gustava Adolfa Procházky. Po pohřebním obřadu se ohromný průvod včele s četnými prapory odebral na lnářský hřbitov, kde byl farář Adolf Arnošt uložen. Až do své smrti ho tam denně navštěvovala jeho manželka, která s sebou na výslovnou farářovu prosbu občas brala i věrného psa Golfíka.

Martin Jindra

Lidé na Blatensku Martin Holan

Pokračování ze str. 1

jak říká Martin Holan, „není moc běžeckých závodů, takže po propagaci na webových stránkách www.beh.cz a www.behej.com a v Blatenských listech byla celková účast v prvním ročníku dvacet běžců. Přijeli ale dobří atleti z Písku, Českých Budějovic, Příbrami i z Prahy, zúčastnili se sportovci z Blatné i Kocelovic.“

Pod patronací Obecního úřadu Kocelovice se koná tento závod vždy třetí zářijovou sobotu. S organizací pomáhají kocelovičtí hasiči, rodinní příslušníci a Štěpánka Vonášková, která má bohaté zkušenosti s organizací fotbalového turnaje O pohár starosty Kocelovic. Start závodu je v 10 hodin od místní hospůdky. Do té doby se závodníci přihlásí k závodu podle své věkové kategorie. Vybírá se startovní, první tři v každé kategorii získávají diplom a věcnou cenu. Pro nejrychlejšího Kocelováka a Kocelováčku je připravena cena starosty obce. Vždy potěší účast v juniorských kategoriích a to i našich kocelovických, kterých se prvního ročníku zúčastnilo sedm.

Z každého ročníku se objevuje obsáhlá zpráva včetně výsledkových tabulek v obecní kronice. Na to dbá kronikářka Milada Cihlová. Druhý ročník Běhu K-H-K se uskutečnil 20. září 2008, zúčastnilo se 32 běžců, kromě vzdálených míst jako Příbram nebo Nymburk, posílil sousední Hornosín a za Kocelovice startovalo šest závodníků. Nejstarší účastník byl narozem v roce 1931, absolutní vítěz měl čas 23:10:00, nejrychlejší žena vytvořila nový traťový rekord časem 28:21:00. V podobném duchu a počtu závodníků se nesly další ročníky Běhu K-H-K. V cíli závodu panuje vždy příjemná přátelská atmosféra a ocenění závodníci si užívají ovací od přítomných diváků při předávání cen a diplomů.

Když se v roce 2007 konal první ročník, ve stejném termínu se konalo v Čechách kolem 15 závodů. V širokém okolí Kocelovic (na jihozápadě) ale žádný. Dnes se ve stejném termínu koná více než 50 závodů, přesto má běh K-H-K své stálé příznivce, kteří se ho pravidelně účastní. Letos se závod konal již podeváté, informace o něm přineseme v příštím SOBáčku. Věříme, že příští rok přijde běžců zase o něco více.

O sportu

„V mládí jsem ve sportu nijak nevynikal, ve škole při tělocviku jsem stával tak třetí, čtvrtý od konce v řadě. Chodil jsem jenom do turistického oddílu v Březnici, kde jsme se spolužáky absolvovali různé dálkové pochody, maximálně 30 km. To bylo ve druhé polovině 70. let minulého století. Na gymnázium jsem dojížděl do Příbrami a na nějaké sporty mi moc času nezbyvalo. Při studiu na vysoké škole jsem se asi čtyři roky věnoval karate. V roce 1992 jsem si pořídil první horské kolo a začal na něm jezdit, občas do práce, občas na delší výlet.“

Když jsme se v roce 1994 přestěhovali do nového bytu a od listopadu jsem kvůli počasí přestal jezdit na kole, vytkla mi manželka, že stále sedím doma, nikam nejdu, 'ani do druhé hospody'. Tehdy jsem si řekl, že začnu běhat a ještě mne bude prosit, abych toho nechal. Tak jsem začal běhat. Jako doplněk k cyklistice.

V roce 1995 jsem se poprvé zúčastnil běžeckého závodu Běchovice - Praha. Do cíle jsem doběhl asi za 43 minut a řekl si, že musím 10 km uběhnout rychleji, než když mi bylo 18 let. To znamená pod 40 minut.

V následujících letech jsem od jara do podzimu jezdil na kole, v zimě pak běhal a jezdil na běžkách. V roce 1996 jsem se začátkem září poprvé zúčastnil cyklomaratonu Král Šumavy. Jel jsem 145 km dlouhou trasu, a jak jsem si tehdy poznamenal: 'Do Plánice vedl peloton policejní doprovod, byl jsem tam za 30 minut a měl optimistické představy o cestě. Ty se nevyplnily, protože přšelo, byla zima a na Javorníku dokonce 0°C!' Jel jsem tehdy bez rukavic, ve sjezdu z Javorníku jsem skoro nemohl brzdit, jak mi křehly ruce. Dojel jsem tehdy do cíle v Klatovech za sedm hodin, 350-tý z 500 startujících na krátké trati. Za tři týdny se pak běžely Běchovice, chtěl jsem být v cíli rychleji než za 40 minut, ale zase to nevyšlo. Sice jsem se oproti loňsku trochu zlepšil, ale netušil jsem, že na čas pod 40 minut na Běchovicích budu muset ještě několik let trénovat. A určitě jsem mnohem více. Pod 40 minut jsem zaběhl Běchovice až v roce 2002.

V polovině února 1997 jsem poprvé jel Jizerskou padesátku. Ještě na lyžích z NDR, s klasickým 75 mm vázáním. Nechal jsem si je alespoň odborně namazat, dobře se mi stoupalo. Co jsem ale vydřel cestou do kopce, to jsem ve sjezdech zase ztrácel.

Tak jsem se ve druhé polovině 90-tých let začal věnovat vytrvalostním sportům – kolo, lyže, běh, občas i nějaký triatlonový závod. A závodů přibývalo, cyklomaratony ve Ždírci nad Doubravou, v Rožnově pod Radhoštěm, Chrudimi, Klatovech, Jizerských horách, Jeseníkách atd. také běžecské závody v Praze, Strakoncích, Pardubicích, Brně, Šaraticích, Horažďovicích, Kladně, Březnici. V zimě vždy Jizerská padesátka. Na vrata u stodoly v Kocelovicích jsem začal všesportovní čísla a plakáty závodů, aby tam v zimě tolik neprofukovalo, a aby mi připomínaly zážitky.

I když jsem běhal hodně, maraton jsem běžel poprvé až v roce 1998 v Praze. Měl jsem obavu, zda s měsíčně naběhanými 250 km tuto trasu zvládnou. Povedlo se, do cíle jsem doběhl za 3 hodiny a 27 minut a nebyl jsem nijak zvlášť unavený, i když těch 42,195 km jsem v nohách cítil. Tehdy se Pražského mezinárodního maratonu účastnilo mnohem méně běžců než dnes a mne napadlo, že by bylo hezké běžet maraton pod tři hodiny. Pokoušel jsem se o to několikrát, nejbliže k vyčerpání času jsem byl v roce 2002, kdy jsem v Praze zaběhl 3:04:06, což je můj osobní rekord na této trati. V následujících letech pak třeba bylo moc horko, nebo zase přšelo a bylo chladno.

V roce 2005 jsem kvůli pracovním povinnostem musel hodně omezit přípravu a zjistil, že maraton je možné běžet i pro radost. Tehdy jsme se s přáteli dozvěděli, že ve Francii se běhá v listopadu maraton v kraji Beaujolaise, startovní není vysoké a každý kdo doběhne do cíle, dostává láhev nového Beaujolaise. Následující rok jsme se tam vydali a byl to hezký zážitek. Tři čtvrtiny běžců běžely v kostýmech různých postav – piráti, motýli, muž-hrozen, indiáni, baletky, Šmoulové, červená Karkulka, tři prasátka Jeden běžec běžel jako Kristus, jen v bederní roušce a s křížem na zádech. Kříž měl z polystyrenu a pořadatelé mu přidělili symbolické startovní číslo 33. Celou dobu s ním běžel a závodil běžec se startovním číslem 666 – byl převlečený za ďábla..... Trasa závodu vede mezi vinicemi z města Fleury do města Villefranche sur Saone, probíhá se několika zámky a vinařstvími. Běžci se občerstvují kromě vody, ovoce a speciální sportovní stravy také hlavně vínem, sýry, klobáskami, sladkým pečivem atd. K tomu na mnoha místech hraje hudba, většina běžců se zastaví, pohovoří s vinaři, ochutná víno nebo si zatancuje. Lidé se během baví. V následujících letech jsem tento maraton běžel ještě dvakrát. Jednou v kostýmu piráta, podruhé převlečený za hříbek.

Účast na Beaujolaise maratonu nás podnítila k tomu, že jsme se přáteli rozhodli zúčastnit se dalších maratonů v zahraničí. Tak jsem v září 2010 uběhl Jungfrau marathon ve Švýcarsku, kde je celkové převýšení trasy asi 1500 m. Trasa vede až do nadmořské výšky 2200 m, cíl je pak níže, ve výšce 2100 m. Na podzim jsem pak běžel maraton v opačném extrému – v Sondershausenu v Německu ve starém solném dole 700 m pod zemí. Zatímco na Jungfrau maratonu se běží krajinou s loukami a lesy, vesnicemi, podél potoků a do horských strání, maraton „dole v dole“ se běží v přílbě s čelovkou slabě nasvícenými chodbami na tvrdém povrchu. Přesvědčil jsem se tam, že sůl je opravdu kamenná, a že podzemní chodby mohou vést i do pořádného kopce.

Nejdelší závod v běhu jsem absolvoval v roce 2011 ve Švýcarsku – Zermatt ultra marathon, 45 km s převýšením 2200 m. Cíl byl ve výšce 3100 m n.m. Nejdelší závod na kole jsem jel v roce 2002 v Klatovech – silničního Krále Šumavy, 250 km. Nejdelší závod na lyžích jsem jel v roce

2004 v Marcialongu v Itálii, a to 70 km.

Kolik jsem uběhl maratonů, jsem přestal počítat, když jsem absolvoval dvacátý. O výsledný čas na dlouhých běžích mi v posledních letech už tolik nejde. Důležitější je, abych doběhl do cíle ve zdraví a v pohodě a necítil dlouhou únavu. Rád si na závodech popovídám s ostatními účastníky, ať už s běžci nebo organizátory.

V roce 2003 jsem se dozvěděl o možnosti získat za účast na dálkových běžích na lyžích ocenění Worldloppet master.

Takových lidí bylo v té době v Čechách méně než držitelů medaile ze

zimních olympijských her. Rozhodl jsem se, že toto ocenění získám během deseti let. Každý rok absolvuji jeden vybraný závod v Evropě a někdy se mi snad povede zúčastnit se závodu v Americe, Austrálii nebo Japonsku. Mohl bych to v době globálního oteplování, kdy sněhu je méně a zimy mírnější, stihnout. Absolvoval jsem postupně závody v Německu, Rakousku, Francii, Švýcarsku, Polsku, Finsku, Estonsku, Itálii, Čechách. V některých letech byly závody odvolány kvůli nedostatku sně-

hu. Jen závod mimo Evropu mi stále chyběl. Letos byla poslední příležitost absolvovat během 14 dnů tři závody v zámoří, dva v Kanadě a jeden v USA. Využil jsem možnost tam jet a 14. února stál na startu závodu klasickou technikou na 51 km v Gattineau, což je součást Ottawy, v Kanadě. Bylo to v době, kdy v Severní Americe byly silné mrazy. Závod se jel při -20°C, bylo pod mrakem a občas lehce sněžilo a trochu foukal vítr. Nás Čechy překvapil sníh, byl úplně jiný, než na jaký jsme u nás zvyklí. Byl velmi jemný a tvrdý, připomínal spíš skleněný písek. I když jsme lyže namazali nejtvrďšími vosky, co jsme měli pro teploty pod -20°C, jely nám pomalu. Do cíle jsem dojel za 6 hodin a 12 minut a když jsem si uvědomil, že druhý den mne čeká stejně dlouhá trať volnou technikou, měl jsem obavy, abych závod vůbec dokončil. Naštěstí pořadatelé kvůli předpovědi počasí (-25°C a méně) trasu zkrátili na 41 km. Následující den 15. února jsem stál na startu znovu. Předpověď počasí 'nevyšla', bylo jen -23°C, jasno a foukal celkem silný vítr. Pocitová teplota byla o hodně nižší. Celou dobu jsem jel na konci závodního pole, v polovině závodu, kdy závodníci na kratší trase odbočovali zpátky do cíle, jsem byl najednou na trati sám, přede mnou jen jeden závodník. Dohonil jsem ho a předjel, pak předjel on mne. Byl jsem poslední. Ve stoupání na Huron Hill na mne přišla krize, projevila se únava ze včerejšího závodu. Sotva jsem se do kopce ploužil. Na vrcholu mne dojel organizátor závodu na sněžném skútru, oznámil mi, že jsem poslední a zkontroloval, jestli nemám omrzliny. Ty jsem neměl, byl jsem dobře oblečený, a když jsem se občerstvil, mohl jsem pokračovat v cestě. Musel jsem ale organizátory přemluvit, aby mne nechali jet dál, když už jsem vážil takovou cestu z Evropy. Cestou do cíle jsem předjel dva, tři závodníky, takže úplně poslední jsem neskončil. Byl to nejtěžší závod, co jsem zatím jel a dokončil. Jsem rád, že bez omrzlin. Mnozí závodníci takové štěstí neměli a kvůli omrzlinám

museli na pokyn pořadatelů předčasně skončit.

Po závodech v Kanadě jsme přešli do USA, kde se v sobotu 21. února 2015 v Cable, ve státě Wisconsin, konal další závod. Tentokrát na 54 km klasicky a za mnohem lepších podmínek. -10°C, jasno a v lesích, kudy trasa závodu vedla, nefoukalo. Také s mazáním lyží nebyly problémy, vosk modrý extra držel ve stoupáních, dobře se z něj odrazilo a ve sjezdech nebrzdil. Do cíle jsem dorazil za 5 hodin a 16 minut.

I když moje výkony nejsou nijak výrazné, účast na závodech mne často zavede do míst, která bych těžko navštívil. Jak řekl jeden bývalý kolega z práce: „Sport ti život neprodlouží, ale z kvalitní a zážitky ti nikdo nevezme“.

Také mám celkem štěstí, že se mi vyhýbají zranění a úrazy. Nejvážnější úraz jsem měl při MTB cyklomaratonu „Král Šumavy“ v roce 2005, kdy mne ve sjezdu na 15-tém kilometru srazil zezadu jiný závodník. Narazil jsem si tehdy hodně záda, musela mne odvézt záchranka do Klatov do nemocnice. Naštěstí jsem neměl nic zlomeného, jen pořádně naražená záda a odřený zadek. A z Kanady jsem si letos dovezl jen lehce omrzlý nehet na palci u nohy.

O pivu

K domácímu vaření piva jsem se dostal v roce 2008. Přivedl mne k tomu kolega, který je, jak říkám, 'můj pivní guru'. Nejprve jsem vařil pivo z koncentrované mladiny a dochucoval ho chmelem. Pak jsem přešel na klasické vaření ze sladu a chmele. Pivo vařím podobně jako ve středověku, od podzimu do jara, kdy jsou v kocolovické chalupě dobré teplotní podmínky pro kvašení a ležení piva. Zkoušel jsem vařit různé druhy pív, nakonec vařím hlavně ležáky a stouty. Vařím dvourmutovým způsobem, raději silnější piva 12° až 15°, světlá, polotmavá i tmavá. Velikost várky je 30 litrů a ročně uvařím tak 180 litrů piva, víc mi nedovolí čas a velikost zařízení. Uvařit jednu várku v podmínkách, které mám, trvá kolem osmi hodin. Ze surovin na vaření piva si kupuji hlavně kvasnice, které se mohou použít vícekrát. Český a bavorský slad odeírám ze sladovny v Náměšti u Olomouce, speciální slady kupuji přes internet. Stejně tak chmel, toho jsem ale dost získal za první místo 'Pivního skauta' a na zahradě mi již rostou tři druhy chmele - žatecký Červeňák, Bor a Harmonie. V kocolovické studni Křížovka je tvrdší voda, ta je vhodná na vaření tmavého piva typu Stout. Na ostatní druhy pív si vodu musím změkčovat. Piva vařím k různým příležitostem – Vánocům, Velikonocům nebo jako dárek pro známé.

Protože se domavnictví, jak se domácímu vaření piva česky říká, v posledních letech rozrůstá a domavníci si rádi nechávají svá piva ohodnotit, posílám někdy moje piva do soutěží. První soutěže jsem se zúčastnil v roce 2009. Na třetích Pivních slavnostech pivovaru Kalte-necker na Slovensku v Rožňavě jsem získal třetí místo v kategorii stoutů. O dva roky později jsem tam, při

pátých Pivních slavnostech, získal v kategorii D (speciální piva polotmavá a tmavá spodně kvašená) první místo. Pivo jsem nazval Kocolovický tmavý speciál 15° CZ. Další bodování s tímto pivem mě dovedlo k pátému místu v kategorii absolutního vítěze Grand Champion. Malá přehlídka hdnocených pív a výsledky soutěže Slovak Homebreving Star 2011 Rožňava se odbývala podle kategorií, kterých bylo devět – od A po I. Hodnotila se piva světlá, tmavá, polotmavá, speciálně spodně kvašená, ležáky tmavé, polotmavé, vrchně kvašené i piva bez rozdílu kvašení. Kromě kategorie již zmíněné - Grand Champion, byla soutěž o harmonický design. Při pivovaru Kaltenecker v Rožňavě byla organizovaná i sběratelská činnost pivních suvenýrů. Pivovar v Rožňavě je jeden z progresivních restauračních minipivovarů na Slovensku.

VÁNOČNÍ PIVO 12° polotmavý ležák

Pivo bylo uvařeno dvourmutovým způsobem z plzeňského a bavorského sladu ze sladovny Náměšť na Hané, karamelového sladu a chmele Aramis. Velikost várky 30 l. Případná sseďlina na dně lahve (kvasinky) nemá vliv na vlastnosti piva. Uchovávejte při teplotě do 8°C. Nefiltrováno, nepasterováno. Spotřebujte do 31.1.2015. **Hezké vánoce a úspěšný rok 2015 přeje**

Martin Holan
Martin Holan

Loni, v roce 2014, jsem obeslal soutěž domavarníků ve Žďáru nad Sázavou, kde se mé světlé 12° pivo nazvané Pivní skaut umístilo na prvním místě. Letos jsem do stejné soutěže poslal 12° polotmavé pivo Kocelovický mārzen, ale porotu asi nezaujalo, protože skončilo na 10. místě. Také se stylem nehodilo do vypsání kategorií.

Domácí vaření piva není nic neobvyklého, piva se dříve vařila doma celkem běžně. Důležité je dodržovat čistotu a na pivo nespěchat. Moje domavarnické heslo je - někdo vaří doma marmelády, jiný zase pivo.“

Čtenářům dvouměsíčníku Blatensko SOBě živě a nově vyprávěl o svých koníčcích a zálibách Ing. Martin Holan z Kocelovic a Prahy.

Matičce!

Alžběta Barcalová

Kdybch byla sluníčkem
na modrém nebičku,
celý den bych líbala
mou zlatou matičku.

Kdybch byla hvězdičkou
na modrém nebičku
v noci bych já hlídala
mou zlatou matičku.

Já bych jí zulíbala
večer i raničko
já bych jí pošeptala
má zlatá matičko.

V lednovém vydání našeho SOBáčka jsme Vám v rubrice „Lidé na Blatensku“ představili Alžbětu Barcalovou. Díky tomuto článku oslovila paní Rysková, z domu s pečovatelskou službou z Blatné, paní starostku města a poskytla nám svůj sešit s básněmi Alžběty Barcalové. Doplnujeme tedy portrét rodačky z Velké Turné o její tvorbu. Paní Ryskové samozřejmě srdečně děkujeme.

Snesla bych já hraný sen
do jejího snění,
aby pozapomněla
na lopotu denní.

Já mám v světě nejradši
maminko má Tebe
snesla bych Ti do klína
i to modro s nebe.

Ruce ztvrdlé mozoly,
Ty bych pohladila,
vždyť ta moje maminka,
srdci je tak milá.

Kdybch byla hvězdička
jasná večernice
zlíbala bych matičce bílý vlas, i líce.

Krystýnka Vaněčková, MC Kapřík

KPB připravuje
pondělí **16. 11.** od 18:00 hod.

Kasejovice – kulturně
společenské centrum

*Židovský pohřební
ritus, hřbitovy a epigrafická
tradice*

Přednáška

PhDr. Václava Freda Chvátala

Mikrosvět a popularizace vědy

Vážení čtenáři Sobáčku, zatímco v předchozím čísle Sobáčku jsem se věnoval tématu „Řecký hmyz“, vrátil jsem se dnes k mému tématu z nejoblíbenějších - „Mikrosvět“. Obvykle se tohoto tématu dotýkám v souvislosti s nějakou mojí výstavou nebo jinou popularizační akcí na zmíněné téma. Nejinak je tomu i dnes. V Praze se totiž v září koná významná akce s názvem Fotosféra (www.festival-fotosfera.cz). Byl jsem požádán o prezentaci právě na téma „Mikrosvět“. Především tam chci ukázat estetiku mikrosvěta, jak jej vidíme v elektronových mikroskopoch. To jsou často úchvatné pohledy na nejrůznější detaily, titěrné organizmy a jejich struktury. Vidíme nebývalé tvary, které jste dosud neviděli. Každá taková struktura v mikrosvětě nějak vznikla a má nějaký význam.

Úkolem vědy je kromě jiného poznat mikrosvět (stejně jako makrosvět okolo nás). Doplnovat mozaiku vědomostí. Z takové databáze „vědění“ se čerpají informace pro nejrůznější formy lidské činnosti včetně nejnovejších inovací a různých jiných, pro člověka užitečných záležitostí. Ale kromě vážných témat (jichž jsem se právě lehce dotknul) jde i o zážitky vyvolávající v nás libé pocity a radost z výtvarna (příroda je významný umělec) a krásy. Toho je mikrosvět plný. A popularizace mikrosvěta nás přivede i k tématům vážnějším. A takové téma hodně vážné a velmi aktuální je půda. Pravidelní čtenáři Sobáčku si vzpomenou, že jsem na toto téma už psal v loňském březnovém čísle. A je to tady opět. Snad ani nemusím psát proč. Letošní horké léto a sucho, které jej provázelo, nás k tématu voda a půda přivedlo samo. Každý z nás s tím má své zkušenosti. Na téma půda se teď ještě víc než dřív bádá, diskutuje v médiích a podobně (ani naše jihočeské Biologické centrum Akademie věd nezůstalo stranou a popularizuje toto téma). Protože je to téma dotýkající se doslova každého z nás. A bude ještě aktuálnější v blízké budoucnosti. Jde totiž také o vodní a větrnou erozi, hospodaření s půdou a vše co s tím souvisí. My pocítujeme důsledky toho všeho - sucho nebo naopak povodně, což nám také přináší klimatické extrémny. A tak se nemohu pudit a jejím obyvatelům (tedy půdnímu mikrosvětě) vyhnout ani já. Díky tomu se na přetřes dostali zase půdní roztoči, z nichž jednoho vám při-

nášim na obrázku. Tedy detail jeho přední části těla. Tak, jak jej dokáže zobrazit rastrovací elektronový mikroskop (tzv. skening). Tento roztoč má na sobě různé zajímavé struktury. Jsou to hlavně adaptace k životu v půdě, což je prostředí dost specifické. Například po takovém lijáku se

půdní kapiláry (půda je přeci porézní) naplní vodou. Všude je „mokra“ a jak známo ve vodě se živočichové po kratší nebo i delší době utopí. Kdyby to platilo o půdních organizmech, tak kdo by pak půdu tvořil? Zrovna podivné struktury na těle našeho vyobrazeného roztoče slouží kromě jiného k tomu, aby se v případě zavodnění půdy vytvořil kolem jeho těla ochranný vzduchový obal, s jehož pomocí může roztoč dýchat a neutopí se. Jdeme teď trochu jinam. Chtěl bych se na tomto místě dotknout smyslu popularizace vědy. I prezentace na akci Fotosféra a celá řada jiných akcí patří do popularizace vědy. Vědci jsou velmi aktivní skupinou obyvatelstva a kromě jiného mají v rukou i celou řadu nových technologií a vědeckých metod. Díky své práci a všemu tomu dosahují stále nových a nových, často převratných objevů a zjištění. A čím dál víc o těchto nových poznatcích informují nejen odbornou (sdělování výsledků svých výzkumů je jedna z jejich hlavních činností) ale i laickou veřejnost. Tu informují formou přednášek, publikovaných rozhovorů, informací v médiích a mnoha dalšími formami. V tomto momentě je ideální příležitost pozvat vás na jednu z největších popularizačních akcí v České republice. Jde o Týden vědy a techniky 2015, který pořádá už tradičně na podzim Akademie věd České republiky. Akcí tu bude nepočítaně. Například přednášek, ale i populárních „Dnů otevřených dveří“ jednotlivých ústavů Akademie věd. U nás v Jihočeském kraji se to týká především Jihočeského Biologického centra v Českých Budějovicích, ale i dalších míst. Doporučuji se informovat o všech těchto aktivitách Akademie věd a některé z nich se zúčastnit. Rezervovat si účast ve vědeckých laboratořích a nakouknout tak vědcům pod pokličku. Především pro děti a mládež to bude atraktivní a poučné. Možná je to zaujme tak, že se budou zkoumáním zabývat sami amatérsky nebo možná jednou i profesně. A kde se o všech těchto akcích dovíte? Třeba na stránkách Týdne vědy a techniky 2015 (<http://www.tydenvedy.cz>). Také si můžete zdarma stáhnout informační příručku (http://www.tydenvedy.cz/miranda2/export/sites/avcr/data/avcr.cz/projekty/tyden-vedy-2015/sys/2015_2/brozura_program_TVT_2015.pdf).

A teď už mi, milí čtenáři Sobáčku, dovolu, abych vám popřál úspěšný, klimaticky vyrovnaný a třeba prostě jen hezký podzim.

Doc. RNDr. František Weyda, CSc.
Přírodovědecká fakulta Jihočeské univerzity
weyda@seznam.cz

BLATENSKÁ TISKÁRNA s.r.o.,

(Připravila kronikářka Města Blatná)

V letošním roce jsem se o historii této firmy zajímala o něco více než o jiné blatenské podniky. Přimělo mne k tomu hned několik skutečností. První z nich byl záměr – každým rokem zpracovat podrobněji historii jedné z blatenských firem. Další byl fakt, že bydlíme v domě, kde bydlíval i jeden z prvních provozovatelů tiskárny v Blatné a v neposlední řadě i ta skutečnost, že pěstujeme dlouholeté přátelské vztahy s jeho synem, panem Jaroslavem Řimsem a jeho paní. Volba byla tedy jasná. Jasná o to více, že již z předchozího vyprávění přítele pana Jaroslava Řimsy jsem věděla, že život a práce jeho otce, nesmírně pracovitého, svědomitého a poctivého člověka a člověka podnikatele, stojí za vzpomínku a zveřejnění. Jeho podnikatelská a lidská

zodpovědnost, čestnost a lidskost má právě v současné době co říci a nad čím se zamyslet. Vyprávění se bude týkat tedy především historie tiskařství a vzpomínky na pana Oldřicha Řimsu. Jeho život a práce podává i obecný obraz složitosti doby jak předválečné, tak válečné a poválečné. Na zpracování historie Blatenské tiskárny se vzpomínkami a historickými fakty významnou měrou podílel syn Oldřicha Řimsy – pan Jaroslav Řimsa s manželkou, také paní Vlasta Šturcová a pan Mgr. Jiří Sekera. (Použité historické prameny – Ondřej Hejl – Knihtiskárny v Blatné v letech 1894 – 1950, foto z „Z paměti města Blatné“ vytištěno v Blatné 1935 a rodinné strojopisné paměti Řimsových). Všem jmenovaným za výraznou pomoc a zapůjčení dobových fotografií srdečně děkuji.

Historie tiskařství v Blatné

Historie tiskařství v Blatné je velmi dlouhá. První knihtiskárna v Blatné byla zřízena již v roce 1894 a to v domě čp. 10 na dnešní tř. J. P. Koubka (v současnosti zde sídlí Česká spořitelna). Majitelem tiskárny byl pan Josef Ruth. V této první knihtiskárně se tiskl již tehdy čtrnáctideník Blatenské listy s poučnou a zábavnou přílohou, dále Besídka a měsíčník V boj! (vycházel každé čtvrtletí ještě s čítankou). Tiskárna záhy změnila jak umístění, tak také majitele.

V roce 1905 začal v Blatné provozovat tiskárnu Jaroslav Strojil, v roce 1910 byl majitelem „Společenské knihtiskárny firmy Antonín Strojil“ již syn zmíněného Jaroslava Strojila. V roce 1912 se společníkem Antonína Strojila stal Karel Nepodal a tiskárna opět změnila název – na „Knihtiskárna Strojil a Nepodal“. Knihtiskař Antonín Strojil se v únoru 1919 z Blatné odstěhoval a v květnu téhož roku knihtiskařskou koncesi získal Karel Nepodal a stal se majitelem firmy. Knihtiskárnu provozoval již v domě čp. 144 ve Strakaté ulici a od roku 1920 stavěl novou budovu pro svoji firmu na zahradě za domem Bílá růže na nám. Míru. Knihtiskárna nesla také již nový název – „Knihtiskárna Karla Nepodala v Blatné“. Dne 3. února 1921 byla tato stavba (vystavěná v kubistickém stylu podle návrhu prof. arch. Oldřicha Stárého z Prahy) zkolaudována

Foto z doby, kdy knihtiskárna změnila již název na „KNIHTISKÁRNA – BRATŘI ŘIMSOVÉ“

a obdržela čp. 444. Fotografie knihtiskárny na další straně je převzata z „Z paměti města Blatné“ – vytištěny byly v Blatné v roce 1935.

Knihtiskárnu Karla Nepodala v Blatné si v roce 1930 pronajali bratři Oldřich Řimsa (nar. 1899 v Soběslavi, zemř. 1969 v Blatné), Jaroslav Řimsa (nar. 1905 v Soběslavi a zemř. 1976 v Praze) a Bohumil Nepodal z Blatné. Téhož roku oba bratři Řimsové knihtiskárnu (její strojní vybavení) také společně koupili. Do roku 1933 byl podílníkem ještě Bohumil Nepodal – nevlastní bratr původního majitele.

Současný žalostný stav původní Tiskárny Bratří Řimsových

Řízení tiskárny se ujal Oldřich Řimsa, který v roce 1933 odkoupil Nepodalův podíl v tiskárně. Původní „Knihtiskárna Karla Nepodala“ se v roce 1934 přejmenovala na „Knihtiskárna Bratří Řimsových“. V té době zaměstnávala tiskárna kolem 25 lidí. Od roku 1935 byli oba bratři uváděni jako majitelé a vydavatelé regionálního čtrnáctideníku Blatenské listy. Od roku 1936 připojila firma k tiskům na zakázky i tisk knih ve vlastním nákladu (často regionálních institucí, spolků a firem – zejména pěstitele růží Jana Böhma).

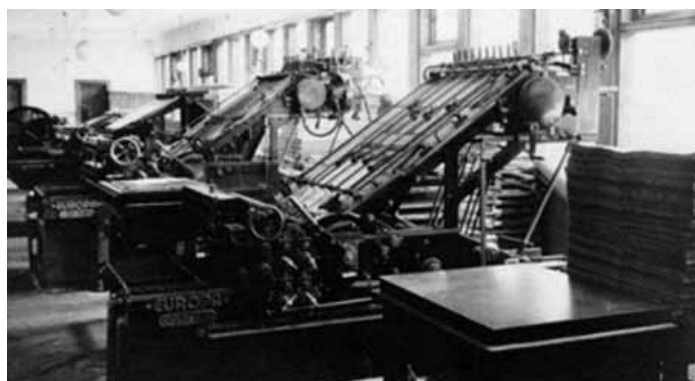
Od roku 1942 byla firma protokolována jako veřejná obchodní společnost „Bratří Řimsových v Blatné, knihtiskárna a nakladatelství“, od roku 1944 nesla neprotokolovaný název „Jihočeské nakladatelství Bratří Řimsových“. Rozvinula zejména nakladatelskou činnost. Za německé okupace byl Oldřich Řimsa několikrát vyslýchán a krátce vězněn, Jaroslav Řimsa byl odsouzen a v letech 1941 – 1945 vězněn za účast v sokolském odboji. Po roce 1945 odešel Jaroslav Řimsa do Prahy a osamostatnil se. Bratr Oldřich Řimsa se podílel na založení a vedení Jihočeské společnosti národohospodářské se sídlem v Českých Budějovicích. Ta byla zaměřena

Na fotografii je pan Oldřich Řimsa (nar. 1899 v Soběslavi, zemřel 1969 v Blatné)

především na rozvoj regionu Blatenska. V Blatné tiskl dvě revue společnosti – Jihočeský plán (1945 – 1946) a Jihočeská kultura (1945). Obou byl odpovědným redaktorem.

V březnu roku 1948 byla na podnik uvalena národní správa. Ta byla sice načas zrušena, ale v srpnu téhož roku opět obnovena. Krátce nato byla tiskárna znárodněna a v roce 1950 včleněna do národního podniku Západočeské tiskárny, závod 10, Blatná. Původní majitel, Oldřich Řimsa, v tomto podniku pracoval do roku 1952. Poté jako bývalý majitel a podnikatel jen velmi těžce získával zaměstnání a byl nucen často ho střídat. Proto pracoval nejdříve v pekárně, potom na státním statku a jinde – převážně jako skladník a účetní. V roce 1957 se tiskárna přejmenovala na n.p. Jihočeské tiskárny, provoz 7, Blatná. Pro vykonstruované obvinění byl v roce 1961 pan Oldřich Řimsa dokonce odsouzen a vězněn. V roce 1962 byl ale amnestován. (Jeho strojopisné paměti vlastní rodina a jak se zmiňují výše - syn pan Jaroslav Řimsa byl tak laskav, že pro toto zpra-

Tiskařské stroje

cování historie tiskárny mi poskytl cenné informace, materiály a dokumenty.) V sedmdesátých letech došlo k výměně tiskařských strojů a byla zavedena ofsetová technika. V tiskárně se už netiskly knihy, ale jen časopisy, oznámení, pozvánky, plakáty, brožury atd. Tiskárna byla také rozšířena do sousední budovy čp. 107 na nám. Míru, v letech 1975 až 1976 byla zrekonstruována. V provozu pracovalo už okolo 36 pracovníků, z toho zde 21 zaměstnanců tvořily ženy. V sedmdesátých letech měla tiskárna kanceláře a provoz v přízemí, v patře se nacházela společenská místnost – klubovna, kde se konala různá setkání (jak pracovní schůze, tak různé oslavy, např. oslavy MDŽ, vánoční večírky apod.). Provozní část tvořila

Na dobové fotografii ze začátků poválečné tiskárny je zleva paní Zdena Klásková (za svobodna Turdáj), uprostřed paní Jánková a vpravo paní Lehečková (Chlandová)

Pracovnice v knihárně (vzadu paní Šturová, uprostřed paní Klásková)

Provoz knihárny (vzadu paní Hlavská, uprostřed zleva paní Semberádová a paní Šturová)

strojní sazárna, ruční sazárna, strojovna, řezárna, knihárna a zadní knihárna. V kanceláři sídlilo vedení – pan Adolf Mařík, krátce pan Oldřich Řimsa, paní Miroslava Třísková – administrativní pracovnice a pan Jan Srb, který byl účetním a expedičním pracovníkem zároveň. Ve strojní sazárně pracoval pan Jan Hejnoch a pan Josef Vydra. Pracovníci ruční sazárny byli pan Václav Plánička, pan Josef Cígl, pan Adolf Šíma, pan Rybák a krátce pan Josef Kravařík. Kolektiv strojovny tvořili pan Bartůšek, pan Václav Šilhavý, pan Milan Šturm

Na těchto fotografiích je kolektiv žen pracujících v knihárně – ve dvorní části za budovou knihtiskárny

a pan Bohumil Židek. V řezárně působil pan Karel Sladký. Knihárna měla průměrně 10 pracovníků, patřila k ní i expedice. Před skončením provozu zde zůstaly ale pouze 4 ženy. V zadní knihárně byl mistrem pan Ondřej Boldiš, dalším pracovníkem byl Karel Fiškandl. V tomto provozu se pouze vázaly knihy.

Pracovnice u nové řezačky – sedící paní Šturcová, stojící zleva paní Cheničková, paní Štěpánková (Leváková) a paní Nachtmanová

Některé z vydaných titulů (v závorce rok vydání):

Monografie Město Blatná (1926),
Blatenské listy (1931-1938),
Obecní a okresní samospráva Blatenska (1932),
Z pamětí města Blatné 1914-1933 (1935),
Soukromý tisk k Novému roku 1938 Bohuslava Brouka – Manželství – sanatorium pro méněcenné (vydáno ještě pod „Knihkiskárnou Bratří Řimsové“),
Kolébka z Jasanu (1943),
Bloudění v mlze (1943),
Návrat (1944),
Jen obyčejná žena (1946),
Pochod do říše mahagonu (1946),
Literární konfese/Eliška Krásnohorská (1947),
Večerní šaty pro Janu (1947),
Lomnické pověsti (1948),
O Bětušce malířce (1948),
Temná země (1948),
Pravěk jižních Čech (1949),
Ivan Keramik (1949) a mnoho dalších

Na tradici Jihočeské tiskárny, provoz 7, Blatná, navázal pan Jiří Michal. Synové pana Oldřicha Řimsoy, rovněž tiskaři, nemohli po roce 1989 tiskárnu provozovat, neboť se nedohodli na nájmu. Restituční nároky se vztahovaly pouze na budou (jejímž vlastníkem jejich otec nebyl), nikoli však na strojní vybavení. Blatenskou tiskárnu tedy začal provozovat v roce 1992 pan Jiří Michal. Vybudoval soukromou firmu s názvem Blatenská tiskárna, s.r.o., se sídlem v ulici Nad Vdovečkem čp. 1123. Tato společnost původně

Nové tiskařské stroje

Poslední fotografie je také z dob dávno minulých, bohužel nevíme z kterého roku. Ale podle obchodů ze třídy J. P. Koubka je opravdu stará. Zachycuje prvomájový průvod – zezadu zleva je paní Zemanová, vedle ní paní Kopáčková, před nimi sazeč pan Rybák, paní Hlavsová, paní Šturcová a před nimi tiskař pan Bartůšek a sazeč pan Šíma. Muži v kloboucích jsou rybáři

Tiskařské stroje obsluhoval pan Milan Šturc

zaměstnávala průměrně 20 pracovníků. Tiskárna zmodernizovala výrobní technologii a nabízela širokou škálu tiskových služeb, zejména:

- polygrafickou výrobu a služby
- grafické návrhy a jejich realizaci
- ofsetový tisk a knihtisk
- tamponový tisk
- digitální tisk
- knihařské zpracování a laminování
- DTP práce
- výsek firemních desek
- výsek krabic
- výsek propagačních materiálů
- výsek kalendářů a pořadačů

Bohužel se objem výroby postupně snižoval (z důvodu menšího počtu zakázek) a to bylo i příčinou poměrně výrazného snížení počtu pracovníků v posledních letech.

Co možná o své mateřštině ještě nevíte

Tautologie je termín nepřilíš známý, ale co takhle pleonasmus?

Nic? Tak jednoduše hezky česky: nadbytečné hromadění slov sloužících k vyjádření téhož. S jistou nadsázkou a smyslem pro humor lze sestavit třeba následující větu:

Při dopoledním matiné bude ve skleněné vitríně vystaven notoricky známý exponát.

Co že je na té větě divného? Zbytečně se zde vyjadřuje jeden význam různými slovy, jde o nadbytečné zdvojení významu.

matiné – dopolední koncert, slavnost
vitrína – zasklená skříň, v níž se vystavují předměty
notoricky – notorický překládáme z latiny jako „obecně známý“
exponát – předmět vystavený na výstavě

Zkusme tedy větu přeložit:

Při dopolední dopolední slavnosti bude ve skleněné zasklené skříni vystaven obecně známý známý předmět na výstavě.

Jaká jsou nejfrekventovanější slova v češtině?

1. a (spojka)	6. já	11. z/ze
2. na	7. ten	12. do
3. míti (se)	8. s/se	13. on
4. býti	9. k/ke/ku	14. který
5. že	10. v/ve	15. i

První podstatné jméno se vyskytuje až na 48. místě: pán, na 60. místě život, pak práce, ruka, den, země. Nejčastěji používaná slova jsou ta nejkratší, už zde se projevuje přirozená tendence jazyka o úspornost. Možná jste některé věci ještě o češtině nevěděli, možná by se vám někdy mohly hodit.

Jana Kolková

Portál o školství a vzdělávání INFO.EDU.CZ www.info.edu.cz

Festival ptactva 2015 Tchořovice u Blatné

Vycházka s pozorováním ptáků „Festival ptactva 2015“ bude tradičně také na Blatensku a to v neděli 4. října 2015 u Tchořovic. Sraz bude v neděli 4. 10. 2015 v 9:00 na zastávce ČD v Tchořovicích u Blatné (49°26.31865'N, 13°48.59068'E). Z Blatné je možné přijet na kole, autem či přijít pěšky (pěkná trasa vede přes Řečici kolem Hajanského rybníka). Kdo se mailem předem nahlásí a přijede do Tchořovic do 7:00 h., může se zúčastnit už začátku doprovodné kroužkovací akce, zhlédnout ukázkou kroužkování ale budou moci všichni účastníci. Vycházka povede k rybníkům v okolí Tchořovic (upřesněno bude dle momentálního výskytu ptáků) Starý a Radov, tůně pod letišťem nebo Dolejší či Hořejší a zpět do Tchořovic. Dalekohledy a obuv odolávající mírnému vlhku jsou doporučeny, k dispozici budou i velké stativové dalekohledy a mnoho informačních materiálů o ptácích a jejich ochraně. Vycházka je vhodná i pro rodiny s dětmi (součástí vycházky budou soutěže pro děti). Pořádají členové ČSO (Jihočeského ornitologického klubu České společnosti ornitologické) ve spolupráci s ZO ČSOP Blatná. Vedou Petr Pavlík, Jan Černý a Zdeněk Voborník, ukázky kroužkování Petr Louda a Jaroslav Fořt, kontakt csopblatna@seznam.cz a podrobnosti i z minulých akcí na webu www.csop.cz/blatna a www.blatna-ornitologie.cz

Přijďte na vycházku s pozorováním ptactva
FESTIVAL PTACTVA 2015
neděle 4. října 2015 TCHOŘOVICE u Blatné
sraz v 9:00 na vlakové zastávce

blíže informace na webech:
www.blatna-ornitologie.cz
www.csop.cz/blatna

pořádá: ZO ČSOP Blatná
a Jihočeský ornitologický klub, pobočka ČSO
hlavním pořadatelem je
Česká společnost ornitologická (www.birdlife.cz)

Hledáme fyzioterapeuta

V průběhu prázdnin jsme dostali otázku, jestli jsou v našem regionu fyzioterapeuté ochotni cestovat za pacientem.

Už z několika míst jsme slyšeli, že sehnat tady u nás podobnou fyzioterapeutickou službu, samozřejmě za úhradu, je téměř nadlidský výkon. Chceme proto požádat všechny ty, kdo takové služby poskytují, aby se nám ozvali na uvedený mobil nebo e-mail. Uvítáme i jakékoliv zkušenosti těch, kteří tyto služby potřebují, využívají nebo mají s touto zdravotnickou péčí zkušenosti. Těšíme se na Vaše náměty.

HANDI PORADNA

bezplatná poradna (nejen pro handicapované)

Komunitní centrum aktivního života

1. patro (bezbariérový přístup)

Nádražní 661, 388 01 Blatná

v červenci a srpnu funguje pouze infolinka

INFOLINKA: po - st od 10.00 do 16.00 mob: 605 819 555

email: info@skstricykl.cz

Podporují nás:

Úřad práce ČR, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska,

Centrum kultury a vzdělávání Blatná,

RENAULT - AUTA BOREK

Zprávy z našich obcí

Konec platnosti občanských průkazů vydaných v roce 2005

Platný občanský průkaz je povinen mít občan, který dosáhl věku 15 let a má trvalý pobyt na území České republiky, může jej mít i občan, jehož svéprávnost byla omezena. Lze jej vydat i občanovi mladšímu 15 let nebo občanovi, který nemá trvalý pobyt na území České republiky.

V letošním roce končí desetileté období od hromadné výměny občanských průkazů prováděné v roce 2005. Doporučujeme Vám ověřit si, zda nekončí platnost i Vašeho občanského průkazu.

O výměnu občanského průkazu si můžete požádat u kteréhokoliv obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Lidé nemusí žádat pouze v místě trvalého pobytu, ale mohou si občanský průkaz vyřídít i tam, kde pracují nebo studují.

Občanský průkaz si lze vyměnit pouze osobně. Během procesu vydání se přímo na místě totiž pořizuje fotografie, která se stane součástí občanského průkazu, a zajišťuje podpis. Není už třeba nosit s sebou tzv. průkazovou fotografii, neboť ji pomocí fotoaparátu pořídí pracovník úřadu. Doporučená lhůta k podání žádosti je 30 – 60 dnů před koncem platnosti stávajícího občanského průkazu, nejpozději do 15 pracovních dnů po dni, ve kterém došlo ke skončení platnosti občanského průkazu. Nový doklad se vydává do 30 dnů ode dne podání žádosti. Pro občany starší 15 let je výměna občanského průkazu s ohledem na jeho končící platnost zdarma. K výměně občanského průkazu je nutné předložit stávající občanský průkaz.

Cestovní doklady

Upozorňujeme občany na povinnost odevzdat bez zbytečného odkladu neplatný cestovní doklad nebo cestovní doklad, který je zaplněn záznamy. Tato povinnost se vztahuje i na osoby, které mají cestovní pas zemřelé osoby. Můžete jej odevzdat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, matričnímu úřadu, zastupitelskému úřadu, na vyzvání orgánů policie (v případě neplatného dokladu) nebo nejbližšímu útvaru policie (v případě odevzdání dokladu zemřelého).

Více informací získáte na MěÚ Blatná, odbor správní a živnostenský úřad, telefon: 383 416 202 nebo 383 416 203.

Správní obvod obce s rozšířenou působností MěÚ Blatná je vymezen územím obcí:

Bělčice, Bezdědovice, Blatná, Bratronice, Březí, Buzice, Čečelovice, Hajany, Hornosín, Chlum, Chobot, Kadov, Kocelovice, Lažánky, Lažany, Lnáře, Lom, Mačkov, Myštica, Předmíř, Sedlice, Škvořetice, Tchořovice, Uzenice, Uzeničky, Záboří.

Matriční obvody:

MěÚ Blatná: Blatná, Bezdědovice, Bratronice, Buzice, Čečelovice, Hajany, Chlum, Kadov, Lažany, Lažánky, Mačkov Myštica, Záboří

OÚ Bělčice: Bělčice, Hornosín, Chobot, Uzenice, Uzeničky

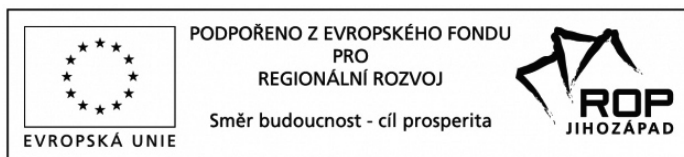
OÚ Lnáře: Lnáře, Březí, Kocelovice, Tchořovice, Předmíř

MěÚ Sedlice: Sedlice, Lom, Škvořetice.

Hana Valachová

Oddor správní a živnostenský úřad MěÚ Blatná

Končí třetí sezóna v Rekreačním areálu města Blatná

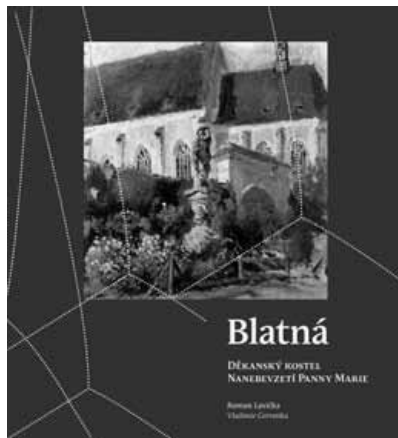
Začátkem měsíce září byla ukončena již třetí sezóna provozu „Rekreačního areálu města Blatná“. Díky dotaci z Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu Jihozápad se mají možnost sportovně i relaxačně vyžít všichni obyvatelé Blatné a její návštěvníci. Nejmenší děti se vydováděly v brouzdališti. Zejména malá skluzavka se těší u „drobotiny“ velké oblibě. Starší děti a dospělí pak s chutí využili velký bazén s několika vodními atrakcemi. Technické služby města Blatné s. r. o., které zajišťují provoz v celém areálu, se vypořádaly s letošní náročnou sezónou opět se ctí. Díky mimořádně teplým prázdninovým měsícům možná letos padne rekord v návštěvnosti.

V podzimních a zimních měsících proběhne v celém areálu důkladná údržba všech prostor a kontrola technického zázemí tak, aby další sezóna mohla být opět zahájena včas a bez problémů.

Jsmo rádi, že rekreační areál slouží opravdu svému účelu.

Bohumila Hoštičková, MěÚ Blatná, OMIR

Kniha a kostel Nanebevzetí Panny Marie v Blatné

Obal knihy

Ohlédnou-li se zpět, nemyslím tedy 500 let, ale pouhých osm – vzpomínka na první návštěvu kostela v Blatné je šedá, studená a rozpačitá – v té době jsem byla památkář elév a svěšené památky v ORP Blatné jsem po většinou procházela poprvé. Řešili jsme tehdy opravu nosné konstrukce sanktusní věže a já balancovala na trámech nad úžasnou sklípkovou klenbou tak nějak z druhé strany – a věřte, že mi bylo v té chvíli ze strachu úplně jedno, jak je vzácná a výjimečná ☺.

Stejně jako u ostatních staveb, musela jsem se naučit vidět to důležité, objevovat a obdivovat skrytou krásu i u kostela v Blatné. Dnes už vím, že každý detail řemeslné práce kameníků, tesařů, truhlářů, kovářů, zámečníků, ale i umění malířů, řezbářů či štafirů stojí za to – nebát se prolézat třeba krovu a balancovat ☺

Představení knihy byli přítomni autoři PhDr. Roman Lavička, PhD. a Mgr. Vladimír Červenka, dále farář Marcin Piasecki, Bc. Kateřina Malečková a Jitka Říhová

A teď tu mám před sebou knihu, ve které i vy můžete listovat a nadschnout každým tím detailem – knihu s názvem „Blatná – Děkaný kostel Nanebevzetí Panny Marie“. Jsem na ní nesmírně pyšná. Díky ní jsem prožila sice dva hektické roky, ztratila hodně iluzí (neboť jsem neměla ani ponětí, jak taková publikace přichází na svět), ale mnohem víc jsem získala – neocenitelné zkušenosti nabyté pod vlivem badatelského nadšení autorů a zapálení pro věc celého našeho pracovního týmu, naprosto úžasné nové poznatky o historii chrámu (závěry dendrochronologického posudku a restaurátorských průzkumů) a především - přátelství lidí, kterých si z celého srdce vážím.

Součástí slavnostního odpoledne byly komentované prohlídky kostela a nejbližšího okolí, prováděli autoři knihy

V podvečer modlitba „Večer chval vedený polskými kněžími“

Jedinečná klenba blatenského kostela

A moje zatím poslední vzpomínka na návštěvu kostela? Ohlédnou-li se zpět k datu 14. 8. 2015, je provoněná slavnostní výzdobou kostela, rozzářena sluncem a hlavně úsměvy. Bylo mi závkem a současně velkou ctí uvést slavnost pořádanou Římskokatolickou farností s představením naší knihy. Uvědomuji si, že vydáním knihy nic nekončí, ale začíná ... čeká nás ještě hodně práce (znáte to – asi jako na kostele), na dalších pět set let máme slušně našlápnuto.

Text: Jitka Řihová, referent památkové péče MěÚ Blatná

Foto: Radka Vokrojová

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Pouťový turnaj v malé kopané

Úmorné vedro doprovázelo pouťový turnaj v malé kopané v Drahenickém Málkově. Letošního pouťového turnaje se zúčastnila čtyři družstva. Datum 18. července bylo bohaté na akce všeobecně a zejména pak na fotbalové turnaje. Do Málkova kromě domácího týmu zavítali obvyklí hosté turnaje Nová růže a Kadov, druhým rokem se také vrátili kluci z Dream Teamu. Po základním kole vedli borci z Kadova a svůj „tah na branku“ si nenechali od nikoho vzít a v závěrečném boji o první místo smetli kluky z Dream Teamu. V souboji o třetí místo zabojovali domácí a druhým rokem se tak Grandhotelu Málkov povedlo obhájit 3. místo. Čtvrtá příčka patřila Nové růži z Drahenic. Na účastníky turnaje čekaly pěkné ceny a také vyhlášení nejlepšího střelce turnaje, kterým se stal kadovský hráč David Klečka. Do stejného týmu putovala cena pro nejlepšího brankáře, tím se stal Tomáš Vaněček. Chtěli bychom poděkovat všem zúčastněným týmům, které nám zachovaly věrnost a přijely si do Málkova zakopat, a i přes úmorné vedro, daly do své hry všechno. Děkujeme i Mirovi Vaněčkovi, který se trhl od Rozmetačů, kteří poprvé po mnoha letech nezavítali na náš turnaj a dali přednost jinému, a dopomohl našim klukům ke krásnému třetímu místu. Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě a chodu celého dne.

Domáci v zápalu boje

Družstva při vyhlášení

Jak již bývá v Málkově zvykem, večer se konala venkovní pouťová zábava. K tanci a poslechu nám hrálo již třetím rokem „Hudební seskupení Karel“, které tentokrát hrálo v mírném oslabení. I tak doufáme, že si všichni účastníci zábavy večer užili a dobře se pobavili.

Vítězní kadovští

Rozloučení s prázdninami

Teplé počasí doprovázelo i rozloučení s prázdninami, které se v Málkově pořádá každý rok. Letos připadlo na datum 29. srpna. Možná právě i zmiňované teplo přilákalo rekordní počet účastníků posledního prázdninového posezení, které probíhalo ve velice přátelském duchu. Místní sbor dobrovolných hasičů a osadní výbor pozvaly všechny na uzené klobásy, naložené vepřové maso a samozřejmě i pivo.

Text a foto: Lucie Kyliánová

Příprava občerstvení

SKALIČANY

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany,
Osadní výbor Skaličany
a
FK KOZEL Skaličany
pořádají
v rámci skaličanského posvícení
4. ročník FOTBALOVÉHO KLÁNÍ

„SKALČANSKÁ PENCLE“

Skaličany - sobota 10. října 2015

na louce za Bártíků

Program:

(časy jsou přibližné a budou upraveny podle konce turnaje družstev)

9:00 hod. Nástup družstev + turnaj v malém fotbale

13:00 hod. Turnaj jednotlivců v exekuci a chytání penalt

15:30 hod. Vyhlášení výsledků, volná zábava, hudba dj mech

Přijďte se bavit, přijďte si zahrát, přijďte poklábosit, občerstvit se, prostě přijďte pobejt na skaličanské posvícení! TURNAJ DRUŽSTEV UZAVŘEN.
Informace na tel: 605 164 959 (V. Cheniček), email: mech75@seznam.cz

Akce se koná za každého počasí

Tradičně netradiční odměny pro startující od sponzorů fotbalového klání!

Občerstvení zajištěno v běžném rozsahu

Letní Ještěrky(jáda)

V parném létě se na Řečickém rybníce soutěžilo v Havajské stylu.

Přinášíme Vám několik fotografií jako vzpomínku na letní pohodu.

Sdružení Ještěrky pro Vás připravilo

- ☉ 30. října Samhain aneb
Lampionový průvod
- ☉ 29. listopadu Řemeslné adventní trhy
- ☉ 5. prosince Čertovské peklo
- ☉ 26. prosince Živý Betlém

Více o Ještěrkách najdete na:

www.duhove-jesterky.cz

www.facebook.com/duhove.jesterky

Kam letos budeme směřovat?

Každý školní rok zaměřujeme na posílení určité výchovně vzdělávací oblasti. Letos jsme se rozhodli zaměřit na podpoření rozvoje jazykových dovedností v anglickém jazyce a čtenářských dovedností a na environmentální výchovu.

Pro konec roku 2015 jsme od MŠMT získali finanční prostředky na základě výzvy č. 56 OPVK – „Podpora výuky anglického jazyka a čtenářských dovedností na ZŠ J. A. Komenského Blatná“, v rámci které budeme zajišťovat právě první dvě výše zmiňované oblasti. Pro zlepšení svých komunikačních dovedností v anglickém jazyce bude vybraným žákům nabídnut týdenní výchovně vzdělávací pobyt v Londýně. I čtyři přihlášení pedagogové dostanou šanci zdokonalit se ve svých jazykových doved-

nostech na zahraničním studijním jazykovém pobytu. Nad rámec dotace budeme dále podporovat spolupráce s rodilými mluvčími, s nimiž už si v minulých letech naši žáci mohli prověřit své komunikační dovednosti v angličtině.

Další šablona této dotace poskytuje finanční prostředky na tzv. čtenářské dílny, které budou zařazeny do hodin českého jazyka a literatury. Mimo dotované aktivity se na 1. stupni budou moci děti pochlubit se svými čtenářskými zkušenostmi a zážitky, a tím podnítit zájem svých spolužáků o jimi přečtené knížky.

Poslední oblastí je environmentální výchova. Na ni se zaměřuje paní učitelka Petra Karešová (koordinátorka EVVO), která získala pro svou třídu VIII. B od Jihočeského kraje finanční podporu na týdenní vzdělávací pobyt z grantu pod názvem „Rozvoj venkova a krajiny“ (Podopatření: Podpora environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěta /EVVO/ a cílená podpora EVVO na školách). Žáci se pod vedením pracovníků Pobytového střediska ekologické výchovy Mlýn Radoňka seznámí se „zapomenutými řemesly“.

Uspokojíme mlsné jazýčky?

Po zažití systému vydávání obědů na čipy, změně způsobu vydávání nápojů a salátů, zeleniny či kompotů a po dovybavení školní kuchyně potřebnou technikou přicházíme s další novinkou - od 7. září nabízí školní jídelna možnost volby ze dvou hlavních jídel.

Objednávání probíhá prostřednictvím webové stránky www.strava.cz. Volbu je nutné provést vždy nejpozději do středy předcházejícího týdne a to do 14:30 hodin. Na nový systém si postupně zvykají pracovníce školní kuchyně, které musely přeorganizovat výdej hlavního jídla a polévky, dětská stravníci, jejich rodiče, kteří budou hlavně těm mladším pomáhat s výběrem druhé jídla, i ostatní pracovníci školy, kteří se ve školní jídelně stravují.

Věříme, že touto novou nabízenou službou více uspokojíme „mlsné jazýčky“ našich dětských i dospělých stravníků. Nyní už jen můžeme všem popřát: „Dobrou chuť!“

Škola je krásnější

Ani o letošních prázdninách ruch ve škole neustal, jen ten dětský nahradil ten stavební. Veřejnost ho možná ani nezaznamenala, probíhal totiž na školním dvoře. A jeho výsledkem je „nový kabát“ školní budovy i z východní strany, včetně kotelny, tělocvičny a světlíku. Poslední etapa opravy fasády skončila a výsledek je skutečně nádherný. Pomyslnou třešničkou na dortu je i nová střecha na kotelně, kterou ještě doplní přístřešek u postranního vchodu. Za uskutečnění celé opravy děkujeme našemu zřizovateli Městu Blatná, hlavně odboru majetku, investic a rozvoje, jehož pracovníci zajistili finanční prostředky.

Co máme v plánu?

Letošní školní rok je, jak je zřejmé z jiného příspěvku, rokem realizací grantů, jejichž společným jmenovatelem je environmentální a jazyková výuka, stejně i rozvoj čtenářské gramotnosti. Celým rokem se povine i společný projekt s naší partnerskou školou ve slovenském Važci, který jsme nazvali „Školní život očima žáků – slovem i fotografií“ a v jehož závěru chceme Važec s našimi žáky opět navštívit. Čeká nás i celoroční soutěž mezi třídami, exkurze, výlety, výuka plavání, lyžařský výcvik, návštěva divadel, vánoční Zpívání na schodech, atletická soutěž žáků 1. stupně, obhajoba závěrečných prací žáků 9. ročníku i slavnostní akademie. V plánu Rady rodičů jsou i další společné akce - Čertovské zastavení, Školní žakovský ples, Velikonoční jarmark i Bavíme se společně. I když akcí máme v plánu plno, stěžejní je školní práce – nové znalosti a dovednosti, vědomostní a sportovní soutěže i přijímací zkoušky. Prostě všechno to, co ke školnímu roku patří.

Přeji všem hodně sil a pevných nervů do splnění všech úkolů!

Prvnáčky v ředitelně

Stalo se již tradicí, že v prvních dnech školního roku pozvu do ředitelny na návštěvu všechny prvňáčky. Nejen proto, abychom se vzájemně poznali a oni mně popovídali o svých prvních školních zážitcích a dojmech, ale hlavně proto, abych jim popřála úspěšný školní rok. Přání

vždy stvrdíme přípitkem se šampaňským (samozřejmě dětským). Vždyť oni udělají za deset měsíců ten největší pokrok. Zatímco v září možná umí některá písmenka, v červnu už plynně čtou. Tak ať se jim daří!

Jiřina Karlíková
ředitelka školy

Školní lavice zase ožily

1. září začal nový školní rok 2015/ 2016 pro našich 440 žáků. Nejvýznamnější byl tento den pro našich 45 prvňáčků, kteří tímto datem byli povýšeni do řad školáků. Někteří přicházeli s radostí v očích, někteří s drobnými obavami z nového, někteří s květinou pro paní učitelku, někteří hrdě s velkou aktovkou, ale všichni s jistotou pevné opory svých rodičů. Všem přejeme, aby se jim v naší velké školní rodině líbilo a aby dělali svými výsledky radost nejen sobě, ale hlavně svým rodičům, kteří jim společně s jejich paní učitelkou budou vždy připraveni ve všem pomoci.

Další skupinou žáků, pro které bude tento školní rok významným zlomem v jejich dalším životě, jsou naši „devátáci“. Letos se rozhodnou pro další krok vedoucí je k jejich vysněným profesním drahám. Jim pak přejeme šťastnou ruku při volbě vhodné středoškolského nebo učňovského oboru a úspěšné zvládnutí přijímacího řízení.

Novinky ze ZŠ TGM Blatná

Prázdniny jsou minulostí a školní rok je již v plném proudu. Naše škola zahájila letos výuku v 15ti třídách s 337 žáky. Do 1. ročníku nastoupilo 50 dětí, které se pustily do školní práce pod vedením Mgr. P. Fousové a Mgr. I. Rozhoňové ve sluníčkové a námořnické třídě. Za

posledních pět let se zvýšil počet žáků školy o 80 dětí, máme více tříd a s tím souvisí i potřeba většího počtu pracovníků. V pedagogickém sboru se letos objevila nová jména: P. Motejzíková a I. Prokošová, DiS. Obě budou pracovat ve školní družině.

Společně chystáme pro žáky řadu akcí, jež jsou především vzdělávací, poznávací, sportovní a jazykové. V srpnu jsme podali žádost do projektu na podporu technického vzdělávání žáků. Podrobnější informace o škole a o aktivitách, které proběhly nebo které plánujeme, najdete na www.zstgm-blata.cz.

Marie Šampalíková, ředitelka školy

Těšíme se do Anglie

Dobrá věc se podařila! Škola získala finanční prostředky z grantu vyhlášeného MŠMT, zaměřeného na jazykové vzdělávání žáků. Rozhodli jsme se, že uspořádáme zájezd do Anglie. Většina nákladů bude hrazena právě z tohoto projektu. Nedílnou a povinnou součástí bude právě jazykové vzdělávání. Výuku angličtiny zajistí mezinárodní certifikovaná škola. Vzdělávat se budeme nejen ve školních lavicích, ale také prostřednictvím poznávání Londýna. Průvodce Londýnem nás anglicky seznámí s nejatraktivnějšími místy tohoto města. Každý účastník získá po návratu závěrečný certifikát absolventa mezinárodního kurzu. Poznáme i život v běžných anglických rodinách, neboť nám poskytnou ubytování. Taková příležitost se s největší pravděpodobností nebude brzy opakovat a tak věříme, že vše „klapne“ a 60 dětí naší školy si přiveze krásné a nezapomenutelné zážitky z Britských ostrovů.

Dana Houzarová, zástupkyně ředitelky

Akční plán ŽP na letošní školní rok

Členové žakovského parlamentu ZŠ TGM v Blatné se sešli 3. září na první zahajovací schůzce. Náplní našeho setkání nebylo jen sdílení zážitků z prázdnin, ale především příprava voleb do ŽP, které proběhly 9. září. Stávající členové a vedení školy zajistili činnost volební komise, volby proběhly od 8:00 v hale školy. Po dvou letech se členové ŽP a jejich spolužáci utkali ve volbách o místo v žakovském parlamentu. Výsledky voleb byly oznámeny druhého dne. Na nové členy čekal v termínu 18. – 20. září prožitkový kurz v tábořišti U Mloka v Třímancech. Tam se vydali společně s absolventy školy, bývalými členy žakovského parlamentu a s rodiči, kteří jim pomáhali vypracovat akční plán žakovského parlamentu na celý rok. Společně se pokusili vymyslet a naplánovat akce, jak sportovní tak charitativní, exkurze na spřátelené školy i činnost žakovského parlamentu coby konzultačního centra pro parlamenty v Jihočeském kraji. Doufáme, že pohled rodičů a našich středoškolských kamarádů nám pomůže naše akce zdokonalit, a také doufáme, že se nám podaří rodiče inspirovat k tomu, aby nám s akcemi pomáhali i v průběhu školního roku. Samozřejmě, že U Mloka nebudeme jen pracovat. Čeká nás také spousta zábavy, her, noční bojovka a v případě příznivého počasí i krátký výlet na lodích.

Konzultační centrum pro žakovské parlamenty v Jihočeském kraji funguje na naší škole už druhý rok. Navštívili nás parlamentáři z Březnice a z Písku. Plánujeme setkání s parlamentáři z Blovic. Poradenskou činnost poskytují i koordinátorka ŽP Mgr. Ludmila Růžičková, která se v loňském roce setkala s koordinátorkami ze Štětne, ze Strakonice a z Písku. Naše spolupráce funguje i napříč celou Českou republikou. Setkáváme se s parlamentáři z Litvínova, z Poděbrad, z Prahy a z Přerova. Doufám, že i v letošním školním roce s nimi zajijeme spoustu krásných zážitků.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

SOU Blatná Den otevřených dveří

6. 10. 2015

24. 11. 2015

Etapové závody – Španělsko 2015

Na letošní červencové paracyklistické závody evropského poháru v Baskicku již tradičně odjel SKS Tricykl reprezentovaní závodníci Iveta Kolínská v kategorii WT1 a Václav Vokúrka v kategorii MT2. Jako každým rokem nám partnerská španělská organizace SAIATU FOUNDATION Bilbao zajistila báječný týdenní pobyt, který byl vyplněn společným programem našich s tricyklisty ze Španělska a Irska. Jednalo se o dvanáctý ročník společného projektu „v rámci mezinárodní spolupráce. Dá se proto říct, že na tratě kolem břehů Atlantického oceánu už jezdíme téměř jako domů a velmi

projektu „v rámci mezinárodní spolupráce. Dá se proto říct, že na tratě kolem břehů Atlantického oceánu už jezdíme téměř jako domů a velmi

podobně příjemně se zde také cítíme.

Třešničkou na dortu celého společného pobytu bylo výborné umístění našich závodníků na XIX. ročníku BIRA PARALYMPICO, kteří v konkurenci tricyklistů ze Španělska, Francie, Irsku a USA obsadili 4. místo v kategorii MT2 - V. Vokůrka a 1. místo v kategorii WT1 – Iveta Kolínská.

Tricyklisté z Blatné na okruhu F1 v Imole

Na konci srpna tým SKS Tricykl bojoval o další body do světového žebříčku na závodech Evropského poháru, které se jely na závodním okruhu F1 v Imole. Na paracyklistické závodníky zde čekaly báječně zorganizované závody se zajímavým zázemím přímo v padocku a startovalo se přímo ze startovacího roštu. Okruh je dlouhý 5 km a závodníci si ho projeli hned několikrát. Šlo zcela určitě o těžkou trať, kam se vešly dva obtížné kopce s náročným sjezdem do kruté zatáčky. Někteří cyklisté si tak vyzkoušeli také jízdu v kačírku, někteří dokonce stihli najít i karbonový zbyteček nějakého vozu F1. Skvělá byla i doprovodná vozidla a přátelští pořadatelé. Závěr závodů pak patřil jízdě nádherných automobilových veteránů.

Velkým zážitkem bylo také setkání s italským závodníkem Alessandrem Zanardim. Ten si závodní okruh pamatuje z doby, kdy

závodil v F1. Jeho kariéru ukončila nehoda, která ho připravila o nohy. On se však nijak svému hendikepu nepodal a začal závodit na hendbajku (ruční kolo). V této disciplíně získal vítězství na paralympiádě v Londýně a v Imole nikoho nenechal na pochybách, že má rychlou jízdu opravdu v krvi. Setkání s ním bylo pro nás nesmírně velkým zážitkem.

Za naše družstvo tricyklistů zde vybojoval Václav Vokůrka 3. místo a Lada Ekrťová 1. místo.

Děkujeme velmi všem, kteří naši činnost dlouhodobě podporují:

Jihočeský kraj; ČEPS, a.s.; Město Blatná; Svazek obcí Blatenska; Obec Hajany; Konto Bariéry; Lesy ČR s.p.; Nadace ČEZ, Saiatu Foundation Bilbao, Blatenská ryba s.r.o; Strom Praha a.s. Lnáře; Technické služby Blatná, Tesla Blatná

SKS TRICYKL hledá

nové členy – zájemce o rekreační nebo výkonnostní tricyklistiku ve věku od 15 let do 100+

zájemce o pozici asistenta trenéra cyklistiky (dobrovolnická pozice, hradíme výlohy za případné výjezdy na závody)

Váš případný zájem nám prosím dejte vědět na e-mail info@skstricykl.cz nebo na mob.: 605 819 555

MC Kapřík

Výsledky z obeslaných výtvarných soutěží

Školní rok 2014/ 2015

Jičín - Svět pohádek: 3. místo - Aneta Vítová
 Nad oblaky: umístění - Šimon Kalužík, Matyáš Procházka - a kolektiv
 Barvy duhy - říjen: umístění - Eliška Koblihová
 Podej ruku - vystavují v Berlíně: Eliška Koblihová, Pavel Pavlík, Adam Španihel
 Western klub - 2014: 4. - 8. místo - kolektivní práce
 Zimní Blatná: 1. místo - Aneta Vítová
 Čestický brambor: umístění - kolektivní práce
 Barvy duhy - listopad: umístění - Kristýna Vaněčková
 Zvířata v ZOO: 1. místo - kolektivní práce
 Barvy duhy - leden: umístění - Michal Tvrđý
 Jů a Hele: umístění - Kateřina Vaněčková
 Valašská zima: 1. místo - Pavel Pavlík, Silvie Šilhavá
 Barvy duhy - únor: umístění - František Sýbek
 Barvy duhy - březen: umístění - Eva Jirková, Kateřina Vaněčková
 Evropa ve škole - krajské kolo: 2. místo - David Beneš; čestné uznání - Štěpán Bulka
 Krkonoše očima dětí: 3. místo - Vojtěch Navrátil
 Barvy duhy - duben: umístění - Matyáš Brynda
 Lidice: čestné uznání - Štěpán Bulka, Eliška Koblihová, Adéla Postřehovská
 Malujeme po síti: finální obrázek - Ondřej Bulka, Eva Jirková, Michal Tvrđý
 Příroda Blatenska 2015: 1. místo - Eliška Koblihová; čestné uznání - Štěpán Bulka, Pavel Pavlík

Všem žákům a rodičům přeji jen to nejkrásnější.

Více na <http://www.mc-w-kaprik.euweb.cz>

Hana Vydrová

Jak to bude s Kapříkem?

Mateřské centrum Kapřík fungovalo v Blatné šest let jako nezisková organizace. Toto občanské sdružení založila skupinka pěti maminek na mateřské dovolené. Začátky byly náročné – musely jsme se prokousat legislativou, sehnat prostory, vybavit hernu ... Vše jsme dělaly s nadšením, okolí nám pomáhalo a velmi nás těšila návštěvnost herny. V tu chvíli jsme ještě netušily, že budeme stále shánět peníze a vyplňovat všelijaké formuláře. Přesto nás to bavilo. Byly jsme na rodičovské dovolené a měly relativně čas věnovat se nejen vlastním dětem a rodině, ale i mateřskému centru. Čas plynul, děti rostly a my jsme se vrátily do svého zaměstnání. Nastal čas střídání ve vedení MC. Čekaly jsme, že přijdou nové nadšené maminky, které nastoupí do již rozjetého vlaku a převezmou naši štafetu. Uběhly další roky, k žádné změně nedošlo. Díky novému Občanskému zákoníku se výrazně změnilly podmínky pro fungování neziskových organizací i podmínky pro získání financí na mzdu pracovnice MC. Udržet chod centra začalo být spíše bojem o přežití než radostí.

Po zralé úvaze jsme se rozhodly činnost MC jako neziskové organizace ukončit. Náš návrh schválila valná hromada na výroční schůzi. Nechceme však, aby Kapřík úplně zanikl. Dohodly jsme se s ředitelem DDM Blatná na kompromisu. Kapřík bude pokračovat jako dopolední kroužek při DDM, prozatím 1x týdně. Některé oblíbené jednorázové akce (burza, vánoční besídka, Den otců apod.) bychom rády zachovaly. Hledáme touto cestou dobrovolníky, kteří by nám společně s DDM pomohli při organizaci. Kontaktovat nás můžete stále na e-mailové adrese mckaprik@seznam.cz.

Doufáme, že se maminky s dětmi budou nadále scházet v hojném počtu a že se jim bude líbit nová herny, kterou pro ně připravili v DDM. Každý čtvrtek se tam na vás všechny bude těšit Veronika.

MC Kapřík (naposledy)

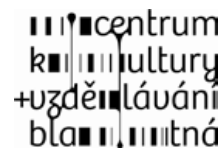
Kurz Pohádkové jógy

Na konci loňského školního roku jsme v KCAŽ společně ukončili 1. kurz „Pohádkové jógy pro děti“. Pro velký zájem a pozitivní ohlasy dětí i jejich rodičů bude tento kurz pokračovat.

Ještě jednou děkujeme všem zúčastněným za příjemně prožité společné hodiny a těšíme se v září znovu na viděnou.

Petra Tuháčková a Květa Zbiralová

www.odlehcovaci-pobyty.cz

V Blatné je o knihy stále zájem

Ukazuje to nejen počet čtenářů a návštěvníků v knihovně, ale i částka, kterou jsme utržili v letošním výprodeji knih. Pro někoho mají totiž i staré knihy svoje kouzlo, a pokud jim dáme šanci, najdou si nové čtenáře. Takovou šancí je každoroční akce Městské knihovny v Blatné Výprodej starých knih, probíhající vždy v týdně před blatenskou poutí. I letos jsme nahromadili velké množství starých vyřazených či darovaných knih. Zbylé neprodané knihy jsou do dnešního dne ponechány zdarma k rozebrání v chodbě před knihovnou. Ve výprodeji bývá jejich cena 5.00 a 10.00 Kč spíše symbolická. Letos jsme utržili 15.510 korun, které využijeme zčásti k nákupu knižních novin a zčásti k uspořádání literárního zájezdu. Ten se uskuteční opět v Týdnu knihoven, přesněji v úterý 6. října. Letos se chystáme navštívit s našimi účastníky zájezdu městskou rezervaci Jindřichův Hradec. Bližší informace zájemcům rádi poskytneme v naší knihovně.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem těm, kteří knihy nevyhazují, ale přinesou je raději do knihovny. Taková kniha totiž může být pro někoho nepotřebná, ale pro jiného zase skvostem či srdeční záležitostí.

za Městskou knihovnu Formánková Jindřiška

Knižní TOP 5

Nežádanější knižní tituly v Městské knihovně Blatná za období červenec - srpen 2015.

Knihy pro dospělé

1. E. L. James - Padesát odstínů hřích
2. John Green - Papírová města
3. Jojo Moyes - Stříbrná zátoka
4. Jo Nesbø - Policie
5. G. R. R. Martin - Píseň ledu a ohně

Knihy pro děti

1. Alex Flinn - Hvězda
2. Jeff Kinney - Deník malého poseroutky
3. Delaf - Pupíky
4. John Flanagan - Hraničářův učeň
5. Thomas Brezina - Klub záhad

akce

7. 10. STŘEDA | 17:00 |
KÁVA S CKV
Nám. Míru 212, II. patro
Každou první středu v měsíci
od 17:00 do 18:00 nás můžete
navštívit a zeptat se na cokoli,
co byste chtěli vědět.

15. 10. ČTVRTEK | 19:00 |
CEMBALLO A HLAS ITALSKÉHO
STŘEDOVĚKU
Koncert KPH
Starý palác, zámek Blatná

20. 10. ÚTERÝ | 19:00 |
STUDIO YPSILON: PÁNSKÁ ŠATNA
Divadelní sál, Sokolovna Blatná
hrají, zpívají a improvizují: Martin
Dejdar, Jiří Lábus, Pavel Nový,
Jan Jiráň, Martin Janouš, Dominik
Renč a Petr Hojer
Předprodej: recepce Městského
muzea Blatná, blatenské
infocentrum a na www.ckvb.cz

4. 11. STŘEDA | 17:00 |
KÁVA S CKV
Nám. Míru 212, II. patro

12. 11. ČTVRTEK | 19:00 |
DIVADLO UNGELT: LEDŇÁČEK
Divadelní sál, Sokolovna Blatná
Hrají: František Němec, Alena
Vránová, Petr Kostka
Předprodej: recepce Městského
muzea Blatná, blatenské
infocentrum a na www.ckvb.cz

24. 11. ÚTERÝ | 19:00 |
HECHT ENSEMBLE
Koncert KPH
Starý palác, zámek Blatná

komunitní centrum

13. 10. ÚTERÝ | 10:00 – 15:30 |
BURZÁ ŠKOL
Prezentaci SŠ a SOU Jihočeského
kraje. Prezentace je určena
především žákům 7. - 9. Tř. ZŠ
a jejich rodičům. Vstup volný.

17. 10. SOBOTA | 17:00 |
CESTOPIS: ŽÍT PRO VÁŠEŇ –
HOROLEZEC MICHAL SABOVČÍK
Kavárna, KCAŽ
Slovenský reprezentant Michal
Sabovčik povprává o motivaci

a vášni pro lezení a představy svůj
film *Žít pro vašeň*.

25. 10. NEDĚLE | 18:00 |
HAŠLER! HAŠLER! HAŠLER!
Velký sál, KCAŽ
Hudební monodrama
s písníčkami Karla Hašlera.
Hraje Malá divadelní společnost
KOSTÝM.

| KAŽDÉ ÚTERÝ | 17:00 |
TRÉNINK PAMĚTI 55+
Velká klubovna, KCAŽ
N nutné přihlásit se na tel:
603 395 160 nebo na mail:
spourova@ckvb.cz
Náplní kurzu jsou různé úkoly
k procvičování dlouhodobé
i krátkodobé paměti, slovní
zásoby, soustředění, myšlení
v souvislostech, logického myšlení
i cvičení rozvíjející kreativitu
s prvky arteterapie.
Cena: 50Kč/hod.

PO – ÚT | 08:00 – 15:00 | STŘEDY
| 08:00-12:00 |
SKS TRICYKL – SOCIÁLNÍ
PORADENSTVÍ
Malá klubovna, KCAŽ

| KAŽDÉ PONDĚLÍ | 11:00 – 19:00

PORADNA PRO RODINU,
MANŽELSTVÍ, MEZILIDSKÉ
VZTAHY, PSYCHOSOCIÁLNÍ,
PRACOVNĚ- PROFESNÍ OBLAST
A OSOBNOSTNÍ ROZVOJ, o.p.s.
Klubovna, KCAŽ
V případě zájmu kontaktujte
PhDr. Doležalovou na
tel. 724 046 602 nebo na
email: [info@manzelskaporadna-
strakonice.cz](mailto:info@manzelskaporadna-strakonice.cz)

| KAŽDÉ LICHÉ ÚTERÝ | 14:00 –
18:00 |
ADIKTOLOGICKÁ PORADNA
PREVENT
Klubovna, KCAŽ
Posláním Adiktologické poradny
PREVENT je pomáhat lidem, kteří
hledají řešení obtíží spojených
se závislostním chováním.
Kontakt: Bc. Tomáš Břejcha, tel.:
725 373 863.

výstavy

ÚT – NE | 10:00 – 17:00 |
KAŽDOU PRVNÍ STŘEDU V MĚSÍCI
VSTUP ZDARMA |

do 11. 10. | VÍKENDY | 09:00 –
17:00 |
VLADIMÍR BIRGUS
Starý palác, zámek Blatná
Výstava velkoplošných fotografií
ze světa od Vladimíra Birguse.

do 25. 10. | ÚT – NE | 10:00 –
17:00 |
KAMILA BERNDORFFOVÁ,
JARMILA ŠTUKOVÁ, MICHAL
NOVOTNÝ, FILIP SINGER
Městské muzeum Blatná
Výstava fotografických souborů
- život obyvatel Afriky, Asie
a Evropy od laureátů soutěže
Czech Press Photo.

Svaz tělesně postižených – zpráva o činnosti v r. 2015

Výbor základní organizace se schází pravidelně
každý měsíc. První členská schůze se konala 27.
Března v komunitním centru. Této schůze se zúčastnila
starostka města Blatné Bc. Kateřina Malečková a Mgr. Eva Medlínová
z Úřadu práce.

Z akcí se uskutečnil třídenní zájezd do Turnova, dále jsme navštívili
Svijany, Hrubý Rohovec, Stránov, Sychrov a Mnichovo Hradiště. Tento
zájezd byl velice kladně hodnocen všemi účastníky. Druhým zájezdem
byla pořádána návštěva Nýrska, Horšovského Týna a Holýšova. V Nýrsku
to byla návštěva muzea a zachovalého židovského hřbitova, kde velice
zajímavě hovořil průvodce Karel Velkoborský. V Horšovském Týně jsme
navštívili zámek a kostel, v Holýšově jsme se podívali na zachovalý
vojenský obranný bunkr z 2. světové války. Ve dnech 21. až 26. května
byl pro velký zájem znovu pořádán zájezd na Šumavu. Ve dnech 30.
května až 6. června byl pořádán rekondiční týdenní pobyt v termálních
lázních Štúrovo na Slovensku. Tento pobyt je stále oblíben.

Dobře zorganizovaný byl zájezd 3. června s trasou do Tábora, kde jsme
navštívili poutní místo Klokoty se zajímavou prohlídkou i výkladem. Dále
jsme pokračovali do Pelhřimova, kde jsme navštívili muzeum kuriozit.
Další zastávka byla v Nové Cerekvi prohlídkou obnovené židovské
synagogy. Zájezd jsme ukončili v Deštné při prohlídce leteckého muzea
z 2. světové války a již zapomenutého řemesla – provaznické muzeum.

Kromě zájezdů se uskutečnilo setkání ke Dni matek (7. května)
a 17. června jsme opékali buřty. K veselé náladě zahráli dva muzikanti
p. Ladman a p. Mach. Vše se konalo na letním stadionu v prostorách
tenisového areálu. Přálo nám i počasí a o dobrou náladu nebyla nouze.

Dobrou zprávou pro členy je, že se nám podařilo získat vývěsní
skříňku na třídě J. P. Koubka před prodejnu masa p. Janoty. Máme tak
možnost lépe informovat své členy o konání jednotlivých akcí a jsou zde
i fotografie z uskutečněných akcí.

Po prázdninách se v pátek 4. září konala druhá členská schůze za
účasti paní Vladimíry Tomanové, starostky Obce Kadov. Mimo to byli
přítomni seznámeni s dalšími akcemi jako je zájezd do termálních
lázní Harkány v Maďarsku, s akcí na Den tělesně postižených 7. října,
plánovaný je zájezd do Prahy a Mladé Boleslavi 22. října. Další členská
schůze se bude konat v prosinci 2015.

Výbor STP

500 let od vysvěcení kostela sv. Petra a Pavla v Bělčicích

Duchovní třesk

Tak přirovnal slavnostní bohoslužbu k 500. výročí posvěcení kostela sv. Petra a Pavla v Bělčicích Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický. Součástí bohoslužby bylo svěcení nového zvonu, žehnání praporu města Bělčice, pamětních zvonků a opraveného hřbitovního kříže. Po celý den přicházeli do krásně vyzdobeného kostela farníci, občané, rodáci, poutníci a přátelé Bělčic z blízka i z dále. K radosti všech byl svěcení nového zvonu přítomen sám zvonař, pan Josef Tkadlec z Halenkova.

Okolí kostela spolu se hřbitovem bylo čistě upravené. Byl to krásný dar našim předkům, kteří tu žili před námi a zanechali nám duchovní odkaz v podobě bělčického kostela.

Také odpolední kulturně duchovní program byl radostí a přínosem pro všechny zúčastněné. Program zahájil Mgr. Červenka, který svou odborností a zároveň poutavým vyprávěním o historii farnosti i kostela zaujal každého, kdo mu přišel naslouchat. Koncert duchovní a klasické hudby v podání bělčického rodáka Ivo Pavelky a jeho manželky zase potěšil milovníky hudby. Literárně hudební pásmo žáků základní školy pod vedením paní učitelky Drahomíry Heverové byl pokus, jak zapojit nejmladší generaci do této oslavy a byl radostí pro všechny. Závěr oslav patřil bělčickému duchovnímu rytmickému sboru BEDRS pod vedením Ludmily Křivkové, který písněmi chval, přímluvami a prosbami doprovodil adoraci, již zakončil trvalý jáhen, pan Josef Košatka, svátostným požehnáním.

Také fara zažila svůj den otevřených dveří. Každý, kdo přišel, mohl shlédnout výstavu bohoslužebných předmětů, posedět a občerstvit se napečenými koláči, které pro ně farníci přichystali.

Veškeré namáhání a úsilí všech, kteří chtěli jakkoli přispět, aby se tento den zapsal do novodobé historie Bělčic, bylo opravdu požehnané a vše bylo korunováno krásným počasím, jakoby zem i nebe ten den slavily společně.

Na závěr slova Písma: „*A tak zůstává víra, naděje a láska, ale největší z té trojice je láska.*“ Bůh je láska, žijme spolu v lásce a nedopusťme nenávisť. S vděčností děkuji, že jsem mohla být s vámi se všemi po dobu příprav i v tento slavnostní den.

Marie Křivková,
členka bělčické farní obce

Bělčické oslavy

Dne 5. 9. 2015 se v našem městě Bělčice konaly velkolepé oslavy 500. výročí vysvěcení kostela sv. Petra a Pavla. Dle mého názoru se povedly skvěle a návštěvníci se měli na co dívat a odnést si s sebou mnoho zajímavých informací z historie kostela i města. K dispozici byly také suvenýry, které si mnoho lidí odnášelo na památku.

Vše začalo bohoslužbou v kostele, které se ujal pomocný biskup českobudějovický Mons. Pavel Posád, jenž přijal naše pozvání a kterému bych tímto rád znovu moc poděkoval. Jeho řeč byla věcná, poučná, vtipná a velmi přínosná, nejen pro věřící, ale i pro širokou veřejnost. Po požehnání nového třetího zvonu a nového praporu města, jsme se přesunuli k požehnání kříže na našem hřbitově.

Poté již následoval další program v podobě přednášek pana Mgr. Červenky, který nám byl nápomocen v mnoha záležitostech a tímto mu také moc děkuji. Otevřeny byly výstavy na faře, kde byly vystaveny církevní předměty (tvůrce p. Červenka) a na radnici, kde byla výstava o historii města, kterou jsme tvořili společně s panem Benediktem. Děkuji mu tímto za mnoho hodin strávených přípravou. Obě výstavy byly hojně navštíveny, což vede k závěru, že měly úspěch.

Duchovní koncert na varhany, které již zdaleka nejsou ve „formě“, v podání bělčického rodáka Iva Pavelky a jeho paní, byl skvělý a já se všemi přítomnými si ho náležitě užil. Děkuji manželům Pavelkovým, že přijali naše pozvání a zavítali mezi nás.

Vystoupení žáků ZŠ Bělčice, které následovalo, nás velmi příjemně

naladilo na závěrečný koncert skupiny BEDRS. Nutno zmínit, že na nácvič měli děvčata a chlapci ze ZŠ jen velmi málo času, ale zvládli to výborně. BEDRS je znám nejen v Bělčicích, ale po celém širokém okolí. Jeho parádní vystoupení bylo nádhernou tečkou za, dle mého názoru, celým parádním dnem.

Na závěr chci touto cestou poděkovat bělčickým farníkům v čele s paní Křivkovou a Koblihovou, bez kterých by se celá akce jen stěžďí povedla. Velké díky patří panu faráři Kozubíkovi, který vše organizoval, a bez jeho pomoci by bylo asi nemožné vše uskutečnit. Děkuji všem zaměstnancům města Bělčice za odvedenou práci, jak na opravě hřbitovní zdi, tak i na přesunu hřbitovního kříže, jehož rekonstrukci se věnoval pan Berka. Myslím, že se to povedlo a udělalo se kus práce.

Pavel Vejšický
starosta města Bělčice

Dne 5. září 2015 si kostel sv. Petra a Pavla v Bělčicích připomněl 500 let od vysvěcení po pozdně gotické přestavbě (Foto Jiří Sankot)

Slavnost zahájila bohoslužba, kterou celebroval pomocný biskup českobudějovický, Mons. Pavel Posád, za asistence administrátora bělčické farnosti P. Metoděje Zdeňka Kozubíka, farního vikáře P. Petra Hovorky a dvou jáhnů; zúčastnil se i bývalý farní vikář P. Jan Mikeš (Foto Jiří Sankot)

Pozvání přijal také bývalý senátor a poradce prezidenta Ing. Josef Kalbáč a starostové několika okolních obcí (Foto Jiří Sankot)

Hlavním bodem slavnostní bohoslužby bylo posvěcení nového třetího zvonu pro bělčický kostel, nesoucího příznačně jméno patronů kostela „sv. Petr a Pavel“ (Foto Jiří Sankot)

Oslava v Újezdci

V sobotním slunném ránu 18. července 2015 se Újezdec probudil do slavnostního dne. Bylo co slavit: uplynulo již 970 let od první písemné zmínky o této malebné vesničce, rozložené na úbočí tajemné Kněžské hory, která v sobě ukrývá zlato, s výraznou dominantou románského kostela sv. Voršily. Mimořádná událost a mimořádná příležitost pro setkání újezdeckých rodáků i pro vzpomínku na 117. výročí založení místního hasičského sboru přilákaly v průběhu dne téměř 300 návštěvníků. A koho neodradila předpověď letos tak typických tropických teplot a přijel, určitě nelitoval. Ten kdo nepřijel, udělal velkou chybu.

Co všechno sváteční Újezdec kromě výborných koláčů a pečiva místních hospodyněk hostům nabídl? Celý den bylo z čeho vybírat a na co se těšit. Po desáté hodině se na věži kostela rozezněl zvon. Svolával přítomné k účasti na mši za osadníky, kterou sloužil páter Zdeněk Kozubík. Jeho výzva a připomenutí důležitosti dobrých mezilidských vztahů se stala pro všechny významným mementem. Silným zážitkem pak byla pro návštěvníky slavnosti možnost prohlédnout si nejen vzácně přístupný interiér kostela, ale i věž se zvonem z r. 1699 vážícím okolo 250 kg a s „umíráčkem“ z r. 1511 a užasnout nad nádherným panoramatickým výhledem z věže na třpytivé rybníky a krajinu od Záhrobí přes Leletice a Hvoždany až k třemšínským lesům na obzoru.

Kolem rybníka na újezdecké návsi bylo tradičně veselo. Před polednem tady občané přivítali nového osadníka – ze dřeva vyřezaného vodníka. Prý žil od pradávna v nedalekém rybníce Zlatohlav a dostal proto jméno Zlatotohlávek. Skutečný živý vodník (V. Kubát) pak vozil po veském rybníce děti i dospělé na netradičním plavidle.

Poté se šlo v průvodu na hřbitov, kde byl požehnan opravený hlavní kříž (Foto Jiří Sankot)

V budově radnice byla pro účastníky oslav připravena výstava k dějinám Bělčic (Foto Jiří Sankot)

Po celý den nechybělo pohoštění (Foto Jiří Sankot)

Na faře bylo možno si prohlédnout výstavu bohoslužebných předmětů, která byla od 13:00 doplněna mluveným komentářem (Foto Jiří Sankot)

Po přednášce o historii, architektuře a výzdobě kostela pokračoval program koncertem duchovní a klasické hudby v podání manželů Pavelkových (Foto Pavel Vejšický)

Pěkně literárně hudební vystoupení si připravili žáci bělčické ZŠ pod vedením paní učitelky Heverové (Foto Pavel Vejšický)

Program završily písně chval v podání Bělčického duchovního rytmického sboru (BEDRS) a svátostné požehnání (Foto Pavel Vejšický)

V parném letním odpoledni to byla překvapivá možnost osvěžení projížďkou na stinné vodní hladině – tou druhou a také hojně využívanou byl již tradičně dvůr u Váňů s bohatou nabídkou tekutého chladivého moku a dobrých klobás.

V pravé poledne byla otevřena výstava „Újezdec v historii, obrazech a vzpomínkách“. Bylo na co se dívat. Např. na divadelní oponu místních ochotníků, kterou namaloval zdejší rodák 28. 1. 1889 a na které je kostel zobrazen ještě se štíhlou vysokou věží (ta byla při následné opravě v roce 1890 upravena do současné podoby). Opona je jako historicky významná památka regionu trvale uložena v Městském muzeu v Blatné.

Hosté si měli možnost připomenout historii obce a sboru dobrovolných hasičů na desítkách dobových fotografií a archivních dokumentů uložených v několika obsáhlých místních fotokronikách. Prohlédnout si také bylo možné záběry z konce 2. světové války na Hvoždansku zachycující pohyb zbytků armády gen. Vlasova přes Hvoždany a přes Újezdec. I milovníci výtvarného umění si přišli na své – mohli obdivovat obrazy Újezdece a malebného okolí ve vlastnictví rodáků z díla malířů Přemysla Vankeho, Aloise Moravce, Bohumila Ullricha, Josefa Fučika, Jiřího Libého a Daniely Messiereurové. Překvapením pro mnohé pak bylo zveřejnění nepříliš známé básnické tvorby zdejších rodáků Anny Podroučkové a Františka Ráže, jehož báseň Vyznání Újezdci přednesla v rámci odpoledního programu Lenka Turková. Celý den trvající velký zájem o výstavu byl potvrzen v pamětní knize řadou hezkých zápisů.

Na Újezdec si také vzpomněl v r. 2007 režisér Zdeněk Troška, když zde u kostela natáčel záběry k filmu Nejkrásnější hádanka. Na výstavě bylo možno zhlédnout fotografie z natáčení a jeho poděkování „všem dobrým lidem této překrásné obce za vzornou péči“. Ve fotografiích a dokumentech byla také vzpomenua návštěva z Kalifornie zájímaví se o své újezdecké předky z rodu Fialů.

Bohatý společenský a kulturní program, připravený na sobotní odpoledne a večer hlavním organizátorem oslav zdejšími rodákem a nadšeným újezdeckým patriotem Františkem Voříškem, přinesl zážitky, zábavu a veselí všem. Jeho záměr probudit rodnou vesnici a pobavit přítomné tak, aby každý odcházel nejen s pamětním odznakem Újezdce, ale i s úsměvem na rtech, se za pomoci všech ostatních organizátorů zdařil. K úspěchu výrazně přispěl svým vtipným a pohotovým komentářem moderátor Ondra Šejtka.

Účastníci odpolední části oslav, kteří byli uvítáni újezdeckým kostelním zvonem, ocenili přítomnost a pozdravné projevy hostů senátora ing. Karla Kratochvíleho, bývalého senátora ing. Josefa Kalbáče, starostky Hvožďan Markéty Balkové, starosty Hornosína ing. Františka Vrbského a mnoha dalších. Hluboko do dávné historie Újezdce a okolí přenesl všechny přítomné ve velmi poutavé a poučné přednášce historik Mgr. Vladimír Červenka.

O dobrou hudbu a tanec nebylo v sobotu v Újezdci nouze: divákům se představila skupina bělčických mažoretok Slunečnice, mladí tanečníci standardních i latinsko - amerických tanců (Josef Dunko, Tereza Říhová), dudáci s lidovými písněmi Prácheňska (Jan Křivanec a Martina Kvasníková). Bohatě krojovaní baráčníci z Radomyšle podali výklad o svých krojích a zatančili pod vedením Josefa Jůzka Českou besedu.

Odpolední aktivní program pamatoval na všechny přítomné – ti měli možnost zúčastnit se několika soutěží o soudek piva a další věcné ceny. Do vedomostní soutěže se přihlásilo několik dvojic, které překvapily svými znalostmi dějin Újezdce. Soutěž v páce vyhrál Miroslav Srp, Vítězslav Budka si pojistil soudek piva tím, že jej vydržel nejdéle držet nad hlavou. Na oslavy také přijela početná skupina bělčických cyklistů pod vedením Miroslava Novotného. Za nadšeného povzbuzování diváků vyhrál soutěž o nejpomalejší jízdu na kole Jaroslav Švejda. Cenu za nejzajímavější foto Újezdce si z oslav odnesl Václav Machovec z Hornosína.

Událost takového místního významu si lze jen těžko představit bez dobré muziky. Kapela Asphalt přijela zahrát z Přeštic k tanci i poslechu mladým i starším. Na své si přišli všichni – na návsi se zpívalo a tancovalo i po půlnoci.

Závěrem bych chtěla za všechny účastníky oslav v Újezdci poděkovat všem, kteří se na náročných přípravách i na vlastní akci podíleli. Velké díky patří také těm rodákům a chalupářům, kteří přijali pozvání a v hojném počtu se oslav zúčastnili.

Všichni se společně zasloužili o to, že jsme mohli strávit krásný červencový den v přátelské sousedské atmosféře, dozvědět se mnoho nového a odnést si spoustu zážitků a dobré nálady.

Foto: Václav Machovec

Text: Marta Váchová

970 let v Újezdci a další zprávy z Bělčic

Dne 18. 7. 2015 proběhly oslavy v obci Újezdec. Výročí 970 let od první písemné zmínky o obci Újezdec je skutečně úctyhodné a místní obyvatelé mají být na co pyšní. Nádherný kostel, který je dominantou obce a celého okolí, byl samozřejmě součástí těchto oslav a jistě ho navštívilo mnoho přítomných. Nemohl jsem se bohužel této akce účastnit, neboť jsme měli naplánovanou rodinnou dovolenou, ale spoustu přítomných mi po návratu řeklo, že jsem o mnoho přišel. Z toho lze usoudit, že se akce líbila a povedla se. Děkuji proto panu Voříškovi, který pro tuto akci udělal možné i nemožné, ale nejen jemu, děkuji všem, kteří se podíleli na organizaci a přípravách celé akce.

Odbočím od oslav a krátce se zmíním o **naší mateřské škole**. Práce na zateplení MŠ by měly v tuto dobu běžet na plné obrátky. Vítězem výběrového řízení je stavební společnost Švec s r. o. Uvidíme, jak vše proběhne. Pevně věřím, že dobře. Provizorní podmínky pro naše nejmenší se budeme snažit zkrátit co nejvíce a vrátit tak vše zpět do běžného provozu. Prosím děti a jejich rodiče o pochopení, ale jinak to opravdu vymyslet nešlo. Myslím, že bychom měli být rádi za možnost, dát MŠ do pořádku a do lepšího stavu. Děkuji za trpělivost a případné dotazy rádi s panem ředitelem Holubem zodpovíme.

Pavel Vejšický,
starosta města Bělčice

Místní lidová knihovna Bělčice

Všem ženám a mužům, kteří věnovali své kabelky, šátky a kravaty do naší charitativní sbírky, vřele děkuji. Neboť se nasbíralo neuvěřitelných 123 kabelek, 68 šátků a 75 kravat.

Byli jsme úspěšní a věřím, že se zúčastníme sbírky i v příštím roce.

Věra Vaňáčková
Knihovnice

Pořádáme pro své občany zájezd

DIVADLO KOUZEL PAVLA KOŽÍŠKA, Líbeznice u Prahy. Na úžasné představení: **MAGICKÁ ESA**. Strhující show pro celou rodinu! Těšit se můžete na čtyřmetrovou skluzavku času. Čtení myšlenek divákům v publiku. Řadu velkolepých iluzí plných perfektní zábavy! Představení je určeno všem divákům, pro děti až od sedmi let. Délka představení je 2 hodiny. Představení se koná v sobotu **17. 10. 2015** od 14: 00 hodin. Cena: vstupné do divadla je 315,- Kč + předpokládaná cena za autobus je 150,- Kč. Celkem je to 465,- Kč/ za osobu. Odjezd z Bělčic od pošty v 11:30 hodin.

Případní zájemci se co nejdříve hlase u V. Vaňáčkové na mob. 605 934 325.

*Z ničeho se nedá dělat věda,
ani z vědy ne, natož pak ze života.*
J. Werich

**Info z Bezdědovic,
Dobšic a Paštik
Naši jubilanti ...**

V měsíci červnu a červenci oslavili životní jubileum:

- ☆ paní Marie Pokorná, Bezdědovice (70 let)
- ☆ pan Otakar Mikolášek, Bezdědovice (80 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Tak jako růže z poupěte
tíše a náhle vykvete,
tak také v životě ať štěstí
nikdy nepřestává kvést.
Ať zdraví, láska, pohoda,

není jen pouhá náhoda.
Ať jako v jarní zahradě
-ve tvých dnech, týdnech, letech-
v radosti, dobré náladě
vše krásným květem kvete.

Narodili se ...

- 29. 6. 2015 Nela Křesinová, Bezdědovice 95

Tak vítáme Tě, Nelo, v tom světě mezi námi, ať pýchou jsi a pokladem šťastného táty, mámy. Rodičům blahopřejeme! Vítání občánků se uskuteční v jarních měsících roku 2016. Pozvánky rodičům budou včas zozeslány.

Letní prázdninové sportování

V sobotu 8. srpna 2015 se v Bezdědovicích konal sedmý ročník tradičního „Bezdědovického sedmiboje dvojic“. Tentokrát se nesoutěžilo v sedmi, ale pouze v pěti disciplínách. Turnaje se zúčastnily čtyři dvojice. Pětiboj se skládal z těchto disciplín: nohejbal, kop na fotbalovou branku, střelba na branku hokejkou, hod na koš a střelba ze vzduchovky. Se všemi disciplínami si nejlépe poradila dvojice Háčka. Poprvé v historii turnaje vyhrála ženská dvojice. Na druhém místě skončila dvojice

SPARTA a třetí se umístila dvojice Kapříci. Vítězná dvojice převzala od organizátorů za první místo poháry. Počasí se vydařilo a všichni se již těší na další sportovní akci.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Stanislav Brda

Na co se těšíme:

- 9. 10. 2015 Posvícenská zábava „Čejka band“
- 10. 10. 2015 Posvícenský nohejbalový turnaj.
- 11. 10. 2015 Posvícení – průvod obcí s hudbou a posezení na zahrádce před obecním hostincem

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Naši jubilanti

V září a v říjnu oslaví svá významná životní jubilea tyto naši občané:

Václav Pinta	69 let
Dagmar Kloučková	62 let
Josef Polák	62 let
Hedvika Kubešová	70 let
Karel Šperl	69 let

Všem výše jmenovaným přejeme pevné zdraví,
mnoho elánu, spokojenosti a pohody do dalších let.

Snad bude zajímat čtenáře Sobáčku, zejména z Březí, že díky našemu občanu panu ing. Josefu Pintovi můžeme porovnat to, co se zachovalo v ústním podání /viz článek v minulém čísle/, s tím, co psal o této vraždě tehdejší tisk:

Lidové noviny – 1898, Ročník 6 - 8.11.1898

„**Hrozně krvavé drama** událo se dne 3. t. m. v obci Březí u Písku v Čechách. Tamní rolník Vojtěch Sloup, vdovec, zavraždil jednoho občana, druhého smrtelně zranil i jeho ženu, sám pak skončil sebevraždou. Hrozného činu dopustil se z pomsty. Sloup odvedl děti k rodičům své nebožky ženy, pak ozbrojen revolverem, sekerou a dlouhým kuchyňským nožem odešel do hostince Forejtova. Na hostinského Forejta vystřelil. Když se tento skácel k zemi, rozpáral mu nožem břicho. Po hrozně vraždě spěchal na svého souseda Brejchu, s nímž rovněž žil v nepřátelství. Brejchu ťal prudce sekerou do hlavy a ženu jeho, která přiběhla jemu na pomoc, bodl nožem. Na to běžel Sloup k rybníku. Uvázal si kámen na hrdlo a skočil do vody. Sloup se utopil. Forejt smrtelným ranám záhy podlehl. O uzdravení manželů Brejchových se pochybuje. Hrozný čin Sloupův vyvolal v celém kraji vzrušení.“

Tolik dobový tisk. Jak můžete číst, jméno vraha v tisku je jiné než v ústním podání. Snad se zjistíme další skutečnosti, které mohou tento starý případ více osvětlit.

Zdeněk Váral, kronikář.

V Blatensku SOBě (červenec 2015) jsem si přečetl krásné vzpomínání na dlouholetého přítele a vrstevníka Vladimíra Svojšeho. Před lety jsem rovněž o Buzicích něco napsal a tak vám to posílám. Jsem šťastný, kdykoliv do rodného kraje mého otce zavítám a když si přečtu něco hezkého o těchto milovaných místech. Vladimíra Svojšeho, Václava Prošku a Josefa Zelenku znám dobře sedm desítek

let....

Milan Vohryzka

U řeky vonící puškvorcem se pásly krávy

Otec se narodil ve Václavově na Blatensku. Několik chalup na kopci, to je osada Václavov. Kousek dál vesnička u lesa Laciná a pod kopcem Buzice na řece Lomnici s mlýnem, kamenným mostem a buzickým hradem. Směřem na Míreč po proudu řeky mlýn Čermák v údolí mezi lesy. Rodina otce se později přestěhovala z Václavova do Buzic. Na začátku 2. světové války v letech 1939-40 jsme v Buzicích pobývali u dědy a babičky. V dalších letech jsme tam s rodiči a bratry Zdeňkem a Jirkou jezdili na prázdniny.

Bomby u Buzic

Kdo dnes ví, že u Buzic na konci války spadly dvě americké bomby. Za vsí u cesty k Václavovu zůstaly po nich dva velké hluboké krátery. Tehdy se říkalo, že si pilot potřeboval odlehčit. Tlaková vlna poškodila okolní střechy a velké jámy až po čase byly zasypany buzickými brigádníky. Po válce jsem jezdil z Buzic na kole do blatenského kina. Sedačky bijáku u sokolovně byly oblepené žvýkací gumou od amerických vojáků.

Také jsme chodili z Buzic do Hněvkova za tetičkou a přihlíželi manévřům malých amerických tanků na hněkovských drahách pod vsí. Do roku 1947 se v Buzicích svítilo petrolejem. V řece Lomnici úhoří lákali rybáře. Jezdili na ně z daleka. V této říčce plné leknínů, raků a ryb jsme se mohli koupat i v hloubce. Všude rostl orobinec s tmavohnědými doutníky, žluté blatouchy, modré pomněnky a puškvorec, jehož pronikavá vůně byla nejvýraznější.

Houbařina s tátou

V lesích u Zbůžů bývalo ohromné množství hub. Houbařina s tátou byla nezapomenutelná. Křemenáče, říkal jim špičnický, jsme sbírali jen mladé, kozáky vůbec nebrali. Bramborový koš se plnil dubovými či smrkovými hříbkami z houští, mlází a mechu. Když byl zarovnaný, přešlo se do vysokého borového lesa nad řekou, aby se na něm udělala čepice. Musela být z pravých borováků s tmavohnědým kloboukem a tvrdou

nepravdělnou bílou nohou. Hřib borový je jedna z nejkrásnějších našich hub. Jeho výskyt byl v mém dětství hojný. Udělat z této nádherné houby vršíček, jak říkával táta, bylo snadné. Vršíček byl až po rukojeť koše a úlovek jsme nesli hrdě dlouhou vsí a já byl šťastný. Dnes je hřib borový, v Buzicích zvaný sosňák, vzácný a vyskytuje se ojediněle. Uprostřed Buzic stála chaloupka s doškovou střechou. V ní malé okénko a za ním pan Solar s dřevěnou rukou. Byla to buzická trafika. Pro partyzánky jsem strýčkovi jezdil na kole a rád. Naproti byl malý kráček se smíšeným zbožím pana Vitáčka.

Klukovské radovánky

V Buzicích byly dvě hospody. U Šafaříků a U Trčů. Vesnice měla zvláštní harmonii a atmosféru. Asi byla hezčí než dnes. V první polovině prázdnin bylo více času na klukovské radovánky. Se strýcem jsem jezdil denně pro krmení. Rád jsem sedával na kozlíku valníku taženého koňmi. Vrcholem blaha pro mne bylo, když mi strýček svěřil opratě. V podvečer jsem hnal osm krav přes celou ves na draha na pastvu. Nejvíce jsem se těšil na klukovské aktivity a hry s buzickými kamarády, kteří také pásli krávy. Na drahách jsme kopali do meruny, hráli karty, kouřili doutníky z orobince, vyprávěli lechtivé vtípky a často na kravičky zapomněli. Ty zaběhly do jetele, někdo si stěžoval a doma bylo zle.

Po sousedsku

Dříve se vesničané navštěvovali, přišli si něco vypůjčit, požádat o výpomoc nebo potřebovali poradit. Někdy chtěli jen poklábisit. Dralo se peří, stloukalo máslo a vyráběl výborný domácí tvaroh. Maso bylo jednou týdně, jedlo se střídě. K večeři byly většinou brambory s mlékem nebo podmáslím a sůl. Když rodila prasnice, teta vzala malou stoličku a noc proseděla u selátek v prasečím chlívku. Asistoval jsem babičce při krmení hus šiškami a přitom se těšil na husí jatýrka. Také jsem ji sledoval, jak nenápadně zabíjela holoubátka.

Radost i smutek

Znal jsem ve vsi jména sedláků po chalupě i nová příjmení. Teď už znám jen některá. Zažil jsem posvícení, poutě, pečení hnětýnek, dožínky, ochotnické divadlo a vesnické tancovačky sledované přes okno z návsi. S oblibou jsem pozoroval kuřáky dlouhých fajfek a mariášníky. Každou neděli se chodilo pěšky do Blatné na mši. Vzpomínám i na pohřební průvody z Buzic do Paštík. V čele byl pár koní, pak krásný vůz s nebožtíkem a vzadu dlouhé procesí.

Žně

Při žních jsem jezdil se strýcem na sekačce, uměl udělat povříso a vázat snopy obilí. Pomáhal jsem stavět paňáky a při svačině na poli pil s ostatními slabé lahvové pivo od pana Šafaříka. Po žních byla krajina kolem Buzic úhledná a malebná, radost pohledět. Srpnové podívání do kraje skýtalo obrázek postavených paňáků jako když střelí. To se dnes už nevidí.

Domácí chleba

Během války pekla babička v peci velké bochníky domácího chleba. Jeden bochník nám pravidelně posílala do Hradce Králové. Byl to chléb voňavý, chutný, měl velké póry a dlouho vydržel čerstvý. Po žních se svázelo, metalo a mlátilo obilí. Naučil jsem se chodit po strništi bos a na konci léta jsem byl jako chlapec z města od vesnických kluků k nerozeznání.

Buzice mého mládí, husy se pasou, v někdejší zahrádce roste „brokyně“; její modročervené plody nám moc chutnaly ... (Milan Vohryzka)

Stálé návraty

Často se vracím do míst klukovských prázdnin, srovnávám minulost a současnost a sleduji všechny proměny. Místo statků pana Hlouchy, Flandery a dalších sedláků jsou dnes zcela nové objekty. Ve staveních jsou splachovací záchody a moderní koupelny. Tyto změny vítám, jsou nezbytné pro zachování života na vesnici. Několikrát v roce zajedu do Buzic se pokochat „krajinou krásnou, typicky českou“, jak o ní kdysi napsal bělčický pan učitel Ladislav Stehlík v Zemi zamýšlené

Milan Vohryzka

Několik postřehů ze současných Buzic

Když jsem poprvé uslyšel zprávu o vykácení buzické lipové aleje, nedovedl jsem si obec mého otce, dědy, babičky, strýčků, tetiček, bratrance a sestřenic bez charakteristických vzrostlých stromů vůbec představit. Báľ jsem se dokonce Buzice navštívit. Rozruch kolem této záležitosti jsem však bedlivě sledoval. Když jsem po několika týdnech buzickou návěs na vlastní oči spatřil bez košatých stromů, připadala mi stále milá a hezká, i když trochu jiná; záhy jsem si uvědomil, že za pár let vysázené mladé stromky povyroستou. Smutek a truchlení jako reakce nad ztrátou stromů tři čtvrtě století starých, zcela ustanou. Mluvil jsem o tom také s Vladimírem Svojšem. Ten mi jako odborník řekl, že se nově vysázené stromořadí dobře ujalo. Vladimír, celoživotní buzický patriot, nebyl ztrátou letitých stromů znepokojen. Jsem rád, že polemika a vášně kolem této záležitosti skončily.

Jako kluk jsem často navštěvoval buzický dvůr (později státní statek). Dlouhá léta to byl objekt nádherný, zajímavý a prosperující. Jeho současná tristní podoba a totální devastace mne moc mrzí...

Ani buzická tvrz, kde v roce 1968 režisér Hrynek Bočan natáčel slavný historický trezorový film Čest a sláva, není v dobrém stavu. Vzpomínám si, že jako čestný host na srazu rodáků v roce 2010 v buzické škole, se přimlouval za větší péči o tuto památku.

V Buzicích byly dříve dvě hospody U Šafaříků a U Trčů. Obec má opět dvě, ale jiné: U Čiláka a U Kohoutka. Obě mají své vděčné hosty, dobré pivo, jídlo a skýtají příjemné posezení, za kterým přijíždějí lidé i odjinud.

Milan Vohryzka

Na fotce autor glosy Milan Vohryzka na návsi Buzic už bez letitých stromů

Z naší nejstarší historie – 2. část

XIII. a XIV. století

Ve druhé polovině třináctého století byl držitelem strakonického panství Bavor II. Po jeho smrti kolem roku 1280 se nástupcem stává nejstarší syn Bavor III. Ten spravoval majetek až do roku 1313, kdy ho rozdělil tak, že si ponechal Bavorov, bratrovi Vilémovi odevzdal Strakonice, Horažďovice a hrad Prácheň a bratrovi Mikulášovi Blatnou. Bavor III. umírá bez dědice roku 1317, když před tím ještě daroval velkou část svých statků řádu Johaniť. Dědictví, jehož součástí je již v té době zřejmě i obec Doubravice, přechází na mladšího bratra Viléma. Vilém se žení až roku 1344 s Markétou ze Šternberka, ale zůstává již bezdětný. Ves Doubravici společně se vsí Třebohostice získává jeho sestra Markéta jako věno, když je provdána za Hynka Hlaváče z Dubé. Vilém, který nemá svého nástupce, je nucen odkázat zbytek svých kdysi rozsáhlých zděděných statků jako tzv. „úmrtí“ králi Karlu IV. Ono dědictví však již dříve velice oslabil darováním jeho velké části strakonické komendě řádu Johaniť. Roku 1357 si Vilém vymínil na králi, že smí ponechat své statky synovi svého bratra Mikuláše Bavorovi IV. z Blatné. K nim také znovu připojil vsi Doubravici a Třebohostice, které odkoupil zpět od své sestry Markéty. Po smrti Viléma v roce 1359 se Bavor IV. zvaný Bašek, stává jeho nástupcem na Strakonících, Práchni, Horažďovicích a Bezděkově. Blatnou přepouští svému bratrovi Vilémovi. Doubravici a Třebohostice si Bašek zřejmě ponechává a připojuje je zpět ke strakonickému panství. Bavor IV. byl posledním příslušníkem rodu, který ještě držel hrad Strakonice. Před svojí smrtí byl nucen darovat zbylou část strakonického hradu, kterou ještě spravoval, s částí strakonického panství, rytířům řádu svatého Jana. A tak se i Doubravice stala majetkem řádu Johaniť. Synové Bavora IV., v době smrti svého otce ještě nezletilí Břeněk a Jan, po dosažení dospělosti špatně hospodaří a v roce 1402 jsou nuceni prodat své podíly strakonického panství křížovníkům. Blatná, Prácheň a ostatní statky přechází na spřízněný rod pánů z Rožmitálů.

XV. a XVI. století

15. století je poznamenáno husitskými válkami. Přestože není známa zmínka z té doby přímo o Doubravici, existují záznamy o tažení husitských vojsk našim krajem. Jak je zmíněno v Místopisu okresu Strakonice od J. Dyka, v roce 1420 Žižkův houfec postupující z Plzně na Tábor nocoval u Třebihostic (Třebohostic). Několik jejich příslušníků zavítalo do čtyřech chalup nedaleké obce Nahotín (Nahošín). Lze se právem domnívat, že se jednalo o husitské vojsko, které následně svedlo vítěznou bitvu u Sudoměře. Rovněž pověst o kamenu ležícím nedaleko kostela v Zábouří, o kterém se traduje, že posloužil Janu Žižkovi jako stůl a do dnes se nazývá Žižkův kámen, nasvědčuje o přítomnosti husitských vojsk v našem kraji.

V šestnáctém století vrcholilo obchodování a přeprava zboží po tzv. solných nebo později též označovaných zlatých stezkách. Hlavní takoveto stezky překlenující Šumavu a spojující české země s Podunajím se paprskovitě větvy. Dnes již neuzívaná a bujnou vegetací zarostlá, avšak stále ještě dobře znatelná úvozová cesta na hranicích dnešních katastrů obcí Doubravice a Chrástovice a Třebohostice a Chrástovice připomíná čilý obchodní ruch soumarů převážejících sůl z Rakouských ložisek, drahé látky, jižní plody, koření a víno a třeba i grafit z Katovické hory do vnitrozemí našich krajin a opačným směrem vyvážející hlavně obilí a dále chmel, med, vlnu, kůže, pivo a další potravinářské produkty.

Roku 1569, kdy bylo strakonické panství rozděleno na rychty, patřila Doubravice spolu s obcemi Mečichov, Nahošín a osadou Katovsko do sedmé rychty panství Maltéžského řádu ve Strakonících.

XVII. století a třicetiletá válka

Třicetiletá válka v letech 1618 až 1648 zasáhla i strakonicko a přilehlé vesnice. Již v roce 1618 vtrhla do Čech císařská vojska pod vedením Karla Languevala hraběte Buquoye a v roce 1619 měla obsazené prakticky celé jižní Čechy. Krajinou směrem od Plzně táhla i stavovská vojska pod velením Arnošta z Masfelda na cestě k dobývání Vimperka. V září 1620 se zmocnila císařská vojska Maxmiliána Bavorského a generála Maradase celého českého jihu, včetně strakonického panství.

8. listopadu roku 1620 se strhla na Bílé hoře u Prahy bitva, která na tři století rozhodla o osudu celého českého království. V následujících dvaceti letech táhly zdejším krajem několikrát pluky vojsk bojujících na straně

císaře i na straně stavovské. Rokem hrůzy se ale stal rok 1641. V tom roce se i na strakonicku usadili Švédové, kteří vydrancovali město, hrad i kostel, kolem dokola vypálili vesnice, pobili a poranili mnoho lidí. Proti jejich krvavému tažení však vzrůstal i vzdor zdejších usedlíků. Z těchto roků je zřejmě vytesán i kříž v kamenu podezdívky zahrady usedlosti č. 1 v západní části obce Doubravice. Podle ústního podání předků v těchto místech zemřel švédský voják při obléhání české země a je zde snad i pohřben.

Dne 24. října 1648 byl podepsán Vestfálský mír uzavírající válku, která trvala plných 30 let. Konec války byl pro Čechy drahý. Z nařízení císaře Ferdinanda III. mělo být Švédům vyplaceno 500 000 zlatých jako válečná satisfakce. Peníze se mají získat zvýšením nepřímých daní a zvýšením celních poplatků. Podstatná část tohoto dluhu byla přenesena na poddané českého království. Většina střední Evropy, stejně jako celé Čechy a tedy i Prácheň jsou však značně vylidněny.

K získání přehledu o stavu obyvatel a obhospodařovaných pozemcích po skončení války byla v letech 1652 až 1654 nařízenou komisí sepsána tzv. „Berní rula“. Byl to soupis panství se zřetelem k jeho zemědělské produkci a měl sloužit k výpočtu daní a robot. V seznamu poddaných rozeznává spis tři kategorie podle nemovitého majetku:

- Hospodáře, kteří vlastnost osedlého mají (tzv. rolníci osedlí, sedláci)
- Ti, jichž se čtyři na jednoho osedlého počítají (mají ¼ majetku sedláka – chalupníci)
- Ti, jichž se osm na jednoho osedlého počítalo (1/8 majetku sedláka – zahradníci)
- Ti, jejichž hospodářství bylo válečným řádním nebo požáry poničeno nebo nebylo obhospodařováno, byli označeni jako „rolníci na stavení skažení“.

Podle „Berní ruly“ z roku 1654 tvoří obec Doubravice 16 hospodářství a to:

Rolníci osedlí (sedláci)

- Petr KLECAN
- Vavřinec WAWRA
- Matouš PETRAN
- Tomáš BAŠTA
- Vavřinec WARAUS
- Václav FAREK
- Jan KUČHTA
- Matěj DUŠKŮ
- Ondřej HRUBEC
- Václav BALEK

Rolník nově osedlý

- Matěj SKŘIVANEC

Rolníci na stavení „skažení“

- Matouš JENIŠTA
- Apolena HOSBOVÁ (Horbová)
- Matouš WOTAWA
- Jakub HRSTKA
- Chalupník
- Jiřík KŘIŠŤAN

Připravil František Zuklín, starosta obce
(pokračování příště)

Co vše se u nás událo

Soutěžní družstvo hasičů Doubravice se v průběhu června a července zúčastnilo třech a družstvo hasiček dvou soutěží. 20. 6. soutěžili hasiči při oslavách devadesátého výročí založení SDH v Třebohosticích, družstva mužů i žen soutěžila 5. 7. v Bratronicích a 11. 7. v Mečichově. V Bratronicích obsadilo družstvo žen z Doubravice 1. místo.

O pouťové sobotě 18. července se konal na doubravickém hřišti již 35. ročník fotbalového turnaje o putovní pohár nazvaný „Memoriál Josefa Křivance“. Letošního turnaje se zúčastnila tři mužstva – domácí Doubravice, Osek a Mnichov. Vítězství vybojovalo mužstvo Oseka, na druhém místě se umístila domácí Doubravice a třetí místo obsadilo družstvo Mnichova. Večer po skončení turnaje pokračovalo pouťové veselí taneční zábavou na místním parketu.

Vítězný Osek a druhá Doubravice

Nohejbalový turnaj v Doubravici

Sobota 22. srpna probíhala na místním hřišti také ve sportovním duchu. To se konal již šestý ročník nohejbalového turnaje „O pohár starosty“. V turnaji soutěžilo devět tříčlenných družstev. Vítězství stejně jako druhé místo vybojovala družstva ze Zadních Zborovic. Třetí pozice náležela jednomu z domácích družstev. První tři místa byla oceněna poháry a navíc všichni účastníci obdrželi hodnotné ceny darované sponzory turnaje. Pořadatelé tak tímto všem sponzorům děkují a zároveň zvou zájemce o rekreační nohejbal na příští sedmý ročník, který se bude konat opět koncem srpna roku 2016.

Smutné oznámení

Poslední srpnový horký den letošního roku zmrázila všechny občany obce Doubravice krutá zpráva. V poledních hodinách náhle zemřel uprostřed návsi místní rodák, kamarád, pan Karel Fořt. Zemřel člověk, bez jehož aktivní účasti se neobešla žádná sportovní, kulturní ani společenská akce v obci. Nezáleželo na tom, jestli se jednalo o hasičské cvičení, taneční zábavu, ples, setkání rodáků či výročí občanů obcí Doubravice nebo Nahošín. Především však organizoval akce místního Sokola a jeho fotbalových oddílů. Dlouhá léta také pracoval v obecním zastupitelstvu a v letech 1994-8 byl místostarostou obce. Ve Sboru dobrovolných hasičů v Doubravici pracoval od roku 1961 a 27 roků zastával funkci jednatele a po té předsedy revizního výboru. V tělovýchovné jednotě Sokol byl dlouholetým funkcionářem. Pan Fořt nám všem bude chybět nejen jako aktivní organizátor, ale především jako dobrý, skromný a obětavý kamarád. Čest jeho památce!

František Zuklín

Prázdninové vzpomínání

Prázdniny jsou nenávratně za námi a dětem začínají školní povinnosti a na prázdninové radovánky mohou už jen vzpomínat.

Již pátým rokem jsme pořádali letní hasičské soustředění pro mladé hasiče a jejich kamarády.

V letošním roce soustředění probíhalo v chatové oblasti ve Vrbně, která je obklopená lesy a rybníkem vhodným ke koupání, kde jsme trávili nejvíce času. Nejdůležitější náplní soustředění byla hra na téma Asterix a Obelix. Hned po příjezdu do objektu každého přivítal Asterix a Obelix v životní velikosti. Celý týden byly děti motivovány dobrodružstvími těchto dvou hrdinů, probíhaly soutěže mezi skupinkami i soutěže jednotlivců, při kterých se účastníci naučili spolupracovat a řešit nejrůznější úkoly. Děti si vyzkoušely vařit jídlo v kotlíku, zasoutěžily si na olympijských hrách, všechny úspěšně prošly noční bojovou hrou. Vlastníma rukama a zapojením fantazie si zhotovily vlastní tričko a jiné výrobky. Vytvořily a vyzvěly si vlajku, kterou nebylo jednoduché při nočních hlídkách uhlídat.

Navštívili nás šermíři s ukázkou svého umění, poté si mohli děti i dospělí vyzkoušet, že zacházet s mečem není vůbec jednoduché. Tuto akci dotvořila Obec Hajany, za finanční podporu děkujeme.

Ráda bych poděkovala všem dětem za účast, byl to opravdu příjemný týden a největší díky patří vedoucím a instruktorům, kteří vše dělají bez nároku na odměnu ve svém volném čase i v rámci svých dovolených.

Za kolektiv MH Hajany Edita Zíková

Memoriál Václava Vaněčka

V sobotu 22. srpna se v Hajanech u rybníka Kahoun od 16 hodin konal 3. ročník úspěšné akce pro děti a mládež nazvané „Rozloučení s létem“. Na louce byla připravena stanoviště s jednotlivými disciplínami, například házení míčkem na cíl, balancování na dřevěných lávkách a určitě nejoblíbenější byla střelba ze vzduchovky na špejle, na kterých byly navázané laskominky. U všech stanovišť čekala na malé sportovce sladká odměna. Mimo jiné se děti vydováděly na nafukovacím skákacím hradu a třešničkou na dortu byla návštěva SDH Kasejovice, jejíž členové ukázali dětem nově vybavené hasičské auto a nakonec jim nastříkali na louku pěnu, ve které si všichni užili spoustu legrace. Nově se mohli malí i velcí svést na koních nebo na čtyřkolce. Součástí této akce byly i hasičské závody našich nejmenších. Jako první se nám představila příprava z Hajan. Zpočátku jejich zápas s hadicí vypadal marně, ale nakonec bravurně pokořili oba připravené terče. Po nich nastoupili mladší žáci, kde se utkala dvě družstva, Hajany a Tchořovice. Zvítězili přespolní. Nejočekávanější kategorií byli starší žáci, ve které závodila také dvě družstva, Hajany a Tchořovice. Tentokrát zvítězili domácí. Vítězové byli odměněni medailkami a všichni zúčastnění obdrželi výhru v podobě dortu. Celá akce byla velmi zdařilá, malí i velcí se dobře bavili a určitě jim v tu chvíli nevadilo, že se loučí s prázdninami!

Již třetím rokem pořádalo SDH Hajany ve spolupráci s Obecním úřadem v Hajanech noční hasičskou soutěž „Memoriál Václava Vaněčka“. Soutěžila sedmičlenná družstva od nastartovaného stroje, osvětlená byla pouze základna a terče. Útok byl proveden dle starých pravidel hasičského sportu. Celé klání vypuklo ve 21,00 hod. na louce u rybníka Kahoun. Soutěžilo se v kategoriích muži, ženy. Všechna vítězná družstva byla odměněna krásnými poháry a lahvinkou na zahřátí. Veškeré dění i výsledky jednotlivých družstev profesionálně komentoval pan Karel Zbíral a hudební doprovod jako již tradičně zajistila blatenská kapela Anča Band.

Touto cestou děkujeme všem spoluobčanům naší malebné vesničky, kteří se podíleli na realizaci celé akce i následném nedělním úklidu. Nebýt Vás, těžko by se tak náročná akce dala uspořádat. Všichni se těšíme na čtvrtý ročník, který pomalu klepe na dveře!

Zdeňka Jestřabová

Hasiči z Hornosína oslavili výročí

V sobotu 11. července 2015 proběhly v Hornosíně oslavy konané při příležitosti 120 let založení hasičského sboru. Přestože obec intenzivně pracovala na přípravách této akce několik týdnů předem, v posledních hodinách bylo potřeba zajistit ještě několik důležitých úkolů. Doplňovaly se lavice k sezení, montoval taneční parket, vyvázela se hasičská technika, připravovalo cvičiště, kontroloval se počet pamětních listů, diplomů a sportovních trofejí.... Počáteční problémy s chlazením piva a elektroinstalací v novém dřevěném přístřešku byly rychle zažehnány a probleskávající sluneční paprsky slibovaly příjemný prosluněný den. Prostor nadcházejících oslav postupně zaplňovali přicházející návštěvníci, kterých organizátoři postupně napočítali na tři sta.

Samotné oslavy začaly krátce po 13. hodině nástupem zúčastněných jednotek, které se shromáždily před místní hasičskou zbrojnicí. Slavnostní průvod se vydal k pomníku Václava Vonáška, kde byl položen věnec, zazněla státní hymna a úvodních projevů se ujali emeritní senátor Josef Kalbáč a starosta obce František Vrbský. Poté se všechny přítomné sbory v čele s velitelem místního sboru Josefem Hrdinou, přemístily za doprovodu Toulavé kapely zpět k hasičské zbrojnici, kde pokračoval bohatý program oslav. Všechny přítomné přivítal starosta SDH Hornosín Vlastimil Ježek a starosta obce František Vrbský. Sedm žen a jedenáct mužů převzalo z rukou představitelů SDH a obce medaile za dlouholetou činnost ve sboru. Všichni ocenění zároveň obdrželi pamětní listy.

Po oficiální části se všechna pozornost zaměřila na hasičskou soutěž jednotlivých sborů. Za mohutné podpory přihlížejících diváků se na cvičišti utkaly v požárním sportu družstva z Bělčic, Hornosína, Kocelovic, Lnář, Podruhlí, Předmíře, Tchořovic, Zahorčic, Záhrobí a Závšíšna. Nejrychlejší čas v mužské kategorii zaběhl tým z SDH Předmíř (21,1),

druhou příčku obsadili muži z Kocelovic (23,8) a trofej za třetí místo si odvezlo domů družstvo z Tchořovic (26). V ženské kategorii obsadily první místo s výsledným časem 33,7 ženy z Tchořovic, druhá příčka patřila domácímu týmu žen (40,6) a na pomyslný třetí stupínek vystoupaly ženy z nedalekého Záhrobí (45,7). Ostatní družstva, přestože se nedostaly na stupně vítězů, předvedly dobré výkony a všichni si sportovní zápolení velice

užili. Po slavnostním vyhlášení výsledků si soutěžící spolu s mnohými návštěvníky zanotovali známou písničku „Co jste hasiči“.

O úžasnou podívanou se místní hasiči postarali při ukázce funkčnosti historické čtyřkolové ruční stříkačky z roku 1895, kdy si rádi vyzkoušeli těžkou práci při pumpování vody i dobrovolníci z řad přihlížejících diváků. Celý den zajišťovala hudební doprovod Toulavá kapela, která zprjemňovala návštěvníkům hasičskou slavnost až do nočních hodin. Obec Hornosín tak oslavila důstojně 120. výročí založení místního hasičského sboru a tato zdařilá akce opět potvrdila nezastupitelné místo hasičů na českém venkově nejen v požární oblasti, ale také skutečnost, že jsou hlavním iniciátorem společenských a kulturních aktivit v životě obce.

Text: Monika Bílá

Fotografie: Václav Machovec

Společenská rubrika

S kytičkou v ruce a upřímnými slovy jsme popřáli:

- v červenci panu starostovi F. Vrbskému k jeho 71. narozeninám,
- v srpnu panu K. Maškovi k jeho 75. narozeninám a paní M. Vonáškové (čp. 16) k jejím 84. narozeninám.

V červenci uzavřeli v kapli sv. Floriána manželství Jana a Vladimír Čtverákové.

Na závěr prázdnin u nás proběhlo rozloučení s prázdninami. Užili si mladí i starší, každý podle svého. Na děti čekaly různé soutěže, kde si

všichni mohli vyzkoušet svoji zručnost (např. při střelbě ze vzduchovky, házení kroužků, chytání rybiček, střílení z luku atd.), nebo nafukovací skákací hrad, pro všechny se peklo jehně nebo buřtíky. K tomu teklo dobře vychlazené pivo. Mladší dostali limonádu. Ti nejotrlejší vydrželi klábosit téměř do ranních hodin.

Foto: Václav Machovec

Zveme Vás do Hornosína:

Začátkem listopadu na posvícenské posezení k tanci a poslechu (více info na www.hornosin.cz).

V prosinci na vánoční zpívání koled do Kaple sv. Floriána.

Hasičská soutěž a hasičské grilované prase

Každoročně na louce pod naší obcí probíhá hasičská soutěž o pohár starosty Chlumu. I letos se za horkého počasí dne 18. 7. sešla dobrovolná hasičská družstva z okolních obcí. V kategorii mužů soutěžili pánové z Hajan, Sedlice, Mirovic, Myštic, Chlumu, Chobotu, Skaličan a Blatné. Ženy přijely z Hajan, Chlumu, Mirovic a Bezdědovic. Soutěžila také čtyři družstva veteránů z Hajan, Chlumu a Skaličan. Vítězem kategorie mužů byli hasiči z obce Chobot. Vítězné družstvo žen přijelo z Mirovic a veteráni, ti samozřejmě zvítězili všichni.

Chlumští hasiči pro své příznivce připravili na závěr dne krásně a také chutně grilované prase. Nechyběla celá řada alko i nealko nápojů. Porcování prasete probíhalo od odpoledních hodin až do pozdního večera na dětském hřišti v obci. Dospělí se bavili za doprovodu kytar a děti své hřiště využívaly k běžným zábavám i tento den.

Oprava silnice v nových domech

Po dlouhém boji starosty a zastupitelů obce s firmou, která prováděla velmi nekvalitně stavbu silnice k novým domkům, se podařilo silnici

opravit, dokončit a provést zdárně kolaudační řízení. Nedokončené zůstávají ještě spory o finanční vyrovnání.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Čistička odpadních vod

Druhé kolo výběrového řízení na vybudování čističky odpadních vod se konalo 7. 9. Obec obdržela celkem 10 nabídek, které zastupitelé v současnosti vyhodnocují.

SDH Chlum a obec Chlum zve všechny hodné i zlobivé děti a jejich rodiče na tradiční

Mikulášskou nadílku

v neděli 6. 12. 2015
od 14.00 hodin
v sále kulturního domu

PROGRAM:
andělské a pekelné těžké hry a soutěže
návštěva Mikuláše, anděla a čertů
nadělování dárečků

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ!

SDH Chlum a obec Chlum Vás srdečně zve na slavnostní

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍCH STROMŮ

v neděli 29. 11. 2015 v 16:30
na návsi u hasičské nádrže

PROGRAM:

- slovo starosty obce
- vystoupení místních dětí
- slavnostní rozsvícení stromů

PŘIJĎTE NAČERPAT VÁNOČNÍ ATMOSFÉRU.

Co se dělo v letních měsících v Chobotě

Dne 5. července 2015 bylo od rána v Chobotě napilno. Všichni, kdo měl chuť přiložit ruce k práci, byl vítán. Stavění stanů, příprava hasičské techniky, občerstvení a poslední úprava cvičiště, no prostě, aby bylo vše v pořádku.

Ve 13 hodin to vypuklo. Do Choboty na soutěž „ O pohár starosty obce“ se sjelo celkem 13 družstev mužů, 4 družstva žen a 4 družstva veteránů. Na stupni vítězů byly tyto SDH:

- SDH Buková / čas 20,56/ v kategorii muži
- SDH Bezdědovice / čas 20,83/
- SDH Kocelovice / čas 22,11/
- SDH Drahenický Malkov / čas 24,27/ v kategorii ženy
- SDH Paseky / čas 26,67/
- SDH Chobot / čas 27,73/
- SDH Drahenický Malkov / čas 25,14/ v kategorii veteráni
- SDH Skaličany / čas 26,90/
- SDH Uzenice / čas 27,49/

Po celou dobu nám sluníčko hodně přálo, po skončení soutěže se nám trochu smočil prach a mohlo tak následovat přátelské posezení při repro hudbě p. Karla Sbírala.

V pondělí byla na programu ta méně zajímavá stránka a to úklid, ale zase nám přálo počasí a tak se vše zvládlo. Všem členům SDH Chobot bych tímto chtěla poděkovat a i všem, kteří nám pomohli.

Celé prázdniny byl v Chobotě využíván jak dospělými, tak dětmi sportovní areál. 29. 8. 2015 byl zde pořádaný turnaj v nohejbale a odpoledne jsme pro děti připravili hezké odpoledne, vlastně rozloučení s prázdninami.

Rai-ffeisen stavební společnost nám zapůjčila na odpoledne skákací hrad, zaměstnanci se na nás přijeli také podívat, přivezli pro děti spoustu dáreků / balůnky, omalovánky, bonbóny/. My jsme měli pro děti připravené soutěže, napečené sladkosti, nanuky,

bonbóny a na závěr si děti mohly opět vyřít.

Tím bych chtěla poděkovat maminkám za pečené dobrůtky a Terezám /Kadleců a Šafaříků/, které připravily soutěže.

Tím, že skončily prázdniny, je již v dohlednu podzim. My máme ještě v plánu v říjnu uspořádat tradiční posvícení a setkání s důchodci.

V rámci programu obnovy venkova se dokončila akce – částečná oprava místní komunikace „ Ženatý dub – Újezd u Skaličan“, opravila se nejhorší část úseku, ale i tato část nás velmi finančně zatížila. Celková hodnota této části 349.850,- tisíc Kč, z toho dotace od Jihočeského krajského úřadu činila 76.000,- Kč.

Tak jsme v kostce popsali dva měsíce prázdnin v Chobotě.

V Chobotě 3. září 2015

Zapsala Kubátová

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich www stránkách www.kadov.net

Úžasný, v pořadí již 8. a tentokrát již varhanní koncert proběhl v sobotu 25. července 2015 od 18.00 hodin v kostele sv. Václava v Kadově. První dílčí oprava vzácných varhan proběhla na podzim roku 2014 a byla

Unikátní pohled z kůru od varhan

z části hrazena finančními prostředky z grantového programu Jihočeského kraje a 125 000,- Kč bylo uhrazeno z veřejné sbírky. Účinkujícími byli opět jihokorejští studenti ze sboru Soul Oratorio a studenti pražské konzervatoře a opětovně předvedli excelentní umělecké výkony. Koncert navštívilo rekordních 101 platících diváků a ke stávajícím 135 763,36 Kč přibýlo dalších 12 410,- Kč. K 27. 8. 2015 bylo na účtu veřejné sbírky 148 174,49 Kč. Děkuje všem platícím divákům, průběžným přispěvatelům, účinkujícím, spolupřátelům, a ženám pomáhajícím s úklidem kostela.

vt

Kadovské varhany se rozezněly

Lnářský Málkov

V sobotu 25. 7. uspořádal SDH Lnářský Málkov 5. ročník rybařských závodů pro děti a dospělé. Celkem se zúčastnilo 13 dětí a 11 dospělých. Nejen že se soutěžilo o největší součet všech nacytovaných ryb, ale i o nejmenší a největší rybu.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Mnohem větší tragédie než je nedosáhnout cíle, je nemít žádný cíl. (B. Mays)

O čem víme, že se chystá?

- Sobota 4. 10. – slavná mše k 250. výročí posvěcení kostela sv. Václava Kadově a varhanní mini - koncert
- Pátek 9. 10. – Rybí hodiny v hospodě ve Vrbně
- Pátek 13. 11. – Svatomartinské posvícení s husou, vínem a hudbou, hospoda Vrbno

Kategorie junior: prvenství si odnesl Polák František se Strakonice - 178cm/ 6ks, druhé místo si vychytil Čadek Jaroslav ze Tchořovic - 129cm/ 3ks a třetí místo obsadila Fořtová Aneta z Blatné - 125cm/ 3ks. Nejmenší rybu chytil Polák František 14cm, největší Kratochvíl Josef 50cm.

Kategorie dospělých: prvenství obsadil Brůha Antonín z Prahy - 286cm/ 7ks, druhé místo si vychytil Prokopius Václav z Horažďovic - 253cm/ 10ks a třetí místo obsadil Noskovič Petr ze Strakonice 186cm/ 5ks. Nejmenší rybu chytil Prokopius Václav - 14cm, největší Brůha Antonín - 51cm.

Juniři nachytili 760cm/ 22ks a dospělí 1.041cm/ 31ks, celkem se tedy nachytilo 1.801cm/ 53ks.

Všichni už se těší na další ročník. Každý rybář si odnesl alespoň malou cenu.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem sponzorům.

Občanské sdružení „Přátelé Lnářského Málkova“ připravilo na 28. srpna akci Zakončení prázdnin. Pro děti byly připravené hry a drobné ceny spojené se školou, abychom jim ulehčili vstup do nového školního roku. Při akci nám počasí přálo.

Další připravované akce ve Lnářském Málkově:

- Říjen Drakiáda (záleží na počasí)
- 10. 10. Podzimní tancovačka
- 28. 11. Společné vytváření adventních věnců
- 6. 12. Zdobení vánočního stromku
- 23. 12. Zpívání u vánočního stromku
- 31. 12. Silvestrovské posezení

Léto v Kocelovicích

V sobotu 18. července se u nás konal 19. ročník fotbalového turnaje „O pohár starosty obce“. Zúčastnilo se osm mužstev, z nichž dvě byla kocelovická. Jeden tým se skládal převážně z mladých hasičů. Druhé mužstvo vytvořili „Kocelováci starší“. Celý den přálo turnaji horké až tropické počasí. O pohár si to ve finálovém souboji rozdali „Kocelováci starší“ se „Lnářemi“. Nakonec vše dopadlo tak, jak si každý fanoušek Kocelovic přál, a pohár zůstal po několika letech doma.

Svátek svatého Bartoloměje připadl na pondělí, a tak se kocelovická pouť slavila následující víkend, tedy v neděli 30. srpna. Den předtím uspořádali místní hasiči pouťovou zábavu, kde k tanci a poslechu zahrála skupina Minimax. Oproti loňsku k nám letos přijely i pouťové atrakce, které navodily tu správnou pouťovou atmosféru. Menší děti se mohly svézt na kolotoči nebo řetízáků či si zaskákat na nafukovacím hradu. Dospělí pak mohli předvést své střelecké dovednosti ve střelnici.

Během prázdnin byla zrekonstruována místní hospůdka. Opraveny byly omítky jak ve výčepu, tak na chodbě a na záchodech. Následně bylo vše vymalováno. Byly také vyvrtány dva průduchy směrem do dvora, které by měly sloužit pro lepší cirkulaci vzduchu a tím alespoň trochu zamezit velkému vlhnutí zdi. V této době probíhá oprava vnějších omítek. Opraven byl také propustek pod cestou v Kobyle.

Po celé léto se každé nedělní odpoledne scházeli sportovní příznivci na zpevněné ploše u hospody, aby si zahráli nohejbal. Obec nakoupila potřebné vybavení k tomuto sportu. Jelikož povětšinou bylo krásné letní počasí, hrálo se až do západu slunce. Hostinský měl k tomu otevřenou hospodu, takže i pitný režim byl poctivě dodržován.

Hasičská sezona je u konce a mně nezbyvá nic jiného, než smutně konstatovat, že letos nemáme co hodnotit. Vzhledem k tomu, že se náš strojník zranil již na začátku prázdnin, celé léto jsme se soutěží neúčastnili. Ale i takové věci k tomu bohužel patří. Budeme si tedy přát, aby strojník byl fit a aby příští sezona nebyla ve znamení zranění a my jsme závodili celé léto, dočkali se těch nízkých časů, které nám tam pořád nechtějí padat. Ještě musím dodat, že i přes zdravotní potíže jsme se 5. září zúčastnili nočních závodů v Blatné, které pořádal blatenský místostarosta a člen našeho týmu Pavel Ounický. Kdo nám v týmu

scházeli, toho jsme si půjčili od jiných mužstev, která na tuto soutěž také přijela. Muži skončili čtvrtí a kocelovické ženy přivezly domů pohár za první místo. Na to, že jsme celé léto nikde nebyli a ani netrénovali, dopadli jsme nad očekávání dobře. Po organizační stránce byly závody skvěle připravené, a proto se už nyní těšíme na příští ročník těchto nočních závodů.

Martin Lukáš

Počasí v létě 2015

Prázdninové měsíce červenec a srpen 2015 utekly jako voda a letos se vyznačovaly počasovou anomálií. Byly mimořádně teplé a mimořádně suché.

Červenec 2015 byl teplotně o 3,3°C nad normálem (průměr 20,9°C, normál 17,6°C). Nejvyšší teplota v červenci byla naměřena 22. a to 35,9°C, nejnižší 30. a to 5,8°C. Teplé dny výrazně převládaly nad chladnějšími, bylo zaznamenáno 10 tropických dnů (max. 3°C a více), ale žádná tropická noc (teplota vždy v noci klesla pod 20°C). Srážkově byl červenec mimořádně podnormální. Napršelo pouhých 22 mm srážek, výpar v červenci byl 148,7 mm! Půda je vyprahlá, vodní toky jsou na minimech. Nejvíce srážek spadlo 27. července a to 7,2 mm. Červencový normál srážek je 80,9 mm. Sluneční svit v červenci byl 299,4 hod, normál je 236,8 hod. V červenci bylo 6 dnů s bouřkou (675 výbojů mrak - země), jeden den s mlhou, devět dnů se silným větrem a jeden den s větrem bouřlivým, který působil škody.

Srpen 2015 svoji průměrnou teplotou 21,8°C byl nejteplejší jak ze všech dosavadních srpů tak i ze všech ostatních měsíců. Srpnový normál 17,1°C byl překonán o 4,7°C. A opět řady tropických dnů jen krátce přerušované vpádem chladnějšího vzduchu (v srpnu tropických dnů bylo 15! a i to je absolutní rekord, v některých letech už v srpnu žádné tropické dny nebyly). Nejvyšší teplota byla naměřena 7. srpna a to 35,2°C, nejnižší 6.4°C 26. srpna. Ani v srpnu nebyla ale tropická noc. Za celou existenci stanice jsme měli 2 tropické noci. Jako zcela mimořádné lze označit průměrné denní teploty v rozmezí 25 - 30°C, dnů s těmito teplotami bylo v srpnu 10!, což je nevídané. Řada roků nemá ani jeden. S červencem jich letos bude 17. I srpen 2015 byl srážkově mimořádně podnormální (napršelo 18,0 mm, normál je 79,3 mm). Většina srážek navíc spadla v jednom dni - 17. srpna: 11,4 mm. Vzhledem k srpnovému výparu 134,8 mm se dále umocňovalo sucho. Všechno vadne, dřeviny usychají, v potocích je jen minimálně vody. Sluneční svit v srpnu 2015 byl též nadnormální - bylo naměřeno 273,2 hodin svitu, normál je 228,0 hodin. V srpnu byly jen 3 dny se slabou bouřkou, dva dny s mlhou a jeden den se silným větrem.

Vladimír Kovář, 1. 9. 2015
meteorologická stanice Kocelovice

Lažany - Závody pionýrů 2015, pan Laňka z Milčic

V sobotu 8. srpna 2015 opožděná gratulace Pavlovi Šetelemu z Vrbna je to náš dobrý kamarád, vždy nám rád zahraje na harmoniku. Proto jsme mu, jako pionýrky, přichystaly překvapení, veselý večer. Pavle ještě jednou hodně zdravíčka a děkujeme.

Marie Kovářová

Pyžamové párty

V sobotu 18. července 2015 se šlo v pyžamech k přátelům na chatku, nevidilo nám ani velké horko. Po cestě se plnily úkoly v otrhání stromku s banány a ředkvičkami, vědomostní testík, focení v Ateliéru Mařenka, otrhání bonbonů a malování na kameny barvou husím brkem. Bylo to fajn. Večer se zpívalo při kytáře, děkujeme Vladimírovi, že nám zahrál. Domů jsme se vraceli po půlnoci, tak zase někdy při nové akci.

Marie Kovářová

Úklid obce

O úklid naší obce se starají Pepa Kovář a Jirka Třeštítk je to taková sehraná dvojka. Natřeli plot u pomníku opravili na návsi studnu, namontovali dopravní značky, uklízí listí a vše co je třeba. Starají se, aby vesnice byla vždy uklizená. Patří jim zato poděkování.

Marie Kovářová Lažánky

Zahájení školního roku

O letošních prázdninách si děti užily především vodních radovánek až do sytosti, proto i první den nového školního roku, tolik očekávaný především malými prvňáčky, doprovázelo školáky svými hřejivými paprsky sluníčko. Každoročně vítáme školní rok na nádvoří před budovou školy. Letos

slavnostnímu zahájení předcházely trochu i obavy, jestli firma provádě-

jící zateplování školní budovy dokončí úpravu vnitřního křídla včas. Vše se nakonec podařilo a my jsme s kolegyněmi mohly přivítat celkem 46 žáků, z toho 13 prvňáčků. Prvňáčci přišli v doprovodu rodičů a někteří dokonce i v doprovodu babiček a dědečků. Při slavnostním zahájení jsem se krátce zmínila o organizaci nadcházejícího školního roku a o zrealizovaných opravách uvnitř školy během prázdnin. Poté jsem předala slovo paní starostce Stanislavě Maškové, která všechny přítomné seznámila se stavebními úpravami souvisejícími se zateplováním školní budovy a finančními náklady celé akce.

Po projevu paní starostky jsem měla milou povinnost představit dvě nové paní učitelky - slečny Martinu Strnadovou a Evu Šilhanovou, které budou v letošním školním roce v naší škole vyučovat. Nakonec jsme jednotlivě před zraky přítomných dětí i rodičů přivítali naše malé prvňáčky a předali jim barevný kornout s dobrůtkami a pamětní list jako vzpomínku na první školní den.

Paní učitelky si nakonec své žáčky odvedly do tříd, kde je seznámili se školním řádem a bezpečným chováním ve škole. Prvňáčci usedli poprvé do lavic, na kterých pro ně byly připraveny balíčky se školními potřebami, kufříky s bezpečnostními prvky a pracovními listy a boxíky s drobnými dárčky. Ve třídě také budoucím školákům popřála vedoucí učitelka mateřské školy paní Alena Mašková hodně úspěchů a radosti ze všeho, co je ve škole čeká.

A na závěr bych ještě chtěla nejenom našim nejmenším školákům, ale i těm starším popřát pohodový školní rok, abyste ho prožili v důvěře k nám dospělým a vzájemné toleranci k sobě navzájem.

Jitka Venclová, ředitelka školy

Trocha historie nikoho nezabije dnes o „suchých létech“

(citace ze zahorčické kroniky, zápis z roku 1936)

„Suchý rok 1893: Nejstarší lidé tvrdili že tak suchý rok nepamatovali a od toho roku vzdor tomu že některý rok byl taky dosti suchý přece sucho nedospělo toho vrcholu jako r 1893.

V zimě bylo ten rok málo sněhu skoro žádný. Zjara se sílo za sucha.

Anička a Jára

Kira a Dominik

Prvňáček Sárinka

Pěta a Vojtík

Konec dubna už bylo sucho. Tak nepršelo celý březen, celý duben, celý květen červen, červenec a jenom někdy se přihnala bouřka ale spadlo pár kapek a slunce hned zas pražilo až do večera. Sena bylo málo. Žně byli asi kolem 10 července a když se svezli žita tak za půl brázdy napršelo a hospodáři sílí směšky, který vzešli, ale pro další sucho nerostli a taky se nesiklí jenom pastva z toho byla. Nebylo čím krmit a lidé i dobytek chodili velmi smutný. Žitné slámy bylo polovic jarní slámy málo, některý oves lidé trhali rukama aby bylo trochu slámy. Zrna žita bylo obstojně ale ovesa zrna a ječmene zrna málo. Otavy na lukách bylo tak korba do dvou prken ze strychu. Mnoho luk se ani nesíklo, neboť tehdy se louky nehnojili tak to sucho bylo citelnější. Byli celý jaro i léto i podzim velmi silné rosy že se tomu každý velmi divil a rosa ta udržovala tu vegetaci tak trochu při životě. Všeobecně se soudilo že nebudou ten rok vůbec žádné zemáky. Překvapilo každého neboť jich bylo aspoň 1/3 normální sklizně. Žně byli brzo a pak pro sucho nebylo možná oratí tak mnoho hospodářů dělalo nový studně. O vodu byla v Zahorčicích nouze. Pro vaření se brala voda ze studny a pro dobytek se vozila z rybníka neb z potoka. Bylo málo vody a nebylo možno semlít tak hospodáři s koňmi jezdili do Horažďovic neb Nezvěstic do mlýna sobě a sousedům.

Následoval velmi suchý rok 1898 ale sucho se dostavilo až později z jara. Bylo méně slámy a sena a otavy ale nebyl tak suchý jako r 1893. Protože byl rybník Metelský vypuštěn na podzim dělali mlynáři na potoce velmi dobré obchody.

Velmi suchý rok byl r 1904 kdy vyschli potoky ve stavadlích. Do konce června velmi často pršelo a úroda byla velmi dobrá, ale začátkem července se udělalo horko a jasno a slunce pražilo jak na Sahare a za 7 týdnů byli vyschlé potoky ve stavadlích. Začátkem září koupili mlynáři vodu z Metelského, ale jenom asi 10 dnů šla. Začátkem září trochu pršelo a zaschlí brambory se začali zmlazovat. Vybírali se až 10 října a loupali se a bylo velmi mnoho drobných.

Velmi suchý rok byl r 1911.

Velmi suchý rok byl r 1917 a k tomu uprostřed června ve dne velká horka a v noci silný mráz a to trvalo vždycky asi 4 dni a opakovalo se to třikrát. Brambory ten rok pomrzli že zůstali z natě jen černý pahýli. Pak se přece zazelenali ale bylo ten rok málo bramborů a málo žita zrna a tak tento mizerný rok měl za následek že se objevila nouze co mělo na průběh války velký vliv.

Velmi suchý rok a velmi horký rok 1919 takže ve žních lidi síkli i v noci aby postačili jak obilí rychle zráló.

Velmi suchý rok 1921. V zimě bylo málo sněhu skoro žádný. Ráno bylo umrznuo a ve dne bláto. Z jara v březnu už se sílo a kolem 20 března už dosti teplo. V dubnu už dosti horko ale sucho. V květnu, v červnu v červenci a srpnu a v září velká tropická horka. Když už to začalo vadnout přišlo dešťový mračinko a zrovna přes Zahorčice, ať šlo od kterýkoli strany. Vzduch suchu narostli jařiny ten rok dlouhý jak žito. Na otavu kdo si pospíšil tak měl poloviční úrodu, ale kdo síkl oves a nemohl na otavu jít tak na mnohých lukách ani nesekli. Ten rok se síl ještě oves zeleňáč a tak kdo měl prchlík (rychlík) tak odbyl dřív oves a měl spíš čas na otavu. V okolních vesnicích bylo větší sucho jako v Předmíří, ve Březí, ve Lnářích, v Kocelovicích."

Připravila Marie Vrátná

Kulturní dům LNÁŘE

Piňakoláda

30.10.2015 od 19:00

VSTUPNÉ 100,- Kč

předprodej vstupenek od 7. 10. v knihovně ve Lnářích
informace na tel. 380 423 313, 383 495 126

Připravované akce na zbytek roku 2015 ve Lnářích

17.10. ve 20:00	Škwor koncert skupiny
30.10. v 19:00	Piňakoláda vystoupení k tanci i poslechu
28.11. ve 20:00	Reprezentační ples pořádaný k 50. výročí založení Psychiatrické léčebny Lnáře
29.11. v 17:00	Zahájení adventu zvonkovým průvodem a rozsvícením vánočního stromu
5.12. 9:00 – 12:00	Adventní trh ve tvrzi
12.12. v 19:00	Adventní koncert Šohajka Jožina a Vojtěch Ducháčkovi

Informace ohledně těchto akcí na tel.: 380 42 33 13

Jan Olejník ve Tvrzi

Uplynulo už pět let od doby, kdy zemřel Jan Olejník. Připomínku jeho osobnosti připravila paní Hrubešová, pracovnice infocentra a galerie ve Lnářích. Vernisáž se konala začátkem srpna, výstava trvá do konce září 2015. Výstava kreseb, obrazů a ilustrací nesla název „Jan Olejník – Dětem a nejen pro ně“. Děkuji za milou připomínku tohoto úžasného člověka.

Radka Vokrojová

Hradozámecká noc na zámku Lnáře

Letošní zakončení turistické sezóny na Zámku Lnáře se uskutečnilo 29. srpna tradiční Hradozámeckou nocí s noční prohlídkou a ukázkou barokní hudby v zámecké kapli v podání kastelána. Role průvodkyně se tentokrát zhostila sama komtesa Johanka ze Schlüsselberku (tedy paní Slávka) a bosonohý mnich David.

Na další akce, které připravujeme, se těší Miroslav Uriánek, kastelán zámku.

Foto: Jan Kurz

Svatební obřady na zámku Lnáře v r. 2016

V r. 2016 se občanské svatební obřady uskuteční v těchto termínech:

26. března, 16. dubna, 28. května, 11. června, 24. června, 25. června, 9. července, 30. července, 6. srpna, 27. srpna, 10. září

Pro církevní svatební obřady v Zámecké kapli sv. Josefa opět platí, že termín sňatku je možný po vzájemné domluvě snoubenců, Správy zámku a Farnosti Kasejovice.

Informace a rezervace na zameklnare@seznam.cz
tel. 603 396 457 nebo www.lnare.cz/zamek

700 let Mačkova

Oslava 700 let od první písemné zmínky o obci Mačkov proběhla v sobotu dne 5. září 2015.

Vážení čtenáři Sobáčku, na podrobné hodnocení této akce je ještě příliš brzy, vždyť oslava vlastně ještě neskončila.

Vše se musí ještě spočítat, vyslechnout pozitivní i negativní názory i ohlasy. Tento

článek berte proto pouze jako bezprostřední dojmy

zastupitele, pořadatele a účastníka této události. Bude to vlastně o jednom a to o velikém díky. Díky těm, kteří se na přípravě a průběhu této akce podíleli, účinkujícím a všem zainteresovaným.

Stojím před rozhodnutím, zda-li děkovat adresně anebo tak nějak globálně. Velikost oslavy a její podle mne zdárný průběh si zaslouží být adresný. Beru tímto na sebe riziko, že na někoho neúmyslně zapomenou. Kdyby se tak náhodou stalo, promiňte mi to, těch lidiček co půjčovali, pomáhali a jinak se podíleli, bylo opravdu moc a moc.

Co předcházelo? Na přípravu výročí bylo poměrně málo času, zhruba pět měsíců a kdo takovou věc někdy organizoval ví, o čem píše. Práce započaly opravou kapličky a jejího okolí. Kvalitní práci zde odvedla firma Zahrady p. Bouše (rekonstrukce přilehlého okolí kapličky). Stavební úpravy, vymalování zabezpečil p. Havlena. Rekonstrukce interiéru kapličky se zhostil p. Mlíčko a p. Müller. Renovaci soch zajistil p. Pavel Hanzlík, mříže dodal p. Cabicar, renovaci pomníku a kamenů obstaral p. Kolář. Dobrovolnými hasiči obce Mačkov byla opravena místní hasičárna.

Dále byly zajištěny stany, pивní sety, lavice. Za to díky SDH Tchořovice, SDH Chobot, SDH Blatná a obci Volenice. Taneční parket zapůjčil p. Pešek z obce Poříčí. Skákací hrad propůjčil p. Kulíř z Nihošovic. SOB a obec Škvořetice poskytly panely a nástěnky. Děkujeme také Městskému muzeu v Blatné za zapůjčení historických náleží z okolí naší obce. Dopravní značení zajistil p. Navrátil z Technických služeb Blatná. Úpravu obecní zeleně provedla na výbornou pí Magda Bláhová. Jestřábí oko, ostrá tužka nad financemi a prodej fotografické publikace, to byla parketa pro účetní pí Vrbovou a pokladního p. Ing. Hockeho.

A nad tím vším pí starostka Hana Míková. Na jejích bedrech ležela největší zodpovědnost za úspěch či neúspěch celých oslav. Můžu říci, že se této role zhostila se ctí a může být na sebe po právu hrdá (Hanko, kytky někdy bude). Samozřejmě měla okolo sebe tým, na který se mohla spolehnout a hlavně občany Mačkova, kteří se více či méně zapojili do přípravy oslav. Jmenovat nebudu, protože my o nich víme a oni ví, že to víme.

A jdeme slavit. Je ráno 5. září, počasí nám přeje, předpověď je uspokojivá. Nervozita stoupá a tak v 9:00 hodin začínáme. Po uvítání přítomných byl čas na bohoslužbu u naší kapličky, kterou sloužil farář P. Marcin Piasecky. Následuje žehnáni praporu a položení věnce k pomníku padlých v První světové válce. Kdokoli chtěl, mohl využít možnosti prohlédnout si zrekonstruovaný vnitřek kaple. Následuje přesun ku prohlídce Domovu Petra s odborným výkladem ředitelky pí Vlasty Marouškové. Cestou se někteří zastavují u hasičárny s historickou stříkačkou. Otevřena je také obecní budova, kde je na sále připravena výstava fotografií z minulosti a současnosti obce. Lákadlem je také promítání záběrů z období osmdesátých let. Za poskytnuté fotografie z rodinných archivů děkujeme všem z jejich majitelů. Za digitalizaci a propůjčení promítaných záběrů patří velký dík p. Zdeňku Hanzlíkovi. Jsou zde také vystaveny nalezené historické předměty z okolí obce. Zajímavá je také výstava kronik obce a ve stejném sále je taktéž panel s připomínkou našeho rodáka, motocyklového závodníka, mistra sportu, p. Josefa Cháry. Toto instalovala rodina Chárova. V předsálí je možno zakoupit obrazovou publikaci o obci Mačkov, která je vynikající a mnoho hodinovou práci p. Michala Brabce (Míšo díky). O prodej publikace a příjemnou atmosféru se zde starají pí Masnerová, pí Vrbová a p. Doležal.

Odpolední program začíná ve 12:30 hod. a paní starostka ve svém proslovu vítá přítomné. Poté je provádí historii a současnosti obce Mačkov. Připomíná bývalého, dlouholetého starostu p. Zacha a jeho předchůdce, kteří se zasloužili o rozvoj obce. Následuje zdravice p. Ing. Josefa Kalbáče, bývalého poslance ČR. Vtipný je také proslov starostky města Blatné, pí Bc. Kateřiny Malečkové (opravdu o přičlenění Mačkova k Blatné neuvažujeme). S přáním povedených oslav se přidává starosta města Sedlice p. Ing. Jiří Rod.

S historií a současnou činností spolků spjatých s obcí přichází za MS Mačkov-Hněvkov p. Ing. Zahradník, za ZDH p. Peroutka a za AMK p. Cabicar. Následuje přesun na horní část návsi, kde proběhlo zasazení Lípy srdčité na památku 700 let od první písemné zmínky o obci. Této činnosti se ujali pí starostka a místostarostové p. Bláha a p. Šmíd. Dost oficiální, jdeme se bavit.

K tanci a poslechu hraje dechová kapela p. Koubka, jejíž vystoupení prokládají:

- Myslivecké troubení (Jihočeští trubači)
- Taneční vystoupení dětí (pod vedením pí Strnadové)
- Trocha folkloru - Blatenští dudáci (p. Škanta)
- Olej do ohně a vůně střelného prachu přidávají šermíři (skupina Vendeta)
- Taneční vystoupení (pod vedením pí Loukotové)
- vystoupení dětí z obce Mačkov a Domova Petra (pí Mgr. Povrová)

Pomalou se stmívá a nastupuje hudební skupina Z Vršku, střídající se s reprodukcí hudby p. Zbírání, který se postaral také o velmi kvalitní ozvučení celé akce. Jeho manželka pí Zbíránívá celý program s nadhledem a profesionálně odmoderovala. O půlnoční překvapení se postarala slečna Čechová se svojí ohnivou show. Bohaté, výtečné, gastronomicky vyvážené občerstvení po dobu celých oslav zajišťoval a měl pod taktovkou p. Zelenka se svým kolektivem. Chuťové buňky a mlsné

jazyčky nám rozvášnilo duo Mami (p. Mašek + p. Milota) se svým hostem Jirkou Babícou a se svojí kulinářskou šou na téma ryby, ryby, ryby. Vše dokumentoval na svůj fotoaparát a kameru p. Kačík.

Končím tak, jako v neděli – nad ránem. Jsem unaven, ale zároveň velmi spokojen. Spokojen nad důstojnou oslavou 700 let výročí naší obce.

Děkuji ještě jednou všem, kteří se na přípravě a hladkém průběhu oslav podíleli. Mé poslední díky patří Vám všem, kteří

jste nás poctili svojí návštěvou – byla Vás plná náves. A tak za padesát let nashle a nebo dříve?

Hrdý občan obce Mačkov Jindra Bláha

PS: Tužku mi vedlo spíše srdce než hlava, tak mi promiňte případné nedostatky.

Děkujeme sponzorům akce 700 let Mačkova:

DURA Automotive CZ
Automotoklub Mačkov
LPR Podlahy
Mráz Agro
Myslivecké sdružení Mačkov-Hněvkov
Pekařství Vrána Josef
Alfabeton s.r.o.
JK SERVIS BLATNÁ
SDH Mačkov
BAMA Autodoprava
DREVYS PRO s.r.o.
Ing. Václav Šitner
Schäfer & SIS
Elektro Suchý s.r.o
General weld s.r.o.
Autodoprava Petr Chvátal
Marek Zíka

Mačkovské „Prostřeno“

Nejen televize PRIMA vysílá pořad o vaření Prostřeno, ale i k nám do našeho Domova PETRA dorazil tento trend. Dne 30. července 2015 jsme pozvali naše kamarády z DOZP Osek na ochutnávku a velké vaření mohlo začít. Jako menu mačkovského „Prostřena“ se podávaly pokrmy s názvy, které skrývaly překvapení - například Amore šíp, Rudá záře nad skleníkem, Steak z veselého prasátka a jako dezert Mačkovský sen. Mezi jídly si všichni zúčastnění mohli vyzkoušet připravit jednohubky slané i sladké a vyrobit domácí limonádu. Na závěr nechybělo ani bodování o nejlepší pokrm. Po celou dobu stolování hrála diskotéková hudba.

Za připomínku stojí, že ingredience, které byly použity na menu, byly vypěstovány v naší zahradě a skleníku. Mačkovské „Prostřeno“ se stalo nejúspěšnější akcí letošního léta. Velké poděkování patří všem zaměstnancům, kteří připravili nejen chutné pokrmy, ale i celou akci.

Poutové posezení v Předmítě

V neděli 16. srpna 2015 se v Předmítě konalo tradiční poutové posezení. To se neslo ve znamení několika mála změn – tou první byla, na žádost občanů, kapela. Toulavou kapelu nahradila kapela Pěčnovanka, která hrála jak dechovku, tak i něco z moderny. Další změnou byla změna umístění výčepu, kdy se naše milá hospodská Peťa nemusela tísnit v autobusové čekárně, ale dopřáli jsme jí místo v nově zrekonstruované budově obchodu. Podle většiny přítomných se celá akce podařila, byť byla narušena deštěm, na který jsme sice čekali téměř celý měsíc, nicméně jeho příchod právě v nedělní odpoledne nebyl úplně žádoucí. Škoda jen, že se nesešlo o něco více lidí...

Oprava kapličky v Zámlyni

Začátkem září začala oprava fasády kapličky na návsi v Zámlyni. V rámci této akce, na kterou má obec přislíbenou dotaci ve výši 70% celkových nákladů (cca 130 tis. Kč), dojde k celkové opravě fasády a vrácení původních věžiček, včetně měděného oplechování. Tím bude dokončena postupná oprava celého objektu, která trvala bezmála čtyři roky. Práce na postupné obnově sakrálních staveb v našich obcích však ještě nekončí – již příští rok se zaměříme na kapličku v obci Metly ...

Svoz velkoobjemového odpadu

Na přelomu měsíce října a listopadu budou postupně ve všech obcích přistaveny kontejnery na velkoobjemový a nebezpečný odpad. Vzhledem k tomu, že v době uzávěrky není znám přesný termín, žádám všechny občany, aby sledovali informace na vývěskách, kde bude zveřejněn harmonogram svozu. Po zkušenosti z posledního svozu bych chtěl ještě upozornit na to, že plechové sudy, které jsou vždy umístěny u kontejnerů, slouží k odložení nebezpečných odpadů a TS Blatná je opravdu nezavázá proto, aby někomu sloužily jako nádoba na cokoliv u domu.

Pozvánka do Předmítě

Na závěr mi dovoluňte pozvat vás na posvícenskou zábavu, která se bude konat v Předmítě na sále dne 17. 10. 2015. K tanci a poslechu bude hrát skupina „Tři cvrčci“.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

- Mocová Jarmila (94)
- Fiala Jiří (65)
- Srb Josef (60)
- Trnka Vojtěch (79)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stálé zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pavel Karlík, starosta obce a členové zastupitelstva obce Předmítě

Rybník Divák

Několik informací...

Začal nám další školní rok, označený jako 2015/2016. Vždy 1. září jako vedoucí zařízení jsem povinen nahlásit výkony, to znamená mimo jiné počty žáků, které se účastní výuky na naší škole. V posledních letech mohu konstatovat jeden velice dobrý fakt a to zvyšující se počet dětí. V současné době je jich například ve druhé třídě 26, nových prvňáčků se dostavilo také tolik. Podobný scénář se bude odvíjet i v dalších letech. Na základní škole působím již sedmnáctým rokem, zažil jsem i léta slabší, kdy se počet dětí přibližoval k výjimce z obecně daných norem. Takže letos mohu nahlásit 176, a to k nám ještě patří žáci, kteří plní povinnou školní docházku v Anglii a USA a k nám spádově patří. Absolutní počet dětí je tedy 181. Co ještě dodávat? Snad jen to, abych všem pracovníkům ve školství i jejich studentům popřál klidný školní rok, hodně zdraví, radost nad dosaženými výsledky, pohodu a klid na pracovišti. Samozřejmě i vše dobré v soukromém životě.

Jiří Peší, ředitel ZŠ Radomyšl

Prvňáčci i letos ve velkém počtu

Začátek nového školního roku proběhl i letos ve slavnostní atmosféře. Pan ředitel přivítal žáky i pracovníky školy, zejména pak nově nastupující prvňáčky. Popřál jim mnoho úspěchů do nelehkého začátku školní docházky, všem rodičům pak hodně radosti ze školních výsledků, i pevné nervy při domácí přípravě. Na lavicích našly děti svačinový box. První úkol byl však spíše pro rodiče, kteří měli doma obalit a podepsat všechny sešity a knihy, připravit další potřebné věci a vyplnit novou, předtištěnou žákovskou knížku. V ní našli rodiče nejen důležitá telefonní čísla, ale i výňatek ze školního řádu a termíny prázdnin v novém školním roce. Letošní silné ročníky se projeví i v naší škole. Nastoupilo celkem 26 žáků, společně se 2. třídou jde o nejsilnější ročník na škole. Dva zapsaní žáci budou trvale navštěvovat školu v zahraničí. Aby bylo možné umístit všechny žáky, musela škola dokoupit další lavice a židle a též posílit počet nových skříněk v šatně.

Všichni pracovníci školy přejí nastupujícím žákům radost z učení a bezproblémovou školní docházku.

Ivana Třeštíková, ZŠ Radomyšl

Naše cestování...

Žáci druhé, třetí a čtvrté třídy podnikli v závěru školního roku dvě zajímavé cesty. Jednak vlasteneckou výpravu na horu Říp a na soutok Labe a Vltavy u Mělníka. O měsíc později přírodovědnou turistickou exkurzi do šumavského Stožce, kde žáci navštívili informační středisko NP Šumava, se zájmem prošli Soví stezku a vystoupali na Stožeckou kapli.

Marie Krejčová, ZŠ Radomyšl

V MŠ Radomyšl začínáme s úsměvem

Začal nový školní rok 2015/16 a v Mateřské škole v Radomyšli jsme přivítali celkem 95 dětí. Naše MŠ provozuje 3 třídy v budově mateřské školy a další 2 třídy v budově ZŠ Radomyšl. Kapacita mateřské školy je zcela naplněna a díky navýšení kapacity v roce 2011 o dvacet míst a v roce 2014 o dalších 15 míst jsme schopni uspokojit většinu požadavků

rodičů. Děti jsou rozděleny podle věku do pěti tříd: Myšky, Žabky, Včelky, Berušky a Motýlci. Většina dětí přišla do školky s úsměvem a ti nejmenší, pro které je vstup do školky velkou změnou, si rychle zvykají. Doufáme, že se jim v naší školce bude líbit a že společně prožijeme spoustu krásných zážitků. Posíláme vám pozdrav a úsměvy dětí z našich třídiček

S pozdravem ředitelka MŠ Renata Škodová

Noční hasičská soutěž o pohár starosty

Radomyšl se opět po roce stala svědkem nočního hasičského klání v netradičním požárním útoku o pohár starosty městyse Radomyšl. Tentokrát vše začalo zábavným odpolednem pro naše nejmladší členy a jejich kamarády. Hlavní program pro děti byl hasičský desetiboj, ve kterém se šplhalo po hadici, chodilo po laně nebo zdolávaly překážkovou dráhu a pro chytré hlavičky byl připraven hasičský kvíz. Odměnou byl diplom, sladká odměna s malinovou a párek v rohlíku. Na osmdesát spokojených dětí bylo pro naše pořadající hasiče i rodiče příjem-

Před startem musel každý vypít pivo na ex

nou prémii. Před vlastní soutěží své umění v požárním sportu předvedli mladí hasiči z Třebohostic a Leskovic. Za svůj výkon sklidili bouřlivý a upřímný potlesk. Před začátkem soutěže družstev mužů a žen si děti krátily chvíle ve skákacím hradu a v neposlední řadě si nechaly udělat „pravé tetování“ nebo malování na obličej. Úderem 22 hodiny začali soutěžit v netradičním požárním útoku muži a ženy. Účastnilo se 10 družstev mužů a 1 družstvo žen. Vyrazit na trať nebylo ani letos jednoduché, každý ze soutěžících musel předvést jakou má řízeň u stolu s pivem a následně pelášit na trať. Neúplatná porota nejen že měřila čas, hodnotila umělecký dojem z provedených disciplín, mezi které patřily hod savicí do dálky a následně převést na kolci našeho „drobka Brůžu“ po slalomové trati. V kategorii žen ve všech disciplínách zvítězily hasičky z Doubravice. V kategorii mužů v požárním útoku zvítězili hasiči Litochovic, druhé místo obsadili hasiči Radomyšle a třetí Chrástovic. Celý sbor je velice rád, že se soutěž líbila a návštěvnost vydržela do ranních hodin. Děkujeme sponzorům a to zejména Pivovaru Strakonice, firmě Jatky Hradský a společnosti Leifheit za podporu. Na příští ročník již dnes srdečně zvou hasiči Radomyšl.

Za TJ Křížová,

PS: „Škoda, že letos nepřišel traktůrek.“

Horní řada zleva: V. Babka (trenér), M. Švancar, J. Slavíček, L. Votava, L. Kučera, S. Hrouda, D. Bašta, M. Šíma (trenér).

Dolní řada zleva: T. Věženský, T. Ježek, A. Vachulka, V. Poklop, M. Hendrych

Nohejbal v Radomyšli má budoucnost

V areálu TJ Radomyšl proběhlo v týdnu od 17. srpna již tradiční soustředění mládežnického oddílu místních nohejbalistů. Pod vedením zkušených trenérů V. Babky a M. Šímy, mohli mladí nohejbalisté během dvoufázové přípravy výrazně zapracovat na vylepšení svých dovedností a připravit se na podzimní část mistrovských soutěží. Jeden z turnajů KP mládeže proběhne i v našem areálu a to v neděli 13. září od 9:00 hodin. Budeme rádi, když přijdete naše naděje podpořit.

Milan Koubovský

Dětského tábora se zúčastnilo 90 dětí

Již devátým rokem se děti z Radomyšle a okolí zúčastnily dětského tábora u rybníka Chvalov nedaleko Zaboří. Pro velký zájem jsme uspořádali opět turnusy dva. Na každém z nich si užívalo přirodu 45 dětí. Kdyby byla kapacita větší, rozhodně by bylo zájemců mnohem více. První tur-

nus měl svůj program motivován cestováním po našich velkých městech. Děti podle indicií hádaly slavnou osobnost z různých měst. Druhý běh svůj program směřoval v klasickém táborovém duchu. Bohatý program, zábavné hry a soutěže byly dokonale připraveny na obou táborech, avšak nám vše kazilo sluníčko, které o letošních prázdninách hrálo až někdy příliš. Donutilo nás soutěžit pouze v ranních a podvečerních hodinách. Zbytek dne jsme trávili u vody. A to se přece každému líbí. Ačkoli jsme si neužili ani jeden táborový oheň bylo vše dokonalé. Jak se říká, každý extrém nestojí za nic. Ale děti si oba běhy užily a mají na co vzpomínat. Odvezly si nejenom spoustu zážitků, ale i medailí a diplomů. A už se všichni těšíme na další rok. V závěru bych chtěla poděkovat všem sponzorům, kteří nám jak finančně, tak materiálně pomohli zabezpečit zdárný chod našich krásných dnů v přírodě.

Jana Šípková

Bábinky nás strčí do kapsy

Jejich aktivita je opravdu pestrá. Domluvily si v Chrástovicích návštěvu mléčného baru s povídáním o výrobě mléka a sýrů. Této role se ujal pan Libor Blažička, manažer farmy Diviš a jejich mlékárny. Při ochutnávce výrobků poslouchaly velmi pěkné, přehledné povídání a měly spoustu dotazů. Dozvěděly se, že ve farmě nadají 2500 l denně, na 1 kg cihly je třeba 10 l mléka, 500 l mléka stačí na výrobu 170 koleček sýra o gramáži 15 až 20 deka. Doporučujeme všem, co se chtějí dozvědět něco nového.

24. června předvedly svoji vitalitu. Ráno byly v sokolovně na pohádce v podání dětského souboru pod vedením Martina Levého. Odpoledne s elánem ukřídly kostel na nadcházející pouť, a protože bylo třeba doplnit tekutiny, tak se zastavily v hospůdce. Uznejte sami, že to by leckterý z nás nezvládl.

První pondělí v červenci se opět sešly na pravidelném setkávání na Křenovce. Pokecalo se, zahrnala se žízeň a vymýšlelo se co dál. Nápadů je stále dost. Jedním z nich byla přednáška Kamily Berndorffové, která už léta cestuje po Indii. Její fotky a poutavé vyprávění u nás mělo reprízu. V Leskovické hospůdce, která praskala ve švech, se sešlo přes 50 posluchačů.

Ač jsou o prázdninách babičky velmi vytíženy hlídáním vnoučat, na sedánek do Křenovky dorazily a hned si domluvily návštěvu dětského tábora Chvalov. První skupina jela autem v červenci na táborový festival. Děti jim ukázaly kuchyni, stany, svoje výrobky a předvedly svoje umělecké nadání při vystoupení. Druhá parta jela vlakem do Mačkova a odtud je manželé Šípkovi odvezli na tábor auty. Tam se jim Libor celou dobu ochotně věnoval, kuchař Ríša podával dobrou kávu s perníkem, děti měly vzorně uklizené stany pro zvědavé návštěvnice. Připravily si pro bábinky Stezku na boso, při které plnily úkoly. Všechny to splnily na 1*. Současně si všichni prohlédli kulturní památku lesní kapli v Chvalova.

Nemyslete si, že s podzimem budou zahálet, jejich elán a chuť do života je nezdolný.

Za bábinky B. Matoušková a S. Klasová

Stezka odvahy, aneb za humny jsou strašidla

Konec prázdnin se připlížil, aniž by si toho někdo všiml, a za Radomyšlí se již po třetí vyrojilo množství strašidel a pohádkových postav. Letos

se nám strašidel opravdu urodilo. Po známé, lampami osvětlené cestě ke kostelu Jana Křtitele se vyrojilo na čtyřicet strašidel. Jelikož bylo krásně jasno a den před úplňkem, dal obrovský měsíc všemu tu pravou atmosféru. Sraz všech odvážlivců byl na stadionu TJ, kde byly pro děti připraveny různé hry a soutěže, o zábavu se postarali místní hasiči a mezi nejoblíbenější patřila střelba ze vzduchovky. Každý, kdo se rozhodl vyrazit na strašidelnou cestu, dostal na posilnění párek v rohlíku a kofolu. Pro ty nejmenší se lampy rozsvítily už v půl osmé, kdy bylo ještě trochu vidět. Čím více se šelilo, tak vyrazily starší děti. Letos se na naši strašidelnou pouť vydalo 185 dětí. Každý kdo cestu prošel, dostal na památku diplom. K již tradičním čarodějnicím, čertům, andělům a vodníkům přibyla letos banda loupežníků, pár hejkalů a trochu přerostlých trpaslíci se sličnou Sněhurkou. Nejhorším úsekem byla cesta od Kata, Upíra, Smrtku a několik Kostlivců a Duchů, kteří se nenápadně pohybovali po místním hřbitově. Odtud se také ozýval největší jekot. Po celé cestě se, kde se vzala, sem tam, zjevila Bílá paní. Zážitků měly děti dost a dost a možná, že se někomu i huře usínalo.

Jana Šípková

Turnaj smíšených deblů ve volejbale

V letošním roce se nám konečně podařilo uspořádat turnaj smíšených deblů ve volejbale. Hovoříme o něm již několik let a až letos jsme vše dotáhli do zdárného konce. Máme v plánu z tohoto turnaje udělat tradici. Kdo má rád volejbal, tak poslední sobotu o prázdninách budou kurty na stadionu TJ patřit smíšeným deblům.

V letošním roce se zúčastnilo 9 týmů. Po delším uvažování jsme se rozhodli sehrát turnaj formou každý s každým. Hrál se podle platných deblových pravidel a atmosféra byla po celý den veselá. Nejvíce problémů nám přineslo sluníčko, které, jako celé léto hrálo někdy až moc, ubíralo nám mnoho sil. Věříme, že na příští rok se přihlásí více týmů a náš turnaj se stane další skvělou akcí v Radomyšlí.

Jana Šípková

Dětský den v Leskovicích

V sobotu 29. srpna odpoledne jsme uspořádali stanování pro naše dětičky, které pokračovalo nedělním dětským dnem plným her, zábavy a největší atrakcí skákacím hradem.

Večer měly děti za úkol projít stezkou odvahy, postavit stany a společně s rodiči se dobře vyspat na den následující, plný her. V sobotu jsme měli připravený program pro začínající hasiče, vyvrcholeno skákacím hradem, což bylo pro děti i přes hodně teplé počasí, atrakce číslo jedna. Celá akce se velmi vydařila a bavili se jak malí tak velcí.

Michaela Kadečková

Divadelní spolek Radomyšl Prodaná nevěsta pokračuje

Po jarních představení Prodané nevěsty, které jsme představili širokému publiku v Radomyšli, Písku, Blatné a Strakonici, jsme se rozhodli představení prodloužit.

Režisér Richard Semiginovský byl téměř rozhodnut po jarní sezóně „Prodanku“ ukončit a věnovat se přípravě nového díla. Po pozvání do divadla Fráni Šrámka v Písku, kde jsme vystoupili k výročí otevření divadla, se ohlas našeho představení posunul zase dále!

Do Blatné se přijel podívat šéfdramaturg divadla Oskara Nedbala z Tábora pan Marcel Kříž, který nás pozval s představením do Tábora. V připravovaném projektu, který se jmenuje „Češi na prknech“, vystoupíme vedle hvězdných divadel pražských.

Srdečně Vás zveme na poslední představení Prodané nevěsty.

Radomyšl 13. listopadu od 19.00 h. v Sokolovně.

Strakonice 23. listopadu od 19.30 h. v Kulturním domě.

Tábor 29. listopadu od 19.00 h. v divadle Oskara Nedbala.

Vstupenky na představení jsou v předprodeji.

Malá scéna aneb Třískovo prozatímní divadlo

22. května 2015 v osm, nula, nula večer. Proběhla v Radomyšlské sokolovně premiéra druhé hry, autorské dvojice Levý - Červenka „Chudák Albert“. Oproti hře předchozí, zvýšili jsme počet děvčat o dvě. Čili mezi našim trním hrají si už tři růže. Děvčata se svých rolí shostila na výbornou, za což sklídila zasloužený potlesk od publika. Hra pojednává

o manželském čtyřúhelníku a nemanželském dvojúhelníku. Mezi těmito mnohostěny prolétá se hlavní hrdina Albert, který je opravdu místy „Chudák“ vlastní vinou, a tak slízává sladkokyselou smetanu svých nepravdivých příběhů a konstrukcí. Jestli se ze všeho opravdu vylíže a jako pravý muž nebude mít ohnutá záda, to už záleží pouze na něm. Chudáka Alberta jsme po té sehráli 4. září 2015 opět v Radomyšli a zakončili jsme derniérou 5. září 2015 v Česticích. Obě dvě představení splnila to, co jsme od nich očekávali, čili že se budou diváci bavit a my s nimi.

Jan Červenka, Lubomír Mráz

**Tělovýchovná jednota Radomyšl
pořádá**

5. SPORTOVNÍ PLES

28.11.2015 **Hraje: Fatima**
Sokolovna Radomyšl **Vstup: 100 Kč**

Vyhlášení nejlepších sportovců roku Městysse Radomyšl

Bohatá tombola

Předprodej:
HOSPODA NA KRÉNOVCE Výběr točených pív: Dudák, Kozel, Pilsner Urquell

Zprávy z DPS v Radomyšli

- 26. dubna přilétl čáp a 28. dubna jeho družka. Bylo krásné je pozorovat, jak se k sobě tulili.
- 26. srpna čápi odlétli.
- 3. září navštívil naše Infocentrum syn PhDr. Bohumíra Lifky pan Michal Lifka s manželkou. Z Prahy s nimi přijeli i jejich známí. Zakoupili si pohledy, turistickou vizitku Radomyšle a brožuru Radomyšle. Byla to milá návštěva.
- 19. září uplyne 78 let od úmrtí našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka. Domnívám se, že vzpomínka na tohoto vzácného člověka, by neměla vymizet z naší paměti.
- 24. listopadu uplyne 28 let od úmrtí vzácného rodáka PhDr. Bohumíra Lifky. Narodil se 24. března 1900 v Radomyšli v čp. 83 v kupecké rodině a zemřel 24. listopadu 1987 v Praze. Je zajímavé, že v datu narození i úmrtí jsou dvě stejné číselky a to 24.
- Na jeho rodném domě čp. 83 je umístěna pamětní deska s tímto nápisem: *V tomto domě se narodil PhDr. Bohumír Lifka 24. 3. 1900 - 24. 11. 1987 v Praze. Knihovník, literární historik, heraldik, čestný člen spolku českých bibliofilů a spolku sběratelů a přátel exlibris, spoluzakladatel muzea české knihy, historik milovaný Radomyšle, vzácně ušlechtilý člověk.* Ráda si pročítám jeho knihy.

Z historie čápů v městysi Radomyšl

Čápi pár zde hnízdí již přes šedesát let, samozřejmě již několik generací. Letos vychovali tři mladé, ale ochráncům přírody se je pro výšku komína nepodařilo okroužkovat. Pozorovala jsem je každé ráno z okna a viděla jsem, jak vzorný otec - čáp nosí potravu. Dříve se říkalo, že čáp nosí děti, ale v každém případě nosí štěstí. A protože mám ráda nejen prózu, ale i poezii posílám Vám, milí čtenáři, báseň.

Čápi hnízdo

Na komíně v Radomyšli, už po mnoho jar,
má svoje hnízdo věrný čápi pár.
Je staré to hnízdo a bourá je čas,
leč vzorný čáp - otec ho opraví zas!
Toť jejich domov, jež milují tak,
a člověk má méně být než je ten pták.

Děkuji zvdvořile za uveřejnění a přeji všem čtenářům hezké Babí léto.
Jiřina Machníková

Loučení s prázdninami v Sedlici

Na poslední srpnovou neděli připravil Český svaz žen Sedlice již 5. ročník dětské akce Loučení s prázdninami. Deště jsme se opravdu

letos obávat

nemuseli, ba

naopak, teploty dosahovaly až 35°C. I přes velmi slunečné počasí soutěžilo něco málo přes 90 dětí. Program celé akce byl opravdu bohatý. Na soutěžící čekalo 12 stanovišť se širokou škálou aktivit,

velmi bohatá tomla,

kolo štěstí,

malování obli-

čejce a tetování, vý-

roba náramků a naušnic. Tento rok si

mohli zasoutěžit přímo i rodiče s dětmi a to v podobě absolvování slalomu s kolcem. O krásnou tečku za celým odpolednem se postaral pan E. Prexl ze Sedlice, který na hřiště přivedl své koně a umožnil tak dětem jízdu na koni a jízdu v bryčce.

Děkujeme všem, kteří se na přípravách a uskutečnění celé akce podíleli a děkujeme také všem, kteří na naší akci přišli a užili si s námi krásné letní odpoledne.

Pozvánka na Halloween do Sedlice

I letos se v Sedlici uskuteční Halloweeny podvečer a stezka odvahy za světél lampiónů.

Přesný čas a místo konání ještě upřesníme na facebooku a plakátech, ale už teď víme, že akce se bude konat v sobotu 31. října. Budeme se na všechny těšit, kostýmy a lampióny jsou vítány.

M Ě S T O S E D L I C E

ZVE CYKLISTICKOU VEŘEJNOST
v sobotu 3. října 2015

na regionální cyklistickou akci

„Na kole k pomníku Ch. Battaglii“

aneb

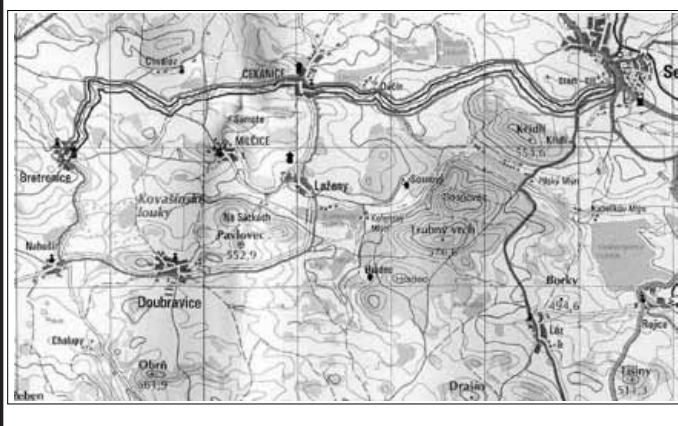
„Rozloučení s cyklistickým létem 2015“

Zahájení: ve 14.00 hodin u fotbalového stadionu v Sedlici

V cíli je zajištěno občerstvení. Každý cyklista obdrží účastnickou medaili. Obě trasy jsou viditelně značeny. Cyklistická akce je určena široké veřejnosti. Srděčně zvou pořadatelé.

NA KOLE K POMNÍKU Ch. Battaglii
SEDLICE

SOVA v akci

V sobotu 18.7. pořádal spolek občanů veřejně aktivních - S.O.V.A. pátý ročník míčového pětibojce dvojic. Jelikož pánů bylo více nežli dam, byli soutěžící rozděleni na dvojice smíšené a mužské. Soutěžilo

se v nohejbale, volejbale, házené, košíkové a fotbalu. Při závěrečné shodě bodů rozhodovala o umístění rychlost skládání puzzle. Všichni se velice dobře bavili. Celá akce se nesla v duchu hesla „Není důležité zvítězit, ale pořádně si zablnout.“

Už za týden, v pátek 24. července, přišla S.O.V.A. s další akcí. Byl jí třetí ročník poutového volejbalu. Zúčastnilo se ho pět družstev. Tři sedlické, jedno ze Zábostí a jedno ze Strakonice. Několik desítek diváků vidělo dechberoucí souboje na síti i u pípy, kde soupeři probírali klání až do pozdních nočních hodin. Ještě pořadí. Všechny týmy se umístily v první pětce.

Podzim v oddíle karate NAKAMA SHOTOKAN Sedlice

V měsíci září probíhal nábor nových žáků do přípravy karate. Mladí, začínající karatisté budou postupně seznamováni s etiketou a základy tohoto bojového umění, které sahá do dávné minulosti až ke starým Okinawským mistrům karate v Japonsku.

Karate jako bojový, ale také hlavně obranný systém, pomáhá v rozvoji osobnosti, koordinaci pohybu, pomáhá zlepšit soustředění a energii napřít tím správným směrem, nehledě k celkovému posílení těla. Nabíty podzim budou mít starší a již zkušenější karatekové /žáci karate/, které čekají závody v kraji. Liga talentů a krajský přebor. Také trenér oddílu Marek Pohanka bude ve druhé polovině sezóny muset prokazovat závodní formu, po letní přípravě, s výhledem k nominaci na ME či MS v roce 2016. Čeká jej náročná porce závodů hlavně v zahraničí a série K1 Premier League s účastí karatistů z celého světa.

Karate je na celý život

Nejen závodní karate je cesta, ale i cvičení karate jako životní filozofie. Je spousta cvičenců, kteří berou karate jako svůj směr a životní cíl se v něm stále zdokonalovat. S karate se dá začít prakticky v každém věku. Není pro tento druh bojového sportu věkové omezení. Co se tělo naučí je stále zdokonalováno. Karate není agresivní, ba právě naopak. A je i mnohými lékaři doporučováno jako rehabilitační cvičení a aplikace správného dýchání.

Sedlický oddíl karate se také zapojil do projektu sportem proti drogám. Projekt přivádí děti ke sportu, smysluplně vyplňuje jejich volný čas a učí je sebeovládání a překonávání překážek v životě.

Vzhledem k zájmu dospělých začít cvičit karate, bude otevřeno «Karate pro život» /Karate for Life/. Přihlášky budou přijímány do 19. října 2015. /Kontakt a info: 602 101 114/

Září v ZŠ Sedlice

Po letních prázdninách se naplno rozběhl nový školní rok. Přes léto se ve škole usilovně pracovalo na zlepšení prostředí. Některé třídy se rozzářily novými barvami, stejně, jako chodby. Celkovou rekonstrukcí prošla obě oddělení školní družiny. Kromě rekonstruovaných podlah přivítá děti nový nábytek.

V úterý 1. 9. proběhlo tradiční slavnostní zahájení školního roku. Po úvodním slovu ředitele školy Marka Charváta vystoupil starosta města Sedlice, Ing Jiří Rod, který popřál žákům mnoho úspěchů v letošním školním roce a připomněl úspěchy našich žáků ve školních i mimoškolních soutěžích. Poté se žáci odebrali do svých tříd, kde si vyslechli další pokyny od svých třídních.

V letošním školním roce bude naši školu navštěvovat 132 žáků, z toho 11 prvňáčků. Děti budou moci opět navštěvovat řadu kroužků. ZUŠ Blatná u nás povede výtvarný kroužek. Tradiční je i kroužek keramický, který bude opět otevřen pro začátečníky a pro pokročilé. Šestým rokem bude pokračovat kroužek paličkování. Pokračovat bude i výuka hry na kytaru a modelářský kroužek. Čtvrtým rokem bude fungovat kroužek

Zahájení školního roku

Nové vybavení školní družiny I - a

florbalu. Pro druháky zajišťujeme nepovinnou výuku angličtiny. Pro chlapce i děvčata je možnost navštěvovat výuku karate, kterou vede náš bývalý žák a úspěšný reprezentant ČR Marek Pohanka. Pokračovat by měl pod hlavičkou DDM Blatná taneční kroužek.

A co nás v nejbližší době čeká? V září hlavně rozjezd učení, kroužků, připravujeme čtvrtý ročník Běhu naděje v Sedlici a potřetí i soutěž Mladý záchranář. Prvňáci a druháci navštíví divadelní představení v MŠ. Děti napíšou dopis a nakreslí obrázky našemu adoptivnímu spolužákovi Luisovi z Guineje. Ale o tom zase v dalším čísle.

Marek Charvát

Gratulace škvořetickým a pacelickým občanům

Požehnaného věku 89 let se 16. září dožila v obdivuhodné psychické svěžesti paní Marie Slezáková ze Škvořetic. O tři dny později, 19. září, oslavila další škvořetická pamětnice Hedvika Hroudová krásné 82. narozeniny. Představitelé obce v čele se škvořetickým starostou Lubomírem Novým touto cestou přejí oběma ženám mnoho štěstí, pevné zdraví, neutuchající optimismus a chuť do života, zalitou láskou svých bližních.

Vladimír Šavrdra

Pacelický kostelík pookřál pohlazením božím slovem

Kdysi majestátný a vznešený pacelický kostelík na zalesněném vrchu jménem Křesovec vzbuzuje plným právem dnes už jen soucit a smutek. Kde je konec časům, kdy byl spolu s nejbližším okolím slavným pout-

ním místem, kam pravidelně mířila procesí stovek věřících ze širokého okolí! Paradoxně jeho úpadek nezavinili komunisté. Ke skutečné zkáze a řadě svatokrádeží došlo až v tzv. „nových časech“ po roce 1989.

Naopak zásluhou tehdejšího MNV Škvořetice došlo už v roce 1965 na tomto sakrálním skvostu k základním opravám dveří, oken a střechy. Generální rekonstrukce církevní památky se pak dostala do volebního programu MNV Škvořetice na léta 1971-1975. Příslušné orgány vyčlenily na tento kolosální projekt

na tu dobu astronomickou částku 300 000 Kčs. Práce se pak skutečně rozběhly roku 1973 a trvaly až do roku 1976. Během nich řemeslníci pod přísným dohledem pracovníků památkové péče vyrobili přesné kopie dubových dveří, položili zcela novou střechu z prežů, upevnili okapy aj. Vedle MNV Škvořetice byl podepsán pod generální rekonstrukcí pacelického kostelíka i farní úřad se sídlem v Blatné.

Krásné stavební dílo nebylo zamykáno ani zabezpečeno mříží nebo poplašným zařízením. A tak po údajném „vítězství pravdy a lásky“ v těžce zkoušeném Československu hlavně zvítězila hrabivost, neúcta k pravým hodnotám a zlodějina. Pacelický kostelík se stal terčem nejrůznějších pochybných individuí, která ho dokonale „vybílila“, vyplnila a zdevastovala. O barbarskou likvidaci „ztraceného syna“ se velkou měrou zasloužila i část osazenstva železničního školícího střediska na škvořetickém zámku, které při „oslavě života“ v bujarém opojení vypálilo značnou část mobiliáře. Když už došlo na nejhorší a lidé začali rozebírat i kamennou podlahu, přišel kdosi s „geniálním řešením“ zazdít vchody. A tento stav trvá doposud. Mizivá část zachráněného mobiliáře byla přestěhována na farnost do Kasejovic. Zasluhou blatenského inženýra Roberta Flandery byla před několika lety za jeho finanční spoluúčasti na poskytnuté dotaci znovu opravena střecha. Ale nyní už je celkový stav bývalého poutního místa opět tragický.

Bylo proto velkým překvapením pro farníky, když se letos začátkem srpna uskutečnila na vrchu Křesovci bohoslužba, vedená pokrokovým blatenským knězem Marcinem Piaseckim. Pod širým nebem, bohužel, protože do kostelíku se dodnes nedá proniknout. Jestli má pacelický kostelík srdce, muselo se nutně rozbušit. Poslední mše /tehdy ještě ovšem uvnitř, v uklizeném a bílými květy vyzdobeném prostředí/ se tady totiž naposledy sloužila v roce 1972. Boží slovo se tak na svatou půdu nad osadu Pacelice vrátilo po rovných 43 letech!

Mše se setkala s mimořádným zájmem věřících. Ke kostelíku jich přišlo minimálně 60. Převážně ze Škvořetic, ale nenechal si ji ujít ani velice zbožný soukromý rolník z Václavova Miroslav Koryta /82 let/. Bohužel nedůstojný není jen stav sakrální stavby. Nedůstojné bylo a je i prostředí, ve kterém se bohoslužba konala. Žehnající kněz se musel potácet mezi spleť divokých bezů. Nakloněný strom u boku kostelíka hrozí při silnějším větru zřícením na objekt a zničením střechy. Všechny přístupové cesty připomínají džungli, jsou zarostlé jako v pohádce o Šípkové Růžence. Jenže tohle není pohádka. To je horor. A smutná realita. Kdo kdy konečně rozetne pověstný gordický uzel a začne tenhle tragický problém řešit?

Vladimír Šavrdra

Škvořetický fotbálek, stanování a maratón zábavy

Tam, kde je vítání, musí být zákonitě i loučení. Výjimkou nejsou ani letní prázdniny, významný to předěl v životě každého školáka. Ve Škvořeticích při této příležitosti vyhradila parta dobrovolníků „Ahoj prázdninám“ sportovní areál na pokraji vesnice a připravila pro děti víkendový program plný sportu, hrátek i dobrodružství. Celou akci štědře zasponzoroval škvořetický obecní úřad.

Plynulý přechod z období bezstarostného veselí do školních lavic odstartoval v sobotu 22. srpna nultý ročník fotbalového miniturnaje. Tady byli

ještě ústředními postavami dospělí a děti se zhostily role diváků a nadšených fanoušků. Před jejich zraky se za „kulatým nesmyslem“ honily tři týmy: Anča Band, Škvořetice a rodinná dynastie Mikešů. V sobotu později odpoledne pak v trávě vyrostlo jako houby po dešti šest stanů, kde se rozhodli přenocovat školáci se zálesáckou povahou. Večer pak na ně ještě čekala nezbytná stezka odvahy, kde jejich odvalu zkoušeli pod rouškou tmy dva ukrytí pořadatelé.

A neděle se už nesla ve znamení sólových i kolektivních soutěží všeho druhu. Nejprve organizátoři „potěr“ rozdělili do třech družstev. Sstavěly se věže z kostek, běhalo se s ping - pongovým míčkem na lžici, skákalo v pytlích a plnily se PET lahve kelímky vody. Bylo pastvou pro oči sledovat drobné postavíčky, s jakou snahou a jiskrkami v očích plní uložené úkoly a prožívají toto prosluněné odpoledne. Pořadatelům to nedalo a se svými svěřenci si „zablblí“ také. Jednotlivá družstva po vyčerpání kolektivního programu obdržela barevné bankovky, zdejší měnu „škvořetické koruny“, za kterou bylo možno nakoupit různé dobroty v nedalekém stánku. Stejně tak se odměňovali jednotlivci na stanovištích sólových disciplín.

Aby se nešlo domů tak brzy, přidali pořadatelé ještě k lepšímu soutěže navrch. A tak dvojice s balónky uvázanými na noze zápasili, kdo první rozšlápně balónek soupeře. Nechyběla ani populární „stoličková“ nebo soutěž v pojídání sladkých kuliček z připravených misek, pěkně s rukama za zády. Nebylo by to ono bez tance s míčkem mezi dvěma čely. Pak se zase otevřel bankovní sejf a peníze, peníze, peníze. Hezkou tečkou za příjemně strávenou nedělí představovalo přetahování lanem. Originalitu nešlo upřít hře „Poznej svého tátu“, kdy děti se zavázanýma očima hmatem poznávaly ve skupině dospělých své tatínky.

Tak snad díky partě lidiček, kteří to s dětskými dušemi opravdu umí, bude přistání před tabulí alespoň o něco měkčí.

Vladimír Šavrdra

Škvořetický žulák ve znamení pekelné výhně

Bylo to letos hotové peklo, dokonalý očištec. Takhle všichni hodnotili pátý ročník škvořetického „plavokoloběhu“ /mimo jazyk starých

Ondřej Hulač, vítěz kategorie Elite,
foto Vladimír Šavrdra

obrozenců se tomu obyčejně říká „triatlon“/. Ono se řekne - obyčejný venkovský „pouták“. Ono se řekne - co to je plavat 200 metrů, na kole si odšlapat 20 kilometrů a jako třešničku na dortu odklusat nebo odhodit 1500 metrů? Ať si to někdo zkouší za podmínek, kdy se ruť dere z venkovního teploměru jako láva z chřtánu Etny a ti tam nahoře „topí“ jako smyslů zbavení. V úvahu je třeba vzít také fakt, že většina startovního pole podstoupí podobné dobrodružství pouze jedenkrát v roce. Aby obohatili svůj osobní program a společensko - sportovní život v rodné obci.

Účast byla letos i přes panující extrémní vedro velmi

sympatická. Vodní hladinu rybníka „Dražský“ zčeřilo za Pacelicemi 18. července úderem třinácté hodiny pětáctýřicet závosníků!

Nikdo od samého začátku nepochyboval o tom, že v elitní kategorii bude hrát první housle dokonale vyšvihavý a zkušený sportovec Ondřej Hulač /35 let/ z Buzic. A to se také stalo jako už dvakrát předtím. V kategorii žen to pořádně rozbalila Martina Honnerová z Mladějovic a vybojovala stříbrnou trofej. Na rozdíl od většiny ostatních ji šilené vedro nikterak nerozhodilo: „Já mám teplo ráda. Spíš mi vadilo, že foukal vítr.“ Během plavání, které měly ženy o trochu zkrácené, se bála spíš mužské konkurence. Nejsilnější disciplínu prý pro ni představuje cyklistika. Martina takhle příznivý výsledek nečekala: „Moc se mi tady líbilo a za rok určitě zase přijedu!“, slibuje velká fanynka pohybu, která mimo jiné taky hraje fotbal v Blatné.

Vyhlášení výsledků: Dětská kategorie měla jen dva zástupce - vítězství si na své konto připsal domácí Michal Venclíček, za ním se umístil rovněž místní Jakub Navrátil. Mezi ženami excelovala Ivana Skrbková ze Zeleveci, druhá se umístila Martina Honnerová, bronz uhájila Ivana Váchová ze Štětkně. Kategorie nazvaná „Přípravka na veterány“ /40 až 50 let/ vynesla na pomyslný „Olymp“ Petra Soukupa z Blatné, stříbro vybojoval Radek Muller z Mačkova, také bronzová medaile putovala do Mačkova Josefu Zachovi. Mezi veterány /50 až 150 let/ si nejlépe vedl Miroslav Huspeka z Čejetic, na záda mu povážlivě dýchal Zdeněk Voborník ze Skaličan, medailové trio uzavřel Josef Hora z Pacelic. Královskou kategorii „Elite“ opanoval s přehledem Ondřej Hulač z Buzic, stříbrně získal domácí Anton Murárik a na bednu se ještě vměstnal Marek Žid z Předního Poříčí u Březnice. Jako už tradičně hvězdné trojky obdržely místo pohárů žulové kostky různých velikostí.

Dvě nej najednou přinesl pátý ročník „Škvořetického Žuláka“ škvořetickému Josefu Trčovi. Jednak byl vyhodnocen jako nejstarší účastník přeboru /63 let/, jednak se stal největším smolařem dne. Krátce po výjezdu na kole píchl duši, ale obětavě a s nevidanou vitalitou odjel celý zbytek závodu na nenahuštěném předním kole.

Vladimír Šavrdra

Návštěva z Ameriky ve Tchořovicích

Položili jste si někdy otázku, kdo byli Vaši předkové, co dělali, jak žili, v jakých podmínkách a kde bydleli či jaké byly jejich osudy? Jak a kde tyto informace získat? Pátrání po historii vlastní rodiny není vůbec jednoduché. Zejména pokud Vaši předkové pocházejí například z jiného kontinentu.

Bylo pro mě velice milým překvapením, když mi paní z cestovní kanceláře z Prahy v červnu letošního roku do telefonu oznámila, že jistá rodina z Ameriky by ráda poznala obec, ze které pocházejí jejich předek. Samozřejmě následovaly otázky týkající se organizace tohoto setkání. Po dechu jsem zalapala při odpovědi na otázku: „A kolik jich přijede?“. Odpověď zněla: „Bude jich 15.“ Pro Obec Tchořovice, která

v současnosti má přibližně 240 obyvatel, je takováto návštěva něčím výjimečným a byla pro mě čest, že ji mohu v naší obci přivítat.

Americká rodina Hawnových přijela do Tchořovic ve čtvrtek 25. června 2015 odpoledne. Nejstarším členem skupiny byla paní Lois, vnučka Augustýna Čáky, který koncem 19. století odjel do Ameriky. Příjemná a milá starší dáma plná energie, která návštěvu svých 4 dětí s rodinami do Čech zorganizovala. Nejmladšími členy skupiny byly děti ještě školou povinné. Byla zde sice jazyková bariéra, protože již nikdo z rodiny nemluví česky, ale tento problém vyřešila tlumočnice, která skupinu doprovázela.

Návštěvu jsme začali procházkou obcí, seznámením s historií i současností obce, prohlídkou kaple, návsi, pomníku padlých a podívali jsme se i k rodnému domku jejich předka čp. 49. Poté jsme pokračovali v rozhovoru v zasedací místnosti na obecním úřadu. Přestože jsem měla obavy, jak bude návštěva probíhat, musím říci, že to bylo velice příjemné setkání. Myslím, že tato návštěva byla přínosem nejenom pro Američany, kteří viděli obec, kde mají své kořeny a dozvěděli se o její historii i současnosti, ale byla přínosem i pro nás, neboť jsme se dozvěděli něco o osudu člověka, který se sice narodil tady ve Tchořovicích, ale jako dítě odešel do Ameriky a více zpráv o něm v obci nebylo.

Spolu se mnou se návštěvy z Ameriky ujali kronikář obce pan Karel Krejčí, který je zasvětil do historie obce, a paní Jana Loulová, která se v podobě poutových koláčů postarala o občerstvení.

Pohádka o nezbedných kůzlátkách

V neděli 9. srpna dopoledne se sál místního pohostinství ve Tchořovicích zaplnil především těmi nejmenšími. Loutková pohádka O nezbedných kůzlátkách v podání herců Divadla Říše loutek z Prahy byla určitě příjemným zpestřením nedělního dopoledne v době letních prázdnin pro všechny přítomné.

Informace a pozvání na připravované akce ve Tchořovicích

- **Pouťová taneční zábava** - v sobotu 3. října 2015 od 20 hodin v místním pohostinství.
- **Výstava hnětýnek** - v neděli 18. října 2015 v místním pohostinství od 16 do 18 h. Hnětýnky na výstavu můžete přinést od soboty 17. října do pohostinství.
- **Sběr velkoobjemového, nebezpečného odpadu a elektroodpadu** se uskuteční v sobotu 24. října 2015 od 8 do 10 h u pohostinství.
- **Zahájení adventu ve Tchořovicích – vánoční výstava** spojená s tvořivou dílnou pro děti v místním pohostinství **v sobotu 28. listopadu 2015**. Součástí výstavy bude také výstava betlémů. Máte doma betlém? Papírový, dřevěný, keramický nebo z jiného materiálu? Budeme velice rádi, pokud nám jej na výstavu zapůjčíte. Informace na obecním úřadu ve Tchořovicích.

Výstava o historii malotřídní školy ve Tchořovicích a setkání žáků této školy

– tuto akci plánujeme na jaro roku 2016. Ráda bych touto cestou poprosila všechny ty, kdo mají doma nějaké materiály, fotografie, výrobky, obrázky, vysvědčení nebo cokoliv jiného týkající se právě této školy ve Tchořovicích, zda jsou ochotni nám materiály na výstavu zapůjčit. Jakékoliv informace o připravované výstavě a setkání získáte na obecním úřadu ve Tchořovicích nebo od paní Jany Loulové, která tuto výstavu připravuje.

Eva Křivančová, starostka Obce Tchořovice

Jihočeský ornitologický klub
České společnosti ornitologické
ve spolupráci se
ZO Český svaz ochránců přírody Blatná

Vás zvou na

Festival ptactva 2015

neděli 4. října 2015
v 9:00 hod.

zastávka ČD Tchořovice u Blatné

Tchořovičtí kováři

V obci byla celá řada místních kováren, které byly nutnou součástí v minulosti existujících a hospodařících zemědělských usedlostí.

„... Zvláštní kategorií obyvatelstva ve vesnici tvořili kováři, kteří vedle práce se vzácným železem byli jednou z pátých vesnického sociálního systému. ...“

„... Kováři a tím i kovářství patřilo mezi zaměstnání, které se jako první začalo oddělovat jako specializované řemeslo, protože vyžadovalo poměrně vysokou odbornost, poznatky o technologii výroby, zručnost, možnost získávání vzácné suroviny a všestranně kvalifikovaného řemeslníka. Velmi často byli i nositeli progresivních metod při obhospodařování zemědělské půdy a spoluvůdci dokonalejších zemědělských nástrojů a pomůcek v domácnosti. Známa je skutečnost, že kováři na mnohých místech kromě vlastního řemesla byli jediní znalci písma a platných předpisů. ...“

„... V dřívějších dobách byl kovář vlastně i zvěrolékařem nebo i lidovým léčitelem. Léčil koně, pouštěl jim žilou, léčil také lidi, trhaje jim vykotlané zuby ba i menší operace prováděl. ...“

Známé jsou tyto kovárny:

- čp. 23 Antonín Franc 1736 - 1772
- čp. 33 Matěj Koza 1660

- čp. 52 Jan Vorel 1618
- Petr Říšský 1644 - 1672
- čp. 55 Vojtěch Staněk 1828
- Josef Velíšek 1832 - 1879
- Josef Voříšek 1880 - 1921
- Václav Voříšek 1921 - 1957

Posledním rodem kovářů v obci byl tedy rod Voříšků. Pochází ze Skaličian, odtud se Josef Voříšek /nar. 18. 3. 1852/ jako syn kováře přistěhoval do Tchořovic, aby pokračoval v rodinné tradici v tchořovické kovárně čp. 55. Pokračovatelem byl jeho syn Václav Voříšek narozený ve Tchořovicích dne 28. 6. 1895. V roce 1924 se oženil s Josefou Frýzkovou ze Tchořovic čp. 9. Vychovali tři dcery - Blaženu /1928/, Ludmilu /1929/ a Zdeňku /1933/. Václav Voříšek – jako poslední tchořovický kovář umírá náhle 20. 5. 1965. Při posledním loučení zazněla kovárna naposledy. Smuteční rytmické údery kladiv na kovadlině se staly nezapomenutelným posledním pozdravem mistra kovářského.

Kovářna byla velmi prosperující. Na tehdejší dobu byla velmi dobře vybavena s prostorným zázemím. Kovali se tu nejen koně, ale i tažný hovězí dobytek. Okovávali tu kola k selským povozům od místního koláře /Antonín Čáka/ a kovárna byla zázemím nejen všech tchořovických hospodářů k údržbě a opravě zemědělských strojů a mechanismů. V roce 1954 byl pro kovárnu zakoupen nový, moderní elektrický buchar. Vyučilo se tu několik kovářských učedníků, z nich Alois Čáka ze Tchořovic byl spolupracovníkem mistra kovářského až do doby uzavření kovárny. K uzavření dochází v roce 1957, tedy zanedlouho po vzniku místního JZD. Důvodem byl nedostatek práce, nezájem místního JZD o tyto služby, ale i nařízené vybití koní místních hospodářů. Bohužel ve velmi krátké době se ukázalo, že to bylo ze strany JZD unáhlené rozhodnutí, které však bylo již nezvratné.

Václav Voříšek byl nejen vynikající mistr kovářský, ale dbal i na doplnění svého vzdělání – absolvoval podkovářský kurs kování koní v Praze /pravděpodobně v Chuchli/, byl členem zastupitelstva obce – po dobu několika let zodpovídal i za obecní les, člen pozemkové reformy v roce 1924 a místního hasičského sboru.

V roce 1993 byl dům kováře včetně kovárny prodán. Vybavení kovárny našťastí nepřišlo nazmar, ale posloužilo jiným kovářům. Jedna z menších kovadlin, jako „symbol rodu kovářského“, byl odstěhován do nového domu jeho nejstarší dcery žijící ve Tchořovicích.

Poslední zbytky kovárny a následně i obytného domu byly zbourány mezi léty 2008 – 2013.

Václav Voříšek s pomocníkem před kovárnou – 1925

Josef a Václav Voříšek při odpočinku na dvoře obytného domu - kolem roku 1925

Kovářna s obytným domem před přestavbou - kolem roku 1930

Kovářna s obytným domem po přestavbě – 1933

Manželé Voříškoví s nejmladší dcerou – kolem roku 1950

Obytný dům kováře v době prodeje

Kovářna v době prodeje

Obec a její činnost

V předminulém vydání jsme informovali občany o zapojení se s žádostí o dotaci v rámci Programu obnovy venkova s požadavkem získání dotace na rekonstrukci vytápění obecního domu a obnovu kancelářského nábytku na obecním úřadu, na základě rozhodnutí zastupitelstva obce byli vybráni tito zhotovitelé – rekonstrukce vytápění – F. Žák, Myštice, obnova kancelářského nábytku – firma LARIX s.r.o., Vrbno, obě akce budou realizovány v průběhu měsíce září a října.

V současné době probíhají přípravy na realizaci obnovy obecních pozemků okolo rybníku Radyně a doplnění výsadby okolo silnice z Uzenic na Chobot a opravy kaple sv. Václava na návsi.

K revitalizaci obecních pozemků okolo rybníku Radyně a doplnění výsadby okolo cesty z Uzenic na Chobot byly zpracovány dva projekty paní Lucií Kočovskou zhotovené v rámci společné akce Svazku obcí Blatenska, oba projekty byly zveřejněny a to jejich vyvěšením na webových stránkách obce a informační tabuli, s možností občanů vyjádřit se k nim do 20. září s tím, že po tomto termínu se bude konat obecní zastupitelstvo, které rozhodne o způsobu realizace.

Úvahy o úpravách kaple sv. Václava na návsi je zatím v počátcích, uvažuje se o opravách odpadlého venkovního zdiva, dále o úpravách vnitřních prostor a vstupních dveří, záměr veškerých oprav by měl směřovat k tomu, aby kaple byla na podívanou přístupná kolemjdoucím – a to osazením kovových mříží, či úpravou vstupních dveří, a zároveň restaurováním vnitřních prostor – opravou vnitřního porušeného zdiva, vymalováním, opravou oltáře, rámu obrazu sv. Václava (originál obrazu byl v letošním roce nahrazen replikou, aby se zabránilo jeho znehodnocení), vyčištěním kamenné dlažby a případně restaurováním stropních a nástěnných maleb, dále doplněním kaple o chybějící církevní předměty. V letošním roce byla Ministerstvem pro místní rozvoj vyhlášena dotace na obnovu sakrálních staveb, přihlásit se o dotaci mohly ovšem ty obce, které měly již ke konci roku 2014 schválen strategický rozvojový dokument (dokument, který bude obsahovat plány obce na další období), dotace byla poskytována ve výši 70%, s minimální výší 50.000,00 Kč a maximální výší 300.000,00 Kč. Zastupitelstvo se tedy již teď připravuje na možnost vyhlášení dotace v příštím roce. O veškerých uvažovaných úpravách kaple sv. Václava budou občané informováni opět na webových stránkách obce a na informační tabuli pod autobusovou zastávkou, zároveň se bude konat „Den otevřených dveří kaple“ k možnosti prohlédnout si vnitřní prostory kaple, na který budou pozváni případní zhotovitelé oprav, kteří občanům shrnou své poznatky ke stavu kaple a sdělí svoje návrhy na úpravy.

Zároveň se zastupitelstvo připravuje i na dotaci v rámci Programu obnovy venkova v roce 2016, prozatím bylo projednáváno dokončení oprav budovy obecního úřadu tak, aby v příštích letech nebylo zapotřebí většího zásahu v této budově – a to zejména rekonstrukce elektroinstalace, svítidel, vodovodního vedení, výměna toalet, zabezpečovacího systému, vymalování prostor a zateplení stropů.

Z činností již provedených je třeba zmínit nákup obecního traktúru zn. John Deere na sečení trávy a nákup přívěsného vozíku za osobní automobil, kterým bude možno posečenou trávu odvážet. Dále byla uzavřena nová nájemní smlouva na prodejnu smíšeného zboží s panem J. Novákem ze Svobodky, provoz prodejny zůstává nezměněn ve stejných dnech a hodinách. Letošní prázdniny byly zároveň extrémními měsíci sucha a požárů. Obec zakoupila plovoucí ponorné čerpadlo, které by mělo sloužit nejen k účelům hašení požáru (jeho hmotnost je 30 kg, unese je tedy v případě potřeby i jeden člověk), ale je možné ho využít i k zalévání rostlin a stromů v obci, popřípadě k vyčerpání vody v zatopeném objektu.

Obec a spolky na jejím území

V obci Uzenice jsou aktivní dva spolky a to Sbor dobrovolných hasičů v Uzenicích a Myslivecké sdružení Uzenice, o historii Sboru dobrovolných hasičů Uzenice již bylo psáno, dovolím si tedy podat krátký přehled o historii a činnosti Mysliveckého sdružení Uzenice, prosím pamětníky

o shovívavost, pokud některé informace nebudou přesné, čerpala jsem z kroniky sdružení, z rozhovoru s kronikářem sdružení panem Eduardem Kohoutem z Uzenic, který vedl kroniku od jeho vzniku do roku 1990 a je zároveň v současnosti nejstarším členem sdružení a to od jeho počátku, a paní Kristínou Šedivou z Uzeniček, která vede kroniku od roku 1990.

Myslivecké sdružení Uzenice

Vznik Mysliveckého sdružení Uzenice se datuje k 20. 1. 1963, kdy se konala ustavující schůze sdružení, byly přijaty stanovy a zvoleno první představenstvo ve složení – Ludvík Klokoň předseda, František Jeníček – místopředseda, Zdeněk Vintiška – hospodář, Václav Kopecký – pokladník, Eduard Kohout – jednatel. Nově vzniklé Myslivecké sdružení Uzenice mělo honitbu o rozloze 1.035 ha. Důležitým mezníkem v historii sdružení byl rok 1979, kdy začaly rozhovory o sloučení honiteb Mysliveckého sdružení Uzenice a Myštic. K zániku Mysliveckého sdružení Uzenice došlo na základě usnesení výroční členské schůze Mysliveckého sdružení Uzenice konané dne 16. 1. 1981. Ke sloučení honiteb a sdružení v Uzenicích a Myšticích pod názvem Myslivecké sdružení Myštice došlo na ustavující schůzi Mysliveckého sdružení Myštice konané dne 31. 1. 1981. Společně ovšem obě sdružení neexistovala dlouho. Již roku 1990 došlo opět k rozdělení Mysliveckého sdružení Myštice na Myslivecké sdružení Uzenice a Myštice.

Myslivecké sdružení Uzenice se od počátku svého vzniku věnovalo klasickým činnostem - péči o zvěř, jejím zakrmováním, přiměřenému odstřelu zabraňujícím přemnožení druhu na daném území, výsadbou stromů v obecním lese, ale i prevencí proti onemocnění vzteklinou, apod., co mne ale v kronice zaujalo? V kronice jsou zmínky z roku 1975 o vedení kroužku myslivosti při Základní škole v Černívsku, který byl veden jedenkrát za měsíc v sobotu pod vedením pana Kopeckého a pana Kohouta. Dále výsadba remízků (pozn. pro mladší ročníky, protože bohužel v současné době už se toto slovo stává skoro pouze slovem: „remízek byl vždy nedílnou součástí krajiny, sloužil jako úkryt pro užitečný hmyz, drobné savce, žáby, ježky i ptáky, pod pojmem remízek si můžeme představit hromadu kamení, vybraného z pole a porostlé vegetací, meze mezi pozemky s řadou šípků a trnek nebo jen seskupení několika stromů). Zajímavá byla účast na výstavě trofejí z roku 1976 v Českých Budějovicích, zřízení odchovny bažantů v roce 1976 a samozřejmě výcvik loveckých psů. Z kulturní činnosti je třeba zmínit, že myslivecké sdružení pořádalo i myslivecké plesy v Uzeničkách, poslední zmínka o konání plesu je v kronice z roku 2002.

V současnosti má sdružení 24 členů, honitbu o rozloze 880 ha, každoročně se konají hony na kachny a naháňky na černou zvěř. Mladší členové jsou nápomocní při výsadbě stromů v obecním lese a mají rozvržený plán přikrmování zvěře v zimě.

Přehled předsedů Mysliveckého sdružení Uzenice:

- 1963 - 1972 – Ludvík Klokoň, Kolín
- 1973 - 1980 – Jan Skála, Uzenice
- 1990 - 1999 – Jiří Blovký, Blatná
- 1999 - březen 2001 – Václav Hrubý, Uzenice
- 2001 - 2009 - Eduard Kohout, Uzenice
- 2010 - březen 2015 – Josef Sýbek, Blatná
- od března 2015 – Ing. Šintner.

Následuje krátký rozhovor s panem Eduardem Kohoutem, nejstarším a dle mého názoru nejněvnějším milovníkem lesa vůbec, i ve svých třiaosmdesáti letech není skoro dne, kdy není v lese.

Pane Kohoute, jak byste zhodnotil stav myslivosti v průběhu svého života ze svého pohledu?

„V průběhu mého života se myslivost zásadně změnila. Hlavně k tomu přispěla rozsáhlá změna pro chov drobné zvěře. Došlo k vytváření velkých bloků půdy a pěstování plodin jako řepka, pšenice a kukuřice. Počet členů našeho sdružení je dvacet čtyři, z toho místních je pět členů (v katastru honitby), věková skladba členů je velmi vysoká – 10 důchodců. Moje záliba od mládí byla příroda a myslivost. Dnes jako důchodce se již převážně věnuji pozorování a dění v přírodě.“

Jak vidíte stav lesa a krajiny pro účely myslivosti?

„Stav krajiny v současné době vidím jako tristní. Obrovské lány polí bez remízků, mezí, biopásů a mokřadů je varováním pro zvěř, ale i pro samotné zemědělství. Půda je doslovně tunelována rotací plodin.“

Co by dnešní myslivost potřebovala?

„Dnešní myslivost potřebuje především mladé členy a podporu Ministerstva zemědělství a Poslanecké sněmovny.“

Pane Kohoute, děkuji Vám za rozhovor, můžeme si jen přát, aby bylo tak zapálených lidí jako jste Vy co nejvíce, a to nejen pro myslivost.

Kultura v obci Uzenice Rozloučení s prázdninami Chobot, Čimelice, Živitelka

Obec umožnila všem zájemcům nejen účast na výstavě květin v Čimelicích jako již tradičně několik let za sebou, ale nově i účast na Zemi Živitelce v Českých Budějovicích. Překvapivě se do Českých Budějovic vypravilo obecní vozidlo pro zájem hned dvakrát. Dětem

patřil poslední víkend prázdnin, protože v obci je v současné době málo malých dětí, uvítali jsme pozvání od obce Chobot, které pořádalo rozloučení s prázdninami pro děti (pro děti byl k dispozici skákací hrad, soutěže, občerstvení). Osobně jsem za toto pozvání velice ráda, v každé malé obci je málo dětí stejně starých a je problém vytvořit program v rámci jedné obce, který by bavil všechny a kde by děti měly i kamarády stejného věku. Rozhodně to není špatná myšlenka spojit se na tyto akce a podporovat děti, aby měly možnost si vytvořit kamarádky vztahy s dětmi v blízkém okolí. Podle mého názoru je vytváření možností vyžití pro děti základním předpokladem toho, aby si děti vytvořily vztah k našim obcím a až dospějí, možná budou alespoň trochu přemýšlet o tom, že by chtěly v našich malých obcích žít a bydlet.

Děkujeme všem rodičům a obci Chobot.

Laciná

Ráda bych zmínila ještě jednu akci, ač se nekonala v obci, a to Open Air Festival v obci Laciná u Myštic. Byl to již třetí ročník festivalu a konal se u pana Ivo Bureše na zahradě 11. července. Byla to velice příjemná záležitost. Jednalo se o hudební festival ... takové to maličké „jamování“ (pozn. improvizace náhodného seskupení hudebníků), kam byla pozvána skupina B.A.S., zpěvák Ivan Hlas, Křečové žily, Růžová budoucnost (místní skupina s původním názvem Vzad – ve složení – bubny Ivo Bureš – chalupář Laciná, kytara Jiří Presl - chalupář Uzenice, kytara Karel

Festival Laciná, skupina Růžová Budoucnost, se zpěvákem Ivanem Hlasem, foto Ivo Bureš

Festival Laciná, skupina Růžová Budoucnost, originál sestava se zpěvákem Milanem Vintiškou, foto Ivo Bureš

Housa - chalupář Uzenice, zpěv Milan Vintiška - Černívsko, kytara Olda Zelený – Praha a zpěvačka Karolína Ruppert), dále zpěvák Jan Kalousek a zpěvačka Iva Marešová. Nenásilné, krásné domácí prostředí, posezení na trávě, koláče a dobroty, co kdo přines, s bezvadnou atmosférou, kdo chtěl zpívat a hrát, měl prostor. Fandím tomu, těším se na příští rok a děkuji za krásný den.

Plánované kulturní akce

Letošní sraz seniorů se bude konat dne **3. 10. od 14:00 hod. v klubovně SDH Uzenice v č.p. 11** v Uzenicích, všichni senioři jsou srdečně zváni. Na programu je od 14.00 hod. beseda s promítáním fotografií s panem magistrem Vladimírem Červenkou, který se zabývá historií, heraldikou a genealogií Blatenska, je autorem knih Šlechtické rody Blatenska a nově vzniklé publikace Děkaný kostel Nanebevzetí Panny Marie v Blatné, ve své besedě zmíní i historii našeho okolí. Beseda pana magistra Červenky je určena pro všechny zájemce, po jejím ukončení bude ovšem následovat již program určený pouze našim seniorům s občerstvením a hudbou.

Text: Gabriela Kučerová

Historický pohled na naves a kapli sv. Václava v Uzenicích, archiv obce

Sportovní vyžití v obci a ATC-Milavy

V letním období je v naší obci široké sportovní vyžití. Jedná se především o sportovní turnaje v nohejbale, jak v ATC-Milavy tak i v obci samotné.

V letošním roce jsme začali nohejbalovým turnajem trojic -MILAVSKÁ ŠLÁPOTA, který se konal v sobotu 17. července na pískových hřištích v ATC-Milavy. Tento turnaj se rok od roku těší stále silnějšímu zájmu mužstev a sportovní úroveň se neustále zvyšuje. Další sportovní událostí je volejbalový turnaj smíšených družstev konaný na pískových kurtech v ATC-Milavy. Zápasy tohoto turnaje byly odehrány v sobotu 25 a v neděli 26.července. Po krátké pauze nás čekaly dne 22. srpna zápasy družstev v nohejbale tentokrát v obci Velká Turná. Tento domácí turnaj je spíše odpočinkového rázu pro pobavení hráčů a prožití příjemného dne s občerstvením, které připravuje SDH Velká Turná. Posledním sportovním dnem byla sobota 29. srpna, kdy se místní volejbalisté sešli k odehrání malého turnaje k zakončení letní hráčské sezóny, po níž následují zimní tréninky v tělocvičném ZŠ Radomyšl.

Nohejbalový turnaj - MILAVSKÁ ŠLÁPOTA

Rozloučení s prázdninami

V sobotu 22. srpna uspořádal SDH Velká Turná akci pro děti – Rozloučení s prázdninami. Od 16 hodin bylo na dětském hřišti v obci při-

praveno odpoledne plně soutěž a zábava. Tahákem pro všechny byla jako již každoročně jízda na koni. Mimo jiné se děti mohly těšit na chůzi po laně, hod míčkem na medvěda, stříkání vodní pistolí na terč nebo soutěž mezi kužely na pískovém hřišti. Vyvrcholením odpoledne bylo rozdělení táborového ohně a opékání špekáčků. Ze sladkostí si děti pochutnaly na spoustě bonbónů a letos i na výborných domácích palačinkách. Po celé odpoledne si všichni mohli hrát na dětském hřišti v obci.

Příprava požární techniky na STK

V červenci letošního roku provedli členové SDH Velká Turná J. Verner, J. Zoch a P. Šípek přípravu požárního auta HENSCHEL na STK. Před touto kontrolou bylo provedeno vyčistění brzdového obložení a bubnů kol a seřízení brzdového systému. Ve středu 29. července byla provedena úspěšná technická kontrola.

Na tomto požárním autě roku výroby 1939 však opravy ani údržba nikdy nekončí, již nyní je jasné že do konce roku nás čekají další opravy jako je oprava výfukového potrubí, oprava karburátoru nebo potřeba nového brzdového obložení.

Poděkování za přípravu oslav 110 let založení SDH Velká Turná

Cesta na STK – dotahování kol

Dne 4. července 2015 oslavil SDH Velká Turná 110 let od svého založení. Oslavy proběhly s celodenním programem na návsi obce Velká Turná. Na organizaci oslav se podíleli členové SDH a další občané obce, kteří byli požádáni o pomoc. Starosta SDH Ing. Zobal děkuje touto cestou všem členům sboru a především dalším občanům, kteří svou pomocí přispěli k uspořádání této akce. Oslavy, jak bylo vidět dle ohlasů návštěvníků, byly důstojné a zdařilé.

Suché léto 2015

Letošní letní období bylo nadprůměrně teplé. Z hlediska slunečních dnů bylo příznivé pro letní turisty a příznivce letních radovánek a koupání. Avšak toto počasí má i svoji druhou stránku a to je dlouhodobé sucho. Sucho nebylo příznivé pro zemědělce, zahrádkáře, sadaře ale ani pro všechny majitele studní jakožto zdroje pitné či užitkové vody. Z hlediska dlouhotrvajícího sucha vyhlásil dne 27. 7. 2015 hejtman Jihočeského kraje zvýšené nebezpečí vzniku požáru, které skončilo dne 17. 8. 2015. V tomto období bylo zakázáno rozdělování otevřených ohňů, spotřebování vody ze zdrojů pro hašení, používání pyrotechniky. V tomto období museli hasiči likvidovat po celé ČR mnoho požárů na polích, v lesích ale i na budovách. Na území obce Velká Turná naštěstí žádný požár nevznikl, a tak nemuseli hasiči z Velké Turné zasahovat. Dlouhotrvající sucho mělo svůj dopad i na množství spodních vod. Toto se u nás projevilo ve studních zásobujících ATC-Milavy, kdy v období přelomu července a srpna byla zásoba ve studni zásobující kemp pouze 1m³ z 8m³ ve stejném období normálního

Vyschlý Rojický potok

roku. U občanů v obci se toto sucho projevilo zvýšeným odběrem vody z obecního vodovodu z průměrných 7m³/den na 12m³/den. Nepříznivé sucho má dopad i na množství vody v rybnících, kdy na několik dní vyschl i Rojický potok, protékající obcí. Naštěstí v současné době začínající dešťové srážky a doufáme, že uvedou vše do normálního stavu.

Činnost zastupitelstva obce, práce v obci Velká Turná

Obec Velká Turná prováděla a zabezpečovala v letních měsících chod obecního kempu ATC-Milavy. V areálu byly provedeny drobné opravy jako například oprava dlažby před prodejnou potravin a restaurací na hrázi nebo oprava střechy na dřevěných WC. V obci bylo a je prováděno zabezpečení střešní části budovy čp. 6 (stará hospoda), v jarních měsících provedlo MS Bárovka Osek vyklizení vnitřních prostor této budovy. V současnosti provádíme opravu a zabezpečení vstupních vrat do stodoly čp. 6 pro možnost pojištění budovy a uskladnění obecní techniky.

Zaměstnanci obce provádí opravu obecního mostu u čp. 5 a vzhledem k letnímu suchu je v letošním roce započat dřívější úklid listí.

SÚS Jihočeského kraje provoz Strakonice, provádí opravu mostu na komunikaci III/1398 na návsi obce Velká Turná přes Rojický potok. Dále bude od 16. září do 4. října 2015 prováděna oprava povrchu komunikace ve správě Jihočeského kraje v úseku Osek - Malá Turná (první etapa oprav). Následovat by měl úsek Malá Turná - Velká Turná a dále samostatně opravy průtahů obcemi. S těmito opravami bude spojena uzavírka komunikací a změna autobusové dopravy.

Oprava mostu přes Rojický potok - SÚS Strakonice

Čeká nás:

- ✓ Sobota 17. října 2015 Posvícenská zábava v sále Hospody Na Rozhrání.
- ✓ Neděle 27. prosince Vánoční turnaj ve stolním tenise.
- ✓ Čtvrtek 31. prosince Silvestrovská veselice v sále Hospody Na Rozhrání.

Text a foto Pavel Šípek,
místostarosta Obce Velká Turná

Po stopách Ladislava Stehlíka Zemí zamýšlenou na třetí a čtvrté etapě

Pro třetí etapu našeho putování jsme zvolili cestu z Březnice směrem na Blatnou tak, jak putoval Ladislav Stehlík. Spisovatel věnuje právě tomuto městečku hodně pozornosti, a proto jsme se rozhodli pro hodně podobnou trasu.

A tak tedy v sobotu 1. 8.

2015 nás cesta vedla z březnického nádraží ČD přes náměstí, které bylo obsazeno pouťovými atrakcemi, které byly rozhodně odlišné od poutí v době, kdy Ladislav Stehlík městem procházel. Vydali jsme se směrem na Martinice a Siminský mlýn. Z pahorku nad Martinicemi se nám otevřel krásný pohled na Březnici a Brdy. Z občerstvení u Bartůňků v Hudčicích nakonec se-

šlo, protože všichni byli v Březnici na pouti. A tak jsme si představovali, jak na nás čeká dobré občerstvení v Koupi, ale tam otvírali až v 15 hodin. Bylo rozhodnuto, že stihneme vláček z Březnice do Blatné o dvě hodiny dříve a hospůdka u Datla nás neklamala.

Další již čtvrtá etapa nás čekala v sobotu 29. srpna s výchozím bodem z Bělčic. Celá výprava navštívila hrob Ladislava Stehlíka a pak pomalu Blatenskou ulicí asi po 800 m vlevo polní cestou směrem k obci Závšíšín. Přesli jsme železniční přejezd a vzhůru do lesa k Dobšicím. První naše zastávka byla u kamenného Mužika, kde jsme zjistili, že stojí stále na stejném místě a k Dobšicím podle pověsti nepokročil. Naše kroky ale vedly právě tam a zastávka na odpočinek u kapličky, doplněná pivíčkem od Chlandů nám přišla velmi vhod. Za tyto tektiny jim všichni moc děkujeme. Před námi se za chvíli objevil kostel v Paštíkách, pak cestou vpravo do Bezdědovic. Prošli jsme začátkem obce a vydali se vlevo po žluté turistické značce kolem Závšíšinského potoka na Vinici. Tady si někteří zavzpomínali, jak si v dětství na kopci zasáňkovali a zalyžovali. Kolem rybníka Pustý nás cesta opět zavedla do cíle etapy a to do hospody U Datla. Zdá se, že tento bod nás přivítá ještě několik etap po krásné krajíně kolem Blatné.

Na páté etapě, na kterou se vydáme 3. října, na nás bude čekat i rodný dům maminky Ladislava Stehlíka. Bleteňáci ví určitě o jaký domek se jedná a ostatním to dopředu neprozradíme.

Za TK Blamiš Vladimír Vildt

Po stopách Ladislava Stehlíka
Zemí zamýšlenou

V. etapa

tradičního turistického
sobota **3. 10. 2015** pochodu

Sraz účastníků:
8:00
Blatná, železniční stanice

Trasa:
Chlum – Hajany – Tchořovice –
rybník Radov – rybník Vitanovy –
rybník Hadí – hájovna „U Hudečků“ –
Blatná, „U Datla“

Délka trasy: 15 km

Srdečně zve
TK BLAMIŠ
a **KLUB PŘÁTEL BLATENSKA.**

Vlakové spojení:

Strakonice – Blatná	7:09 – 8:00
Březnice – Blatná	7:20 – 7:50
Blatná – Strakonice	14:04 – 14:45
	16:04 – 16:45
	18:04 – 18:45
Blatná – Březnice	14:00 – 14:31
	16:00 – 16:31

Chanovice

Kulturní a společenské akce v roce 2015 v Obci Chanovice

-3. října – sobota, „Den místní potravin - Zabijačkové hody“, od 10.00 do 17.00 hodin, tradiční potravinářský den ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

- 3. října – sobota, „MALÍŘÁK 1“, od 13.00 hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výtvarné práce studentek ISSŽ v Plzni, zámecký areál, výstava bude do 31. 12. 2015 (ISSŽ v Plzni, Obec Chanovice)
- 5. listopadu – čtvrtek, „Podzemní rukodělné semináře s Mgr. Ivanou Sieberovou“, zámek (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Panoráma, VS REGIO, ZŠ a MŠ Chanovice)
- 14. listopadu - sobota, „Obec a její lidé“, od 15.00 hodin vernisáž, 17. ročník fotografické soutěže z území mezi městy Blatná, Horažďovice a Nepomuk, zámek (Panoráma, ZŠ a MŠ Chanovice)
- listopad – sobota, „Hasičská veselice“, tradiční akce místních hasičů v KD Chanovice (SDH Chanovice)
- prosinec – „Vánoční koncerty“, vánoční setkávání s hudbou v zámeckém areálu, bude upřesněno (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠ a MŠ Chanovice)

Informace: Obecní úřad, tel. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz
Internet: www.chanovice.cz

IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz

Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech,
příspěvková organizace
Obec Chanovice
Vlastivědná společnost REGIO v Klatovech
Vás srdečně zvou na

Zabijačkové hody

tradiční podzimní den potravin
z regionu jihozápadních Čech
9. ročník

Expozice lidové architektury (skanzen) Chanovice

sobota 10. října 2015
10.00–17.00 hodin

vstupné 50,- Kč/ 1 osoba
děti do 130 cm vstup zdarma

Program ve skanzenu k tématu zabijačka:

- nabídka zabijačkových hodů firmy **Řeznictví a uzenářství HEREJK s.r.o.**
- zabijačkové a jiné občerstvení
- prodej zabijačkových dobrot
- výstava náradí a potřeb k zabijačce

Plus další:

- veřejný seminář Cechu dráteníků České republiky
- malý farmářský trh místních pěstitelů, výrobců a prodejců
- **hudební vystoupení skupiny BRUMENDO z Kasejovic**
od 12.00 do 16.00 hodin

Další program v konírně zámeckého areálu:

- **13.00 hodin zahájení výstavy „Malířák“**,
výtvarné práce studentek ISŠŽ Plzeň, spojené s módní přehlídkou

Další:

- možnost návštěvy zámeckého areálu včetně stálých expozic
a aktuálních výstav
- otevřena bude též rozhledna na vrchu Chlumu nad skanzenem

**Na tradiční historicko-potravinářskou akci ve skanzenu
jste srdečně zváni.**

Cukrárna Kavárna *Segafredo*

V Blatné – firma Anna Fišerová

PŘIJME

PRODAVAČKY

Měsíční příjem od 14 000 ÷ 16 000,- Kč

- Nevyučené v oboru zaučíme.
- Možnost ubytování na dvoulůžkovém pokoji s vlastním sociál. zázemím.
Po delší vzájemné spolupráci možnost užívání služebního bytu 1+0.
- Při špatné dostupnosti do zaměstnání možnost svozu.
- Přijímáme brigádnice i na víkendy, tj. na SO a NE.
- Možnost přivýdělku na vedlejší pracovní poměr.

Kontakt: Anna Fišerová osobně, nebo na tel.: 602 659 545

Služby pro Váš domov

Nemáte někoho, kdo je ochoten pomoci:

- ⇒ nařezat a nasekat dřevo,
- ⇒ přidělat poličku,
- ⇒ vyměnit žárovku,
- ⇒ posekat zahradu,
- ⇒ ostříhat živý plot
- ⇒ a další drobné opravy
a služby?

Jsem připraven Vám pomoci.

Volejte: **603 817 450**

BEZPEČNOSTNÍ SLUŽBA

GARANCE PÍSEK, SPOL. S R.O.

Sedláčkova 426/7, 397 01 Písek

- ochrana majetku a osob
- provoz pultu centralizované ochrany (PCO)
- **s vlastním zásahovým vozidlem ve Vašem městě**
- montáž elektronického zabezpečovacího systému (EZS)

www.garance-pisek.cz

tel.: 724 212 533

email: garance@wo.cz

Třemšínská heligónka 2015 aneb „S písničkou jde všechno lépe“

Srdečně zveme všechny milovníky hezké české písničky na tradiční 17. festival heligónkářů s názvem „Třemšínská heligónka 2015“, který se koná v sobotu 24. října v Kulturním domě ve Hvoždanech (okres Pímbam), začátek v 16.00 hodin. Toto přátelské hudební setkání nabídne program úžasných heligónkářů, různých heligónkářských skupin a jiných šikovných muzikantů. Dále se můžete těšit na skvělé moderátory pořadu a temperamentní vystoupení Toulavé kapely Josefa Janouška. Pro diváky bude připravena soutěž o nejpozoruhodnějšího heligónkáře s názvem „Cena sympatie“, všechny vstupenky budou slosovateľné o zvukové nosiče CD a DVD, samozřejmostí je tanec od začátku pořadu, výborná atmosféra, hodně dobré muziky a překvapení večera. Svoji expozici krásných heligónek zde představí výrobce těchto krásných hudebních nástrojů pan Karel Elicar ze Strašic. Hvoždanská hospoda zajistí kvalitní občerstvení včetně piva jako křen.

Podrobné informace a fotografie z minulých ročníků jsou zveřejněny na internetových stránkách heligónkářské ligy www.umuzikantu.cz. Předprodej vstupenek za zvýhodněnou cenu je zajištěn na pokladně OÚ ve Hvoždanech, rezervace vstupenek na tel. 318 696 227.

Na přátelské setkání s hezkou českou písničkou ve Hvoždanech se těší všichni pořadatelé a účinkující.

XVII. Třemšínská HELIGÓNKA 2015

XVII. setkání heligónkářů

Tradiční festival dobré nálady a hezké písničky

Středočeský kraj okres Pímbam

HVOŽĎANY

Kulturní dům

začátek v 16⁰⁰ hodin 24. 10. sobota

K tanci a poslechu zahraje Toulavá kapela Josefa Janouška

informace: tel. 776 560 526 www.umuzikantu.cz www.hvozdanym.cz

Předprodej vstupenek na OÚ ve Hvoždanech, tel. 318 696 227

HVOŽĎANY

Trulářství Petr Kaiser

Pílik HSV + PSV s.r.o.

INVERŠALES s.r.o. SUEK RESTAURANT Pímbam

radio 107.7

dechovka AM 103.9 MHz

Gombros

Palety Roman Štrobach

Česká televize

deník

Plzeň Český rozhlas

PERISKOP

BRZNIČKÉ NOVINY

Třemšínské hlasy

deník

České Budějovice Český rozhlas FM 104.4

Veronika Outlá

Blatná, tel. 721 872 974

Originální kabelky

Šití oděvů a oděvních doplňků
Úpravy oděvů, bytového textilu

Nově přijímá drobné opravy prodejna „Švadlenka“
(pí Cihlová, Blatná, J. P. Koubka)

JAPI FOTO

japifoto.blogspot.cz

Objednejte si svatební focení včas!

Martina Ředinová
777 62 50 80

japifoto@seznam.cz
Blatná

Nezvaný host

Větríkovi se moc líbil výlet do kopců, kde točil vrtulí a posílal lidem světlo, a řekl si, že se znovu podívá někam dál, kde ještě nikdy nebyl, aby poznal něco nového. Kde je západ, to už věděl, vždyť tam jednou hledal starého havrana. Dnes se vydal na opačnou stranu, na východ, a vzal to podél říčky, aby pak snadno našel cestu zpátky. Vítr, který vane na východ, vane vlastně od západu a tak se mu říká západní. Náš Větrík se tak dnes proměnil na západní Větrík a opustil svou krajinu a svá známá místa. Toho dne bylo horko a v palčivém bezvětrí si lidé povzdechli: „Kdyby aspoň trochu zafoukalo, když je takové vedro, aspoň malý větrík kdyby tu byl.“ Avšak nepohnul se ani lísteček, Větrík byl pryč a lidé trpěli horkem.

A co bylo s Větríkem? Už byl blízko sousedního města, když tu proti němu zavanul proud vzduchu.

Větrík se představil: „Já jsem Větrík a kdo jsi ty?“ „Já jsem Větřek,“ zněla odpověď, byl to místní jižní větrík. Ten se nejprve na vetřelce trochu mračil, což mu kazí jeho směr, ale pak zjistil, že to není vetřelec, ale návštěvník, spřátelili se a začali si spolu hrát.

„Umíš dělat vlnky? Vidiš, támhle jsou kačenky, těm se tom moc líbí, když je houpu. Umíš to?“ zeptal se Větřek. Větrík nevěděl, co to je, a tak ho jeho kamarád dovedl k velkému rybníku, nebo to bylo jezero? „To se dělá takhle,“ předváděl Větřek. Ne bylo to těžké, muselo se foukat fuk, fuk, fuk a Větrík se to naučil za chvíli. Nato se zase Větrík pochlubil, že umí pracovat, točit vrtulí a posílat lidem světlo, ale Větřek nevěděl, co jsou to vrtule, a tak to ani neocenil.

Pak si spolu zaskotačili. Neustále měnili směr a roztáčeli vzduchové víry, že listy na stromech ani pořádně nevěděly, na kterou stranu se mají kývat a jen se tak třepotaly. Potom naši dva přátelé spatřili neuklizenou hromádku smetí a napadlo je, že potrestají ty lidi, co to smetí neuklidili. Společně se k hromádce vrhli a vznikl tak veliký prachový vír, že si lidé říkali: „Co se to dnes děje? Co dnes ten vítr tak vyvádí?“

Ano, ti dva skutečně vyváděli a při svém skotačení se naučili, jak foukání zatáčet, zesilovat nebo zeslabovat, takže nakonec si náš Větrík pochvaloval: „Vida, už nejsem nějaký slabý větrík, ale někdy skoro i vítr.“

Jak si tak spolu hráli, nevšimli si, že obloha nějak žlutne a začíná se zatahovat mraky. „Jejda, měl bych se už raději vrátit domů!“ stáral se

Větrník, když se na oblohu podíval, ale jeho kamarád ho přemlouval, ať ještě chvíli zůstane.

„A ty zase někdy musíš přiletět za mnou a navštívit mě. Já tě seznámím se svou břízou, se svým lískovým keřem, kde spávám, ukážu ti školku, kde jsem se naučil foukat, vlastně mě to všechno naučily děti, když se jim nechtěly točit větrníčky. A také jsem se tam naučil počítat do deseti. A pak umím počítat i po deseti: deset, dvacet, třicet, čtyřicet, pět-cet, šest-cet až do deset-cet.“ To tehdy Větrník nedával ve škole pozor, vzpomínáte si? A tak neslyšel to správné padesát, šedesát, a asi by tehdy uslyšel i to hledané sto, kdyby si neřekl, že už všechno umí a ze školy neodlétl. „Počítat? Co to je? A k čemu to je?“ podivoval se kamarád. Větrník mu to právě chtěl vysvětlit, když tu se zablesklo a jeden chlapec, který kolem nich právě běžel domů, začal počítat: „dvacet jedna, dvacet dva“ a hned nato se ozvalo hrozivé rachocení; to rachotil hrom a chlapec si počítal, jak je bouřka daleko.

„Co se to děje? Musím domů!“ vykřikl Větrník, změnil se na východní a spěchal podél říčky zpět ke svému hájku. Už byl v půli cestě, když vtom ho něco srazilo dolů. Větrník se velice polekal a na břehu říčky se přitiskl k zemi. To přiletěla divoká západní Vichřice, která, přihnala černé mraky, liják a bouřku. Jejda, ta byla zlá! Ohýbala stromky, lámala jim větve, trhala z nich listy, kácela ploty. K tomu všemu začaly padat ledové kroupy a rozbíjely všechno, na co sáhly. Dlouho řádila Vichřice a odletěla se svými černými mraky, dešti, kroupami, hromy a blesky až před večerem.

Konečně! Náš Větrník se zvedl a nejprve se letěl podívat ke svému hájku. Jeho lískovému keři ani jeho kamarádce bříze sice Vichřice neublížila, ta byla ještě mladá, takže se pružně zohnula po větru a přišla jen o několik větviček a nějaké listy, avšak ta bříza v jeho hájku, na které měly sýkorky své hnízdečko, ležela polámaná na zemi.

Pak se zaletěl podívat do města a uviděl tu spoušť, co tady po sobě Vichřice zanechala. Jednou domu odnesla střechu, v dalších domech rozbila některá okna, kroupy pomačkaly některá auta a stále jich ještě ležely na ulicích závěje. Na náměstí vyvrátila z kořenů jednu z těch pěti starých, krásných a košatých lip, jejíž listy vřdycky tak pěkně šumělo. Díval se, jak si lidé prohlížejí škody a stěžují si naň: „Ten se tedy projevil

hodně škaredě, ten náš Větrník! Býval docela hodný a podívejte se, co provedl, co škody nadělal!“

„To jsem nebyl já!“ volal na ně Větrník, ale viděl, že mu nikdo nevěří. Až večer řeklo jedno děvčátko: „Jejda, to je teď příjemný vánek.“ Větrníka ta pochvala velice potěšila, že ho děvčátko tak pěkně pojmenovalo a že je pro ně příjemným vánkem. Už smířlivě naladěný zavanul směrem ke svému lískovému keři a kamarádce bříze, aby se tam pod lískovým keřem uložil ke spánku.

„To je zvláštní,“ říkal si Větrník, když usínal, „ten Vítr, který mě naučil pracovat, byl takový kamarádský, hodný a dělal užitečné věci, a ta Vichřice byla zase tak velice zlá a jenom věci ničila. Asi to tak na světě je, že někdo je hodný a někdo zlý, ale já mám rád ty hodné.“

Příště se vydá Větrník do ciziny. Proč, kam, s kým a co tam zažije?

Stanislav Trávníček

Ilustrace: Jaroslava Palzerová

Vážení čtenáři,

Řešení sudoku v minulém vydání SOBáčka s č. 45 (červenec 2015) bylo opět různé úrovní: lehká verze – blatenská (č. v 1. ř. 694271853), středně těžká verze – turistika (č. v 1. ř. 259816473), těžká verze – přitahuje (č. v 1. ř. 489526713). Výherci: Věra Benediktová, Plzeň; Dagmar Malečková, Uzenice; Zdeňka Nováková, Blatná. Uvedené úspěšné luštitelky si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do úterý 3. listopadu 2015, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 4 zašlete tajenku a první řádek čísel z vylučštěného SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do úterý 3. listopadu 2015.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka opět připravil Stanislav Trávníček z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

	3	5	2		4			
7		8		1	6			3
8		9	7			5		1
6		1		4	5		9	2
	5				9			8
	6			9		8	3	
1		5			8	4		
		3		5		2		9

1 = Z, 2 = S, 3 = Ř, 4 = Á, 5 = V,
6 = Z, 7 = Í, 8 = E, 9 = A

Středně těžká:

	7			1		6	3	
6		3	5			2		
	8		2	3				7
	2	1			9		5	8
	6		4				3	
1		7		5			8	
8		2	1		4			
	4		8				9	2

1 = L 2 = V, 3 = Z, 4 = Č, 5 = A,
6 = Ý, 7 = A, 8 = N, 9 = O

Těžká verze:

		8			7		2	
				4	5			
9				8		3	6	4
	2			6				3
8						4	5	2
			9			8		
							4	7
6	2							8

1 = K, 2 = R, 3 = N, 4 = L, 5 = O,
6 = Í, 7 = Š, 8 = K, 9 = O

Blatensko SOBě. 46. číslo vyšlo v pátek 25.9.2015 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČRE 18255. Ročník IX. Poslední číslo vyšlo v červenci 2015. Uzávěrka příštího čísla je v pondělí 2.11.2015. Grafický návrh: Petr Liebscher. Szazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 7020 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*